

URAC@

LA REVISTA DE L'IES LLAGOSTERA

NÚM 10 - JUNY 2004

1 EURO

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284859

sumari

editorial	3
ies nou	4
adéu, pineda fosca	5
miquel martí i pol	8
fem poble	13
viatge a l'argentina	17
teatre	19
plantada d'arbres	21
a... canàries	22
joan perucho	23
la diada de nadal	24
natura	25
reatales literarios	27
les nostres notícies	30
futurs poetes?	32
75è aniversari de Tintín	34
aprenents d'escriptor/a	36
el que diuen les estrelles	38
d'altres ritmes	40
juguem i aprenem	42
salvador dalí	44
entrevista	47
sortida a girona	50
visitem empúries	52
carmen laforet, la cronista del vació	53
lázaro carreter, último dardo	54
conkurs coca cola	55
planes centrals	56
la vall de núria	58
l'11 M	59
pensem-hi	62
traca i el cinema	65
música	66
informació acadèmica	67
la nostra diada	71
els llibres	73
jo us recomano	74
què llegeixen els nostres professors	75
més teatre	77
taller de romanços	78
un horòscop "sui generis"	79
una entrevista guai	80
exalumnes	81
coneixem-la una mica	83
el nostre saló del manga	85
humor	87
viatge al país basc	88
videojocs	90
pinzellades literàries	91
esports	93
torneig coca cola	94
interculturalitat	95
gastronomia d'aniversaris	96
meteorologia popular	99
fem vela i xalem	100
de contraban amb josep pla	102
l'ampa informa	103
fòrum 2004	104
tv i família	107
sortida de clàssiques a girona	108
l'uec de l'ies de llagostera	109
no us trobem a faltar	110

editorial

Aquest curs 2003-04 ha estat un curs d'inauguració i estrena, un curs de novetats i canvis. Només cal mirar bé la nostra portada... ens agrada el nou IES, ens agrada el nou espai ampli i ple de llum; estem gaudint, doncs, de millores ben evidents...

Altres esdeveniments, però, han marcat aquest curs. No oblidarem l'11 de març, i repetirem amb força que la vida és el valor més absolut i que rebutgem el terror, la violència que vol minar l'esperança i sembrar l'odi.

Sabem que ens ho poden prendre tot menys la llibertat, la capacitat de decidir, de plantar cara davant la injustícia. Barcelona ens convida a una experiència nova: el Fòrum de les Cultures. Com bé sabeu el Fòrum era el centre de les ciutats romanes, on hi havia el mercat i la seu de les actuacions públiques. Ara és el lloc de la reunió pública per discutir assumptes d'interès social i cultural on també els assistents intervenen i participen.

Ens permeteu una comparació? Podríem dir que Traca és el nostre Fòrum?

A Traca parlem, com sempre, del que passa a l'IES amb les seccions fixes: les nostres notícies, entrevistes, sortides, treballs dels alumnes, futurs poetes, esports, etc.

En la secció cultural recordem Miquel Martí i Pol, Perucho, Carmen Laforet; Lázaro Carreter, celebrem el centenari del naixement de Salvador Dalí, parlem de llibres, teatre, música... A Traca hi trobaràs més novetats, a veure si les descobreixes! A Traca hi ets tu!

Equip de redacció
Joel Cañigüeral - Pau Turon
Aleix Gainza - 1r Batxillerat
Alumnes de 2n i 3r d'ESO

Compaginació
Impremta Montserrat - Amer

Corrector de català
Bep Grustan

Col·laboren
Departament de Llengües
Professors i alumnes

Coordinen
M. Assumpció Gonzalo
Montse Casadevall

La fan possible
Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!

ies nou

El passat octubre els professors de l'IES Llagostera rebíem una invitació formal de la consellera d'ensenyament, en nom de la Generalitat, i de l'alcalde de Llagostera, en nom de l'Ajuntament, que ens deia:

Es complauen a convidar-vos a l'acte d'inauguració de l'IES de Llagostera (Av. del Gironès, 51), que tindrà lloc dissabte, dia 18 d'octubre, a les 12,45 h. L'acte serà presidit pel **Molt Hble. Sr. Jordi Pujol**, president de la Generalitat de Catalunya.

D'aquesta manera s'ha posat fi a 8 cursos durs i de mal passar que hem patit tots els qui d'alguna manera hem format part del col·lectiu de l'IES Llagostera.

Un record molt especial per tots aquells exalumnes que han estudiat a Llagostera i que no han pogut gaudir d'un edifici digne.

Amb aquest recull de fotografies us mostrem el que va ser la diada d'inauguració i com és el nou edifici.

adéu, pineda fosca

Després de sis anys ininterromputs de fer la nostra jornada de convivència d'inici de curs a la Pineda Fosca, aquest any el temps ens ha privat d'una diada en què compartíem quelcom més que un espai físic.

Però als alumnes els ha sorprès la decisió de no tornar-hi a anar. Havien pensat que era aquest any que no s'hi anava perquè el temps ens havia jugat una mala passada i s'havia hagut de suspendre tres vegades seguides. Però parlant amb algun profe han sabut que l'adéu és per sempre i se n'han sentit una mica estranyats, ja que diuen que «a nosaltres ningú ens n'ha demanat l'opinió i creiem que també hi teníem alguna cosa a dir.» És per aquest motiu que en Cristian García de 2n d'ESO ha fet una petita enquesta a companys de l'IES.

- Esteu d'acord que es suprimeixi la sortida de convivència de l'IES al començar el curs a la Pineda Fosca?
- Per què?

Evelyn, 1r A: No hemos ido nunca y nos hacía ilusión ir con todo el cole y ver cómo era.

Vane, 1r A: Es una mierda que no la hayamos hecho.

Albert Mañas, 1r B: No! És injust perquè nosaltres no hi hem anat mai.

Walid Kamar, 1r B: Jo crec que hi hauríem d'anar.

Rafa, 2n A: No hi estic d'acord.

Marc, 2n A: No hi estic d'acord perquè era una sortida en què tots vivíem i ens ho passàvem bé (especialment la part de la bici).

Lucia, 2n B: No em sembla bé perquè m'hi divertia molt.

India 2n B: No està bé!

Celeste, 3r A: MU MAL, MU MAL, MU MAL, injusticia!!!

Estibaliz, 3r A: No hi estic d'acord perquè m'ho passava molt bé.

Iris Vilà, 3r B: No està bé perquè és una sortida on ens relacionàvem, i tots ens coneixíem millor.

Mireia Acedo, 3r B: No, no està bé perquè era molt divertida i era una bona experiència.

Xevi, 4t A: No porque era un día menos de clase.

Joel, 4t B: No! Ha sido una mierda, pues era el único día que salíamos de Llagostera e íbamos con bici y nos lo pasábamos bien.

Irene, 4t B: Me ha parecido muy mal, porque nos lo pasábamos muy bien allí y de quitarlo tendrán que poner otra salida.

Carol, 4t B: Me parece mal porque nos lo pasábamos bien y desconectábamos.

Pere F., 1r Batxillerat: Em sembla bastant malament perquè crec que era un dia per passar-t'ho bé i desconnectar amb els amics.

Jordi, 2n Batxillerat: M'és igual perquè els de 2n de Batxillerat no hi anem,

Adéu, Pineda Fosca, adéu de la nostra programació de sortides i de ser un dels contactes amigables que rebien els alumnes de primer en la seva nova incorporació a l'institut.

Per tots aquells que no han pogut gaudir d'aquest tradicional contacte festiu entre professors i alumnes, per tots aquells que en tinguin un record agradable i per tots els que s'hi van avorrir per considerar-la enfadosa, aquesta activitat, us fem arribar aquest recull fotogràfic que de ben segur despertarà més d'un somriure.

S & B PINTURA DECORATIVA

C/ Mimosa nº 4 - 17240 Llagostera (Girona)
Tel. 686 184 447

- PINTURA EN GENERAL
- ORIENTACIÓN DECORATIVA
- AMPLIA GAMMA EN ESTUCOS DE ALTA DECORACIÓN
- PARQUET, MOQUETAS, IMITACIÓN DE PIEDRA, MADERA, ETC...
- OFERTAS VARIAS
- PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

**gabinet
òptic oftàlmic**

Plaça Catalunya, s/n - Tel. 972 83 05 99
17240 Llagostera

**CONSTRUCCIONES
TONI I QUIM RIBES S.L.**

C/. Sant Feliu, nº 49 baixos
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83 18 84
Mòbil 629 410 600
Fax 972 83 18 91

**Fusteria
ROIBA, S.L.**

MOBILLARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

miquel martí i pol

ha mort un poeta

El dimarts 11 de novembre de 2003 va morir Miquel Martí i Pol, el més popular, el més conegut, el més llegit i el més estimat dels nostres poetes actuals. La seva obra poètica és una de les més valuoses de la poesia catalana contemporània. Dels seus versos se'n desprèn dignitat, tendresa, tenacitat i un teixit d'emocions i reflexions situades a la cruïlla entre els sentiments personals i col·lectius. Amb una veu pròpia i original va tocar els grans temes de la literatura universal, l'amor, la mort, la lluita contra la injustícia.

Deixem que sigui ell mateix qui ens expliqui la seva vida, els records de la infantesa, de la guerra, la feina a la fàbrica, la família, la passió per la poesia i la seva malaltia.

qui sóc i per què escric

Em dic Miquel Martí i Pol i vaig néixer a Roda de Ter, a la comarca d'Osona, el dia 19 de març de l'any 1929 i sóc el segon de tres germans, tots nois. El meu pare era manyà d'ofici i treballava de torner en un taller que, segons el que feia constar a la propaganda dels seus productes, era la "primera fàbrica nacional de telares automàtics en serie". La meua mare treballava als dobladors d'una fàbrica tèxtil de filatura de cotó i fibres artificials. Els Martí som una família amb força implantació al meu poble, i d'adolescent i de jove em vaig adonar que els Martí-Pol érem allò que se'n sol dir els parents pobres, uns parents respectats si venia el cas en què calia demostrar-ho, però al capdavall pobres. Ara, quaranta-cinc o cinquanta anys més tard, les coses s'han anivellat força, no perquè els Martí-Pol ens hàgim enriquit, sinó perquè una bona part dels altres Martí han anat més aviat de mal borràs.

Vaig començar a anar a estudi als quatre o cinc anys – no ho recordo bé –, al col·legi parroquial, regit per capellans. Jo no ho sabia aleshores, és clar, però la decisió dels meus pares de fer-me anar precisament a aquell col·legi, tenia una significació especial. De fet, els nens de les famílies diguem-ne d'esquerres, però d'una certa posició, anaven a l'escola del senyor Sebastianet, i els de les famílies de dretes, amb posició o, almenys, amb un cert "prestigi" social, anàvem a la dels capellans. Els altres nens, és a dir, els que no tenien posició ni això que n'he dit prestigi, solien anar a Les Escoles, o sigui, a l'escola pública, que em sembla que aleshores depenia exclusivament de l'Ajuntament. Les nenes, si no recordo malament, es repartien entre les monges, que practicaven subtilíssimes distincions entre nenes riques, no tan riques i pobres, i Les Escoles, que era un col·legi mixt. No m'atreveria a assegurar-ho, però em sembla que al col·legi del senyor Sebastianet només admetien nois; al de capellans sí que ho puc assegurar:

nens i prou, només hauria faltat!

L'any 1936, en esclatar la guerra civil, tot aquest plantejament se'n va anar en orris, perquè els "rojos" van fer tancar els col·legis de capellans i de les monges. La major part dels qui hi anàvem vam passar a Les Escoles i, entre la relativa massificació i el desgavell d'aquells anys, sobretot al principi i quan la guerra ja s'anava acabant, no vam aprendre pas gaire. Pel febrer de 1939 els "nacionals" van alliberar (és un dir) el meu poble i es van reobrir els col·legis tancats. Jo tenia deu anys i vaig tornar al col·legi dels capellans. Aleshores, però, ens educaven en castellà i, tant al matí com a la tarda, abans de començar les classes, a més de resar cantàvem el *Himno Nacional*, tots drets fent la salutació feixista davant d'un alumne que servava una gran bandera espanyola enlairada. Aquest període per a mi no va durar gaire perquè, en complir catorze anys, com que a casa els diners escassejaven i, a més, hi havia malalts, em vaig posar a treballar al despatx de ca la Tecla Sala, la mateixa fàbrica tèxtil en què treballava

la meva mare. Un tímid intent de fer-me estudiar –per advocat, segurament–, atès que jo ja mostrava una notable inclinació pels llibres i era força despert, es va frustrar sobretot per la intransigència d'un mossèn, amb molta influència sobre els meus pares, que va considerar que no em convenia gens d'anar, tan jove, a viure a Barcelona.

A dinou anys, quan ja en feia cinc que treballava i fins i tot tenia xicota (nòvia, que diuen ara) formal, vaig agafar una tuberculosi pulmonar, una malaltia força comuna entre el jovent de l'època, per la gana que es va passar durant la guerra i la postguerra, i segurament herència familiar de la branca pobra dels Martí, atès que tant el meu pare com el meu germà gran van patir-la i dues meves ties paternes en van morir. Els procés tuberculós, que em va enxampar de ple, em va obligar a passar un any llarg al llit, i aquesta circumstància estic segur que va influir en la meva dedicació a la poesia ja que, durant aquell temps, vaig llegir molt, desordenadament, és clar, però amb un gran entusiasme. Jo, aleshores, ja feia anys que escrivia poemes. De fet, els primers tempteigs, en llengua castellana, la meva suposada llengua "de cultura", els havia fet quan encara anava a escola, o poc després de deixar-la. Per sort, alguns amics, molt més grans que jo, em van fer adonar del despropòsit d'escriure en una llengua que no era la meua i ben aviat vaig passar, de forma definitiva, al català. No sabia pas dir d'on va venir-me l'afecció als llibres i la relativa facilitat per confegir versos. A casa no hi havia cap llei de tradició familiar, en aquest sentit. El meu avi patern era afeccionat al teatre i tenia unes quantes obres impreses, i la meua mare llegia novel·les d'en Josep Maria Folch i Torres, però això em sembla que no aclareix res. De fet, a mi mai no m'ha preocupat trobar una explicació diguem-ne historicista o transcendent del fet. Llegia perquè m'agradava llegir i feia versos perquè m'agradava escriure. El lligam entre totes dues activitats és evident, però no gosaria pas establir una relació de causa a efecte en qualsevol dels dos sentits. Els qui, poc o molt, escrivim, ho fem, penso, perquè ens agrada, i també, em sembla, perquè a còpia d'escriure, intentem comprendre les coses, explicar-nos-les i, a més, explicar-les als altres. Per a mi la poesia ha estat sempre com una mena de gran interrogació. Cada poema aclareix, en certa manera, uns àmbits més o menys obscurs, però al mateix temps planteja nous interrogants. És un vaivé semblant al del viure; és una manera de viure, tan digna com qualsevol altra. Molta gent prova d'escriure, d'adolescent o de jove, al cap

d'un temps, la majoria ho deixa córrer. D'altres –pocs– persistim. Per què? No m'atreveixo pas a respondre si no és dient que perquè ens agrada. Potser sí que tenim més desenvolupada la capacitat de fabulació, d'expressió; potser sí que som més orgullosos, o més xafarders, o més introvertits, o més perepunyetes. És igual. Tot això explica ben poca cosa. Escrivim perquè ens agrada. A d'altres els agraden altres coses: fer negocis, jugar a futbol, convertir infidels, i s'hi dediquen, si poden, amb cos i ànima. Alguns d'aquests, potser de joves havien escrit poemes. Després van descobrir el que de debò els agradava i ja no ho van deixar. Com nosaltres, si fa no fa.

Ben curat de la tuberculosi no ho vaig estar fins als vint-i-cinc anys. Quan en tenia vint-i-set, el 1956, em vaig casar amb la meua xicota de tota la vida, que havia suportat estoicament la meua malaltia. El 1958 vam tenir una filla i el 1965 un fill. Jo vaig continuar treballant al despatx de ca la Tecla Sala, llegint i escrivint versos. A més a més, però, feia altres coses. Els anys de la postguerra van ser molt difícils per a Catalunya, a la qual s'havia intentat de fer desaparèixer. A finals dels anys quaranta i sobretot durant les dècades dels cinquanta i els seixanta, em vaig incorporar a tots els moviments que, a la meua comarca, maldaven per desvetllar la consciència nacional, per recuperar la identitat que ens havien volgut arrabassar. Vaig fer de tot aleshores, potser perquè era un moment en què em sembla que comptava més el nombre que la qualitat. Comptat i debatut, però, no vaig pas fer res més que el que em tocava, el que sentia, el que m'agradava, en una paraula. Defensant el que defensava m'estava conquerint a mi mateix, reivindicant el que reivindicava no feia sinó lluitar per la meua llibertat. Presentar-ho com un fet excepcional seria estúpid i grotesc. D'altra banda, és innegable que, tot i la por i el risc, m'ho passava d'allò més bé.

L'any 1970 em vaig posar greument malalt altra vegada. Una esclerosi múltiple, aquest cop, que en pocs mesos em va deixar com estic ara, és a dir, quasi paralític. Un altre cop vaig llegir i, sobretot, escriure molt. No han estat fàcils, aquests anys, i segur que tampoc no ho seran els que pugui viure. De fet, no ens enganyem, viure mai no ho és, de fàcil. L'any 1984 va morir la meua dona. L'any 1986 em vaig tornar a casar, pel civil, aquesta vegada. La meua segona dona també em suporta estoicament, a mi i a la meua malaltia.

Miquel Martí i Pol

OBRA

La seva poesia, d'arrel autobiogràfica, transcendeix la realitat de l'àmbit de la seva malaltia i del temps històric concret, i crea un paisatge interioritzat, que transmet serenitat.

POESIA

Paraules al vent (1954)
 Quinze poemes (1957)
 El poble (1966)
 La fàbrica (1972)
Vint-i-set poemes en tres temps (1972)
La pell del violí (1974)
Cinc esgrafiats a la mateixa paret (1975)
Llibre dels sis sentits (1974)
Quadern de vacances (1976)
L'arrel i l'escorça
El llarg viatge
Crònica de demà
Amb vidres a la sang
Estimada Marta (1978)
 L'hoste insòlit
 Obra completa
 Les clares paraules
 L'àmbit de tots els àmbits
 Primer llibre de Bloomsbury
 Cinc poemes d'iniciació
 Autobiografia
 Andorra, postals i altres poemes
 Llibre d'absències
 Bon profit!
 Els bells camins
 Temps d'interluni
 Suite de Parlavà
 —Antologia poètica
 —Obra poètica I: 1948-1971
 —Obra poètica II: 1970-1980
 —Obra poètica III: 1980-1990
 Un hivern plàcid
 Llibre de les solituds
 Cinc esbossos de possibles variacions melangioses
 Què és poesia?
 ABCEDARI. Una joia solidària
 Haikús en temps de guerra
 Després de tot
 Antologia poètica: amb els ulls oberts
 El poble (cantata)

POESIA I PROSA

100 pàgines triades per mi

PROSA DE FICCIÓ

Contes de la vila de R
 L'aniversari
 Barcelona-Roda de Ter
 En Joan Silencis
 Obertura catalana
 Defensa siciliana
 Contes de la vila de R. I altres narracions

PROSA DE NO-FICCIÓ

Joc d'escacs
 Papers domèstics

ELS MÉS VENUTS

Estimada Marta
 Antologia poètica
 Llibre de les solituds
 Suite de Parlavà
 L'àmbit de tots els àmbits
 Obra completa

OBRA MUSICADA

Un pont de mar blava

PREMIS I DISTINCIONS

Premi de la Crítica
 Premi Ciutat de Barcelona
 Premi d'Honor de les Lletres Catalanes
 Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts
 La Creu de Sant Jordi
 Premi Nacional de Literatura
 Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya
 Una mostra del ressò popular de la seva obra és el fet que, a partir del 1999, la majoria d'ajuntaments catalans aprova en els seus Plens la recomanació a les institucions culturals corresponents que es presenti la seva candidatura al Premi Nobel de Literatura, i el 2000 s'hi afegeix el Parlament de Catalunya.

mostra poètica

ARA MATEIX

Ara mateix enfilo aquesta agulla
amb el fil d'un propòsit que no dic
i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis
que anunciaven taumaturgs insignes
no s'ha complert i els anys passen de pressa.
De res a poc, i sempre amb el vent de cara,
quin llarg camí d'angoixa i de silencis.
I som on som; més val saber-ho i dir-ho
i assentar els peus en terra i proclamar-nos
hereus d'un temps de dubtes i renúncies
en què els sorolls ofeguen les paraules
i amb molts miralls mig estrafem la vida.
De res no ens val l'enyor o la complanta,
ni el toc de displicent melanconia
que ens posem per jersei o per corbata
quan sortim al carrer. Tenim a penes
el que tenim i prou: l'espai d'història
concreta que ens pertoca i un minúscul
territori per viure-la. Posem-nos
dempeus altra vegada i que se senti
la veu de tots, solemnement i clara.
Cridem qui som i que tothom ho escolti.
I, en acabat, que cadascú es vesteixi
com bonament li plagui, i via fora,
que tot està per fer i tot és possible.

Del llibre *L'àmbit dels àmbits* (1980)

ESTENC LA MÀ

Estenc la mà i no hi ets.
Però el misteri
d'aquesta teva absència se'm revela
més dòcilment i tot del que pensava.
No tornaràs mai més, però en les coses
i en mi mateix hi hauràs deixat l'empremta
de la vida que visc, no solitari
sinó amb el món i tu per companyia.
I amb la mirada clara dels qui estimen
sense esperar cap llei de recompensa.

Del llibre *d'absències* (1984)

CAPFOGUER (Fragment)

Molt he estimat i molt estimo encara.
Ho dic content i fins un poc sorprès
de tant d'amor que tot ho clarifica.
Molt he estimat i estimaré molt més
sense cap llei de mirament ni traves
que m'escatimin el fondo plaer
que molta gent dirà incompreensible.
Ho dic content: molt he estimat i molt
he d'estimar. Vull que tothom ho sàpiga.
Des de l'altura clara d'aquest cos
que em fa de tornaveu o de resposta
quan el desig reclama plenituds,
des de la intensitat d'una mirada
o bé des de l'escuma d'un sol bes,
proclamo el meu amor, el legítim.
Aquests profunds silencis plens de tu,
aquests silencis clars i vehements
tan plens de tu que ja tot hi és sobrer;
aquesta solitud sense després
que compartim sense esgotar-ne els sons;
aquesta quietud que vulnerem
a penes amb els ulls o bé amb les mans
és un projecte i un acompliment.
Marta, l'embruix de tu m'ha tant sotmès
que ja ni em dol la vida que no visc
i em perdo amb tu per llocs inconeguts
i no hi ha espai entre el teu cos i el meu.
Arribarem al cor de l'espiral
Ponts a través, sense temor del vent,
mars a través, esperonats pel foc.
Boja com jo, m'escoltes i somrius.
Tots els camins són bons per fer camí

Del llibre *Estimada Marta* (1977-78)

Alguns alumnes d'Incorporació tardana han treballat textos d'en Miquel Martí i Pol, desaparegut fa poc, després d'una llarga malaltia. Us fem arribar la seva visió particular sobre el poeta i la seva obra.

L'ELIONOR

L'Elionor tenia
 catorze anys i tres hores
 quan va posar-se a treballar.
 Aquestes coses queden
 enregistrades a la sang per sempre.
 Duia trenes encara
 i deia: "sí, senyor" i "bones tardes".
 La gent se l'estimava,
 l'Elionor, tan tendra,
 i ella cantava mentre
 feia córrer l'escombra.
 Els anys, però, a dins la fàbrica
 es dilueixen en l'opaca
 grisor de les finestres,
 i al cap de poc l'Elionor no hauria
 pas sabut dir d'on li venien
 les ganes de plorar
 ni aquella irreprimible
 sensació de solitud.
 Les dones deien que el que li passava
 era que es feia gran i que aquells mals
 es curaven casant-se i tenint criatures.
 L'Elionor, d'acord amb la molt sàvia
 predicció de les dones,
 va créixer, es va casar i va tenir fills.
 El gran, que era una noia,
 feia tot just tres hores
 que havia complert els catorze anys
 quan va posar-se a treballar.
 Encara duia trenes
 i deia: "sí, senyor" i "bones tardes".

Del llibre *La fàbrica* (1971)

إيلينور

- إيلينور عمره أربعة عشر سنة وثلاث ساعات عندما بدأ أن يعمل .
 هذا العمل يبقو راضيا في الذاقة . وفي الدم لا يلا بد .
 بعد مرور الأونة وعازال يقال : " أجل حضرات و"صلا الحين" .
 الناس أحببوها كثيرا لأنها جديده في عملها ، إيلينور ركزت الفكر ، وحب
 نفسي عندما تبدأ في العمل .
 الزمن يمر ، ولكن داخل العمل رجعا أكثر حزنا ، بعد مرور زمن إيلينور لم تعرف
 لماذا تريد أن تبكي وعن ماذا جاء بها ، ولماذا تصعب بالوحدة ووحيدة .
 الناس ويخلصون الصيانه يعاون بأعمالها تكبر وتزيد أن تزوج وتولد
 كودها .
 إيلينور ، انعاذافقة مع النيات وعاطفان عنها ،
 لقد كبرت ، وقد تزوجت وولدت أولادا .
 الكثير فيهم ، انعا فقات ، وعندما بلغت الأربعة عشر من عمرها وثلث
 ساعات عندما بدأت العمل .
 مارالو يقال ديتو " أجل حضرات " " و"صلا الحين" .

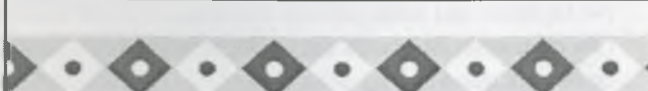
Versió en àrab del poema de Miquel Martí i Pol "L'Elionor" feta per Abderahim Barmou

DROGUERIA FRIGOLA

972 83 06 42

C. Àngel Guimerà, 27
 17240 Llagostera (Girona)

Merceria T. Ros

Llagostera

fem poble

Ferran Pérez, Joan Canaleta, Robert Montiel. 3rA

Trencacels i Elionor

Eleina de Ridaura i Zenó de Montagut

fal·lera gegantera a Llagostera

LA COLLA GEGANTERA DE LLAGOSTERA COMPLEIX EL SEU SETÈ ANIVERSARI

La colla gegantera de Llagostera, fundada el 1997 per un grup de joves disposats a fer alguna cosa cultural pel poble, fa uns quants anys que representen el nostre poble a les cercaviles, bàsicament pels pobles gironins; alguna vegada han anat al País Valencià, però no surten més enllà dels Països Catalans.

Aquesta colla, formada per uns 20 membres de totes les edats, són bàsicament de Llagostera, encara

que també hi ha alguns membres d'altres pobles.

Aquesta associació té la seu a l'antic escorxador municipal, és on guarden els gegants, els capgrossos i tota la resta de material. Allà també és on fan les reunions i on assagen. Cal recordar que també és on van construir els gegants actuals.

Anteriorment, abans que es fundés aquesta colla, els gegants del poble

només es treien per la Festa Major i els portaven la colla del poble veí, de Caldes de Malavella. Els antics gegants es deien: Trencacels i Elionor i els que es fan servir per a les sortides actualment es diuen: Zenó de Montagut i Eleina de Ridaura, que van ser construïts i dissenyats pels mateixos membres de la colla.

El primer president, a l'època de fundació, va ser en Xavier Ventura i

actualment ho és en Xavier Vilalta. Cada vegada, la colla gegantera disposa de més material per als membres que actuen en les cercaviles arreu dels pobles.

Aquest any passat, el 2003, a l'estiu, la colla llagosterenca va participar en una sortida a Benicarló, on es van quedar dos dies ja que la distància no permetia tornar en una jornada. Alguns membres de la colla també participen en la cavalcada de reis, on toquen els tambors i les gralles. Algunes vegades també s'han de trobar per reparar els gegants i els capgrossos, ja que es fan malbé.

Per al transport dels gegants i capgrossos, disposen de furgonetes de la fusteria Cateura. Els tambors i les gralles són propietat de la colla. La colla també organitza la diada de Catalunya, en què fan un sopar i gresca per a tothom. Aquesta festa i alguna altra en què col·laboren els serveix per finançar-se.

LA CONSTRUCCIÓ DELS NOUS GEGANTS

Primer van demanar, des d'El BUTLLETÍ municipal, la col·laboració dels més grans i després van anar a les escoles i a l'institut perquè creien que els més menuts i els més joves del poble també els podien ajudar a trobar la temàtica que caracteritzés els gegants. Si bé varen tenir moltes

propostes i algunes d'aquestes s'acostaven a la línia que tenien pensada, van ser els mateixos membres de la colla els qui finalment van proposar i decidir qui i com serien.

Els volien que estiguessin relacionats amb el poble i així es va arribar a la idea de la parella de treballadors del suro, però... és que hi ha molts pobles que tenen gegants surers. Així va entrar la idea de fer dues persones emblemàtiques del poble, però encara va ser més complicat.

La seva decisió va ser encarnar els gegants en uns ibers, pobladors de

les nostres contrades. Es van documentar per fer-los i vestir-los de la manera més fidel a l'època.

Cal dir que la geganta està inspirada en la imatge de la Dama de St. Llorenç, trobada al poblat ibèric que li va donar nom.

El disseny dels gegants ha estat fet per en Francesc Mas, que ha perfilat cada detall, és a dir, que si el gegant no du barba és perquè en aquell temps els homes s'afaitaven, etc. Amb això volem dir que no han estat fets a la babalà i que cada detall s'ha pensat i valorat.

Després calia passar del dibuix a la figura. Aquesta feina ha estat portada a terme per l'Antoni Delgado, l'escultor resident a Romanyà que de segur tots coneixereu per les seves obres, com El Mil·lenari a Platja d'Aro o la Verge del Casal, aquí, al poble. Quan li ho van proposar, de seguida els va dir que sí i amb tanta il·lusió com un membre més; així podríem dir que tenim uns gegants-escultura.

Qui tampoc es va negar a ajudar-los va ser en Pau Bassets. Compten amb ell en el moment en què tenen tots els motlles i els han d'omplir de fibra de vidre.

Cal dir que tots els membres van posar molta il·lusió i hores de feina

per fer els gegants, els cavallets de fusta (part que representaria les cames d'una persona) dels quals es preocupà en Lluís Cateura. Del vestuari se'n va cuidar la Isabel Comas i les mares dels components de la colla gegantera.

Entrevista a Isabel Casadesús, 44 anys, membre de la colla

1. Quan va ser fundada la colla gegantera? Qui la va fundar?

L'any 1997, per un grup de joves disposats a fer alguna cosa per la cultura popular.

2. Quan fa que ets membre de la colla?

Des dels seus inicis, però com a membre actiu des del 1998.

3. De quin material disposeu per participar en les cercaviles?

Els gegants, capgrossos, xanques, tambors tradicionals, dos goliats, tres caixes, gralles...

4. Quin és el cost aproximat dels nous gegants?

Unes 800.000 ptes de les antigues, o sigui uns 4.800 €.

5. Quants capgrossos teniu?

8 de grossos i 2 de petits, però no tots es fan servir.

6. Quan fa que estan fets els nous gegants?

Des del maig del 1999 que es van estrenar, més concretament el 23 de maig del 99.

7. Va portar molta feina la construcció d'en Zenó de Montagut i la Eleina de Ridaura?

Sí, perquè abans de començar-los a fer ens vàrem haver d'informar de tot allò referent a la gent ibèrica que havia poblat les nostres contrades i quin tipus de vida portaven. Perquè la nostra intenció no era fer uns gegants qualsevol, sinó que tinguessin una relació amb Llagostera.

La idea va sortir d'un concurs a nivell d'escoles on va participar molta mainada de Llagostera. I el resultat final de tot això va ser la nostra geganta inspirada en la Dama de St. Llorenç, un ibèric trobat aquí, al nostre poble; i el gegant és model del típic guerrer ibèric.

La construcció va ser molt llarga i costosa, perquè ho vam fer amb un material desconegut per a nosaltres. La fibra de vidre ens semblava que amb dues capes se'ns trencaria i n'hi

vam posar moltes més i un cop enllestit vam comprovar que pesaven molt i els vam haver de repetir i posar només una o dues capes.

Vam tenir l'ajuda de l'escultor local Antoni Delgado, que ens va ajudar a donar la forma i fer els motlles dels gegants.

8. Quant de temps es va trigar per fer els nous gegants?

Un any, treballant tots els dissabtes i diumenges i la majoria de dies festius inclosos; ens hi vam fer una barbacoa per així poder-nos quedar a sopar segons la feina que teníem.

9. Quines són les seves funcions dins la colla?

Portar els comptes i ajudar amb el que es pugui.

Les sortides que realitzaran al llarg d'aquest any són les següents:

27 d'abril - La Cellera de Ter.

6 de juny - Cercavila inauguració Festa Major.

7 de juny - VII Trobada gegantera de Llagostera.

15 de juny - La Garriga.

12 de juliol - Calonge.

20 de juliol - Ribes de Freser.

2 d'agost - Caldes de Malavella.

14 d'agost - La Bisbal d'Empordà.

17 d'agost - Benicarló.

30 d'agost - Blanes.

31 d'agost - Tregurà.

11 de setembre - Botifarrada de la Diada de Catalunya a Llagostera.

5 d'octubre - Ripollet.

Tedra
Tècnics de gestió ramadera

Casimir Serra
VETERINARI

Àngel Guimerà, 16 · 17240 Llagostera
tel./fax 972 83 14 00 - mòbil 607 21 62 43
e-mail: tedraticnics@wol.es

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA
* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Hostal el Carrul

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Perruqueria ANTONIA

Unisex

Passeig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA SUREDA

Pi. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972) 830097

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
(Girona)

Mª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

viatge a l'argentina

c.p. Llagostera

Campionat del món de Grups-Show a Buenos Aires (Argentina) fruit de la seva classificació en l'europèu celebrat a Nantes (França) el 15 de novembre del 2003

Dels dies 11 de novembre fins a 20 de novembre, les patinadores i patinador del Club Patinatge Llagostera i els pares dels patinadors vam anar a l'Argentina, al Campionat Mundial de Patinatge artístic. Vam marxar de Llagostera a les 13h. del migdia. A les 14:30h. ja érem a l'aeroport de Barcelona. Allà vam agafar un vol fins a Madrid, on havíem d'agafar l'avió que ens portaria fins a Buenos Aires. En el viatge de Madrid a Buenos Aires ens van donar el sopar (era molt dolent) i l'esmorzar (estava millor, bastant millor). I per fi després de dotze hores de vol, més o menys, vam arribar a l'aeroport de Buenos Aires. Plovia i vam posar ràpidament les maletes a l'autocar que ens havia de portar a l'hotel. Mentre anàvem fins a l'hotel, els monitors que tindríem a la nostra disposició ens van fer un petit discurs i algunes recomanacions. Quan vam arribar a l'hotel, però, teníem un petit problema. No tenien preparades les nostres habitacions. Al cap d'una hora, aproximadament, d'espera tothom ja estava instal·lat a la seva habitació. Llavors alguns vam anar a fer un vol i altres es van quedar a l'hotel fins a l'hora de dinar. A la tarda vam fer una visita en una casa dels pocs catalans que hi havia hagut en altres anys. Va durar tota la tarda i llavors va ser l'hora de sopar, en un restaurant que hi havia al costat de l'hotel.

El dia següent, però, va ser diferent. Ens vam separar en dos grups: els patinadors i els pares (mes aviat turistes). Els patinadors, juntament amb l'Eva (l'entrenadora) van anar a veure la pista on farien el seu número i a començar a entrenar-se. D'altra banda els pares vam tenir el dia lliure. Vam fer un volt per la ciutat. A visitar edificis famosos, comprar, etc. però, sobretot vam caminar, i molt. Vam anar a dinar en un restaurant de la ciutat i a la tarda vam tornar a fer el mateix. Fins que va ser l'hora de sopar. Llavors vam fer una passejada per un carrer de vianants ple de botigues fins la mitjanit.

L'endemà teníem organitzada una petita excursió a un zoològic que hi

havia a uns trenta quilòmetres de la ciutat. Era molt bonic. Hi havia representats els animals i plantes dels diferents paisatges d'Argentina: la Patagònia, la serralada dels Andes, les terres de l'interior i les zones costaneres. Vam dinar al mateix zoològic, en un dels diversos restaurants que té. Vam menjar xai de la Patagònia (era exquisit) i llavors vam anar a veure un espectacle en una sala de pel·lícules 3D. Les noies, esclar, continuaven entrenant-se per la ciutat fins al diumenge, el dia de l'esperada prova. Però fins aquell dia vam visitar més coses encara. Alguns vam anar a fer una ruta turística pel museu de l'equip de futbol del Boca Juniors, també ens vam acostar al port del riu Plata, on vam visitar un

museu instal·lat dintre un vaixell de veles gegantí, també vam visitar el gran cementiri de Buenos Aires, on hi ha moltes persones importants enterrades, i les grans fileres de tendes que hi ha pel voltant, "El Caminito", un barri que hi ha a Buenos Aires on les cases són de tots colors, i perdíem el temps recorrent carrers i més carrers, comprant coses per nosaltres (tot era molt barat), i per als nostres familiars que s'havien quedat.

Durant tots aquells dies vam anar a menjar a molts restaurants: si volíem pasta, anàvem a un italià, si volíem carn del país, anàvem a qualsevol restaurant (gairebé tots els restaurants tenien qualsevol tipus de carn a la seva carta), i si volíes les dos coses, anaves al restaurant "El Grillo" (una espècie de bufet lliure on podies menjar i beure de tot per tan sols 6 euros). I tot això fins el gran dia.

Ens vam aixecar com sempre ben d'hora i quan vam baixar per esmorzar la majoria de patinadores ja havien acabat, com sempre, ja que elles anaven a entrenar i a córrer. Però nosaltres vam continuar com cada dia, caminant i perdent el temps pels carrers d'aquella fantàstica ciutat. Però a partir de l'hora de dinar ja teníem uns sentiments diferents. Volíem anar al Luna Park (el pavelló on es feia el campionat) per animar les nostres patinadores. Va passar molt ràpid i ja ens veiem asseguts, amb tot de patinadores fent aquelles "piruetes" sobre les quatre rodes de cada patí i esperant que diguessin el nom de Llagostera perquè comencéssim a animar, fins que va passar. Llavors el nostre sector de graderia va començar a animar, tot el que vam poder, mentre entraven les nostres patinadores i començaven a col·locar-se al seu lloc. Llavors vam parar. Tots nosaltres estàvem pendents de tots els moviments de cada una de les patinadores que omplien la pista, esperant que no hi hagues cap error, i sobretot, que sortís bé. Es va acabar, i tal com havíem començat vam tornar a aplaudir tan fort com vam poder. Els

arbitres van donar la seva opinió de com ho havíem fet (no va ser la que ens esperàvem), però nosaltres estàvem orgullosos que el nom de Llagostera havia ressonat, i havia penetrat en les orelles de tots aquelles persones que omplien el recinte, i per nosaltres allò va ser molt. Quan va acabar vam veure que havíem quedat setens. Com que era molt tard vam anar a dormir, però ho vam fer amb un sabor agreuolç.

L'endemà estàvem tots més contents. Ens van portar en un restaurant que hi havia als afores de la ciutat. Però per arribar-hi ho vam fer amb un vaixell turístic. El dinar va ser dolent, semblava que haguessin fet servir un oli molt gastat, però es igual. El dia següent, però, va ser més satisfactori. Vam anar a passar el dia en un ranxo gauxo. Allà ens van ensenyar a muntar a cavall, i també hi vam muntar. Després vam dinar i a la tarda ens van fer un espectacle sobre com domaven els cavalls i després. Galopant, com ficaven un punxo de ferro dins una corda rodona i la treien. Alguns ho van fer, però altres van fallar, ja que havia plogut aquells últims dies i el terra estava molt fangós. Després d'això ja vam anar a l'hotel, esperant l'autocar que ens portaria a l'aeroport.

El viatge de tornada va ser com el primer, molt avorrit. Vam arribar cap al migdia a Madrid, però el tren cap

a Barcelona no sortia fins a les tres i no vam ser a Barcelona fins a les quatre. Vam agafar les maletes i vam entrar a l'autocar, molt callats a causa del cansament. Tothom estava en silenci, aprofitant per dormir, ni que fos una horeta, però quan vam arribar a tothom li va canviar l'expressió de la cara, tothom estava més content, havíem arribat a la nostra llar, a la nostra casa, a Llagostera. Tan bon punt vam sortir de l'autocar les noies van començar a fer gresca i xivarri. A més, el comitè benvinguda que ens havia preparat la gent de Llagostera també va esclatar d'alegria i tot va ser un bon guirigall. Tot va ser molt bonic.

Albert Turon 2n A d'Eso

teatre

Una de les activitats que es promou amb més força des del Departament de Llengua és sens dubte la de Teatre. Ja fa anys que els nostres alumnes tenen la possibilitat d'accedir al món del teatre assistint a diferents representacions i procurant que aquestes siguin al Teatre Nacional de Catalunya.

Durant el curs 2003/04 els alumnes de 3r i 4t d'ESO han anat al TNC per veure l'obra *Primera plana* de Ben Hecht i Charles MacArthur, una comèdia mordaç i divertidíssima sobre el món del periodisme. Els de 1r i 2n de batxillerat han assistit a la representació d'*El tinent d'Inishmore*, una reflexió sobre la realitat irlandesa escrita en clau de comèdia negra per Martin McDonagh, també representada al TNC. I per acabar la programació d'aquest curs el dia 6 d'abril es va tornar al TNC a veure *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà.

Recollim en aquesta plana els comentaris que sobre alguna de les obres han fet els alumnes.

primera plana

Primera plana

El dimarts 16 de desembre passat, els alumnes de 3r i 4t d'ESO vam anar a Barcelona a veure l'obra de teatre *Primera plana*, en versió de Jordi Galceran i dirigida per Sergi Belbel, a la sala gran del Teatre Nacional de Catalunya.

D'aquesta obra, ja se n'havien fet d'altres versions tant en pel·lícula com en teatre i, tot s'ha de dir, algunes més bones que altres. Però aquesta era la primera vegada que algú s'atrevia a portar als teatres catalans aquesta magnífica obra.

Primera plana presenta la lluita en viu d'uns periodistes per aconseguir que la seva exclusiva surti a la portada del diari. En aquesta lluita també hi intervenen polítics i la cosa

encara es complica més quan el pres que volen penjar abans de les eleccions s'escapa; també hi surten les dones i les companyes dels periodistes, i molts més...

En aquesta barreja també s'hi afegeix bona part de racisme, de masclisme i de llenguatge vulgar, així que reflecteix perfectament la societat mitjana i alta dels principis de segle XX a Nova York, a part de la bona dosi de comèdia que ens va fer riure una bona estona.

L'escenografia va ser curiosa: acostumats a la sala gran del TNC que, com diu el seu nom, és ben gran, ens vam trobar amb un petit escenari al mig de les butaques de manera que podies veure fins la calba dels actors. Així que, només d'entrar i veure l'escenari, l'obra ja ens va crear curiositat. Però aquell petit replà de fusta, on només hi havia una taula, un escriptori, cinc cadires, molts telèfons i molts i molts papers, no era l'únic lloc d'escena dels actors, sinó que a més a més es passejaven entre el públic. A més, quan anaven sortint els actors, tothom els anava reconeixent. La majoria d'ells ja

havien figurat anteriorment en bastants obres de teatre, sèries televisives o bé pel·lícules; per exemple en Jordi Banacolocha, molt conegut com a Tomàs de *Nissaga de Poder*, o en Jordi Bosch, el qual ha protagonitzat moltes obres de teatre com ara *Dissabte, diumenge i dilluns* i que actualment se'l coneix com a pare de família de *Majoria absoluta*; també Francesca Piñón (la Constança en la Memòria dels cargols), entre d'altres.

Personalment aquesta obra em va agradar força, ja que em va fer riure molt i em va fer entrar molt al món del periodisme. He de dir que hi va haver parts que em van semblar avorrides, com ara el principi. Però ja diuen que les primeres parts solen ser avorrides perquè és quan els actors et localitzen i et situen al seu ambient.

A part d'això, penso que és una bona obra, ben escrita, ben interpretada i molt ben aconseguida, així que la recomano a tothom a qui pugui agradar descobrir el verdader món del periodisme.

Àfrica Ramis Trubat, 3rB

primera plana

Júlia Turon, 3B

Per començar diré que vam sortir de Llagostera al migdia. Estava contenta, perquè sabia que anàvem a veure una bona obra de teatre i de pas ens perdríem alguna hora de classe. Vam pujar a l'autobús i tan bon punt vam arribar a Barcelona vam dinar. Vam passejar una estona pel TNC i quan va ser l'hora vam entrar al teatre.

Tot seguit us parlaré una mica sobre el tema de l'obra. S'ambienta en una sala de premsa dels anys 30, on un grup de periodistes esperen l'execució d'Earl Williams, un home condemnat a la forca que es converteix en l'atracció periodística del moment. Homes masclistes, racistes i mentiders, els periodistes són capaços de capgirar qualsevol notícia per tal que es pugui tornar una bona portada.

Pel que fa a l'escenografia només es pot descriure amb una paraula: genial, simplement genial. Estava feta expressament per ficar-te dintre l'obra de teatre, perquè et sentissis dintre la sala de premsa. Una taula al mig amb uns quants telèfons, un escriptori, quatre cadires i poca cosa més, el just perquè semblés real. Les butaques dels espectadors eren a una banda i altra de l'escenari, i a darrere d'una de les dos graderies hi havia unes finestres que donaven a una espècie de pati amb una forca.

En tercer terme vull fer un elogi dels actors, ja que s'apreciava perfectament que són uns grans professionals. Veure una obra així ja és una gran sort, però veure-la amb actors d'aquesta talla no té paraules. Et ficaven dins l'obra en un tres i no res, i te'n senties part de manera intensa. Et feien riure, i molt; pel que fa als actors l'obra era excel·lent.

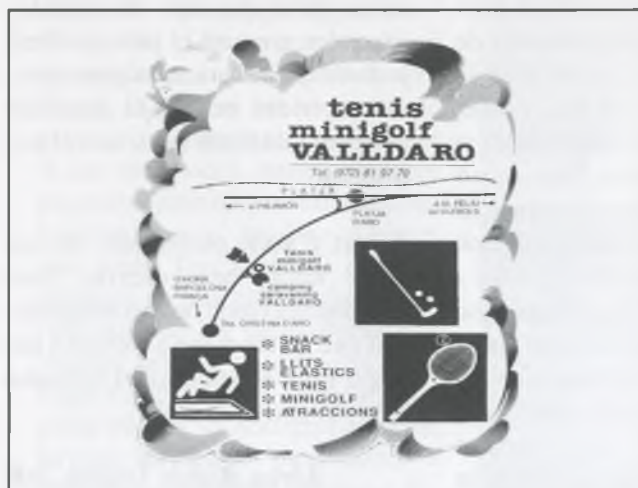
Per acabar, voldria recomanar a tothom que la vagi a veure, encara que al principi se'm va fer una mica pesada. Però una obra així no es veu cada dia i s'ha d'aprofitar l'ocasió quan la tens.

Míriam Boadella Tomàs, 3r B

Per començar, diré que *Primera plana* és una obra teatral que els alumnes de 3r i 4t d'ESO vam anar a veure un dimarts a les 2:15 de la tarda. Tots plegats vam pujar a l'autobús i ens en vam anar cap a Barcelona. Un cop allà, vam dinar al jardí del TNC i ens vam esperar una estoneta abans d'entrar al teatre.

Ja sabem de què anava l'obra, el periodisme i, com la majoria de vegades que hem anat al teatre, ens imaginàvem l'escenari al fons i les butaques al davant. Però ens vam emportar una bona sorpresa. D'una banda, perquè l'escenari era al centre de la sala i estava rodejat de butaques, i en segon lloc perquè tenia una forma tota estranya, era com el perfil d'un ull. D'altra banda, els actors de l'obra, alguns molt coneguts, es passejaven pel mig del públic i això feia que et possessis més dins els papers de l'obra. També podem destacar el llenguatge que utilitzaven. Parlaven un llenguatge col·loquial la major part de l'obra i fins i tot hi havia paraules i expressions del llenguatge vulgar.

Finalment, diré que l'obra va estar molt bé, encara que va durar 3 hores amb dues mitges parts de 10 minuts. Em van sorprendre molt les mentides que ens van fer veure que posen al diari, però en definitiva he de dir que va ser una obra entretinguda, divertida i molt interessant.

EQUIP CLÍNIC VETERINARI

CINOS

CLÍNICA DE PETITS ANIMALS

Cra. Provincial, 141
Telèfon 46 05 26

17244 CASSÀ DE LA SELVA

plantada d'arbres

Quan el nostre –més que nou, flamant– IES començava a agafar una mica de color gràcies a uns quants arbres que ens hi havien plantat, uns brètols van dedicar-se a destrossar-nos-els, i ens van privar de la nota de color d'aquells elements de natura que tant necessitàvem per alleugerir i alegrar el gris imperant en tot l'edifici.

Els alumnes de 3r d'ESO van prendre la iniciativa de proposar a l'equip directiu una solució i els van dirigir el següent escrit: «Ens dirigim a vosaltres, ja que volem donar-vos a conèixer una idea per solucionar el que va succeir amb els arbres, i alhora demanar-vos permís per dur-la a terme. Consisteix en això: lliurement els alumnes de l'institut farem una col·lecta de diners voluntaris pel poble, a canvi d'una cinta verda i una agulla, que significaria una aliança solidària per la pèrdua dels arbres.

L'institut en un principi ens hauria d'avançar els diners. Després de la col·lecta, us tornariem els diners i els restants serien per comprar arbres. Així podríem fer una plantada d'arbres entre tots els alumnes de l'institut.»

La idea va prosperar i el dia 30 de gener a les 13.30 tots els alumnes de l'IES Llagostera van iniciar la campanya solidària amb els arbres.

Es van fer dos actes: la lectura d'un manifest preparat pels alumnes de 3r i la plantada dels primers arbres.

MANIFEST

«Com tots ja sabeu tenim un institut nou. Tot i que hi ha algun perfecte, és millor que l'altre, és clar. Per això tots hem d'agafar una actitud conservadora envers ell, ja que haurà de durar molt de temps. Però sembla ser que no és així.

El dia 1 de desembre, quan acudírem tots a l'institut, tinguérem una sorpresa decebedora, car la majoria dels arbres plantats de feia pocs dies havien estat talats.

Aquesta tragèdia ha estat la causant d'aquest escrit, fet per nosaltres, els alumnes de 3r d'ESO:

Primer volem destacar, pel que fa als causants dels fets, la seva falta de sensibilitat ecològica i de respecte a la vida.

En segon lloc agreguem que el seu comportament és de malfactors i incultes, que no tenen respecte ni a l'opinió ni a les pertinències dels altres.

Tercerament, els arbres, que han estat les víctimes d'un acte sense cap fi ni reivindicació, és a dir d'un acte totalment engendrat per causar-los mal a ells i nosaltres.

I, finalment, volem dir que tot i que hi estem totalment en contra, donem un vot de confiança als agressors i a d'altres persones com ells, perquè no torni a succeir ni això ni res de semblant.

a... canàries!

viatge de 2n Batxillerat

L'última setmana abans de les vacances de Nadal, els alumnes de 2n de Batxillerat van fer el viatge de final d'etapa. Acompanyats pels seus tutors, Josep Genoher i Xus Artiola, van passar una setmana a l'illa de Tenerife, van pujar al Teide –no fins a dalt de tot–, van banyar-se...; en resum, van gaudir del clima benigne del tròpic quan a Llagostera vivíem una setmana de temps més aviat rúfol. La sort mira unes cares i s'oblida de les altres.

Segons l'opinió dels alumnes, aquest va resultar ser un viatge inoblidable, ple d'experiències noves i de moments realment divertits. El van viure immersos en un clima de germanor i amistat, que va anar acompanyat de bon rotllo i humor (les cançons d'en Xus, les sortides nocturnes...). Tal i com us podeu imaginar, ni alumnes ni professors han volgut entrar en detalls sobre l'estada a l'illa atlàntica ("val més guardar-ho en la memòria", diuen). Al final, però, hem aconseguit que ens deixin mostrar-vos algunes de les imatges que reflecteixen aquesta vivència irrepètible.

joan perucho

Biografia

Aquest curs ens han abandonat escriptors que han deixat empremta en les lletres catalanes. Els alumnes d'Incorporació tardana han elaborat aquests treballs recordant el mestre

Joan Perucho va néixer a Barcelona el 1920. Es va llicenciar en Dret i aviat va ingressar a la carrera judicial. Ha conreat, tret del teatre, tots els gèneres literaris: la poesia, la prosa poètica, la narració curta, la novel·la, els articles periodístics, la crítica d'art, els llibres de viatges i les memòries. Ell mateix s'ha definit més com un "home de lletres" que no pas com un novel·lista. Ha dotat la seva obra amb un especial caràcter imaginatiu, inscrivint els seus mites en la literatura fantàstica, des d'una perspectiva descreguda i irònica. Tant la seva obra narrativa com els articles periodístics, molts dels quals ha bastit sobre un fons de ficció, mostren un escriptor

erudit que s'adreça sovint a un públic culte, amb múltiples referents de l'art, a geografies llunyanes, a la gastronomia, els perfums, etc.

Es va donar a conèixer amb el llibre de poemes *Sota la sang* (1947), el 1956 va publicar el primer conte de caire fantàstic: *Amb tècnica de Lovecraft* i l'any següent la primera novel·la: *Llibre de Cavalleries*. A la dècada dels vuitanta, li va arribar l'èxit popular amb la reedició de la novel·la *Les històries naturals* (1960), traduïda a diverses llengües, i també amb la publicació de noves novel·les com *Les aventures del cavaller Kosmas* (1981) i *Pamela* (1983). Conserva una valuosa i singular biblioteca que inclou algunes primeres edicions i llibres de bibliòfil. Ha estat guardonat amb el Premi Nacional de la Crítica (1981) i el Premi Nacional de Literatura (1966).

La diada de nadal

La diada de Nadal va ser dedicada a Salvador Dalí. Els cursos van fer diferents activitats. Els de 1r d'ESO, amb l'ajut d'un vídeo sobre la vida i obra de Dalí, van interpretar la simbologia daliniana i seguint unes normes amb grups de 4t van fer una composició amb cartolines, que es van exposar a l'aula. Els de 2n d'ESO van realitzar diversos tallers sobre l'obra del genial pintor empordanès: trencaclosques gegants, un taller de química surrealista, jocs d'ordinador sobre la seva vida i la seva obra... Els de 3r van fer dues pintures murals en dues parets de l'interior de l'IES. Amb la benedicció del color, la grisor de les parets de rajols de formigó ha pres una calidesa extraordinària; si veniu a l'IES, demaneu de veure els dos murals: de segur que us agradaran. Els de 4t, que preparaven el viatge al país Basc i Cantabria, van oferir-nos els millors entrepans per aguantar un matí de fred i vent. I els de 1r de batxillerat, per la seva banda, van veure la pel·lícula *Un chien andalou*, dirigida per Luis Buñuel i amb guió de Salvador Dalí. Amb l'ajut del senyor Planella, es van passejar pel món oníric que ens ofereix el surrealisme en aquest film.

Els de 2n de batxillerat eren d'excursió a Canàries.

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
 Telèfon 972 83 01 90
 Fax 972 80 53 83
 17240 LLAGOSTERA (Girona)
 E-mail: pinsosvinyas@infonegocio.com

**EBENISTERIA
 PERELLÓ**

c/. Ponent, 28 - Tel. i Fax 24 19 34
 17180 VILABLAREIX
 (Girona)

natura

exposició de bolets

Com cada any la Xon Vilahur, professora de Ciències del nostre IES, ens ha preparat una petita exposició de bolets. Els alumnes de tercer l'han ajudat a muntar-la i la resta del centre n'hem gaudit. Moltes gràcies!

natura

ruta per Llagostera

A prop de Llagostera, en direcció cap a l'oest, hi ha un pla, el de Panedes. Des de sempre, aquest pla ha estat densament habitat, com ho demostra la gran quantitat d'edificacions que hi existeixen, des de la Torre dels Moros, passant per una colla de masos i acabant amb la Variant.

Per començar la nostra ruta, haurem d'agafar la carretera de Llagostera a Sant Feliu, i quan veiem un trencant al costat del restaurant de Can Panedes, l'agafem. Seguiu fins que arribem a l'ermita de Sant Ampeli, patró dels ferrers. Mentre hi anem, veurem unes masies, entre elles Can Vidal de Panedes i Can Llambí. Davant d'aquestes masies, hi ha un parell d'alzines centenàries. Han sobreviscut perquè abans les cruïlles dels camins és marcaven amb una alzina.

L'ermita de Sant Ampeli és l'única construcció romànica que queda en el poble, d'aquella època només queden les muralles i un fragment de mur al costat nord de l'Església. Com he dit és romànica, però molt modificada, ja que si hi entrem, veurem que posseeix un parell de capelletes laterals del segle XVI i la sagristia. En l'absis encara sobrevisquen els arcs lombards. El curiós és que Sant Ampeli, que en castellà és "Apeles", no és un sant gaire venerat a Catalunya, ja que era un místic italià que va anar a viure sol en una cova, però ajudava els qui li demanaven ajuda. Hi ha una teoria que podria aclarir aquest dubte, com que aquelles terres en l'edat mitjana pertanyien al monestir de Sant Feliu de Guíxols, pot ser que mentre feien la capella hi hagués en aquest monestir un monjo italià devot d'aquest sant. Excepte en el primer diumenge de cada mes, i en la diada de Sant Ampeli, que s'obre per fer missa, sempre està tancada.

Un cop haguem acabat la visita, tornarem fins a Can Llambí, un antic mas que amb el temps, gràcies a una

encertada política matrimonial i d'adquisicions, els seus propietaris, la família Llambí, posseïen la tercera propietat més gran de tot Girona. Per això, aquest mas no s'assembla als típics, ja que aquí no s'hi feien feines de pagès, sinó que era la casa dels amos. A la seva dreta trobarem un camí, l'hem de seguir, i de sobte ens trobarem amb la cotxera de Can Llambí, d'estil neoclàssic; al cap d'una estona veurem una sèrie de cases petites, al cap d'uns minuts ens trobarem amb una riera i el Molí d'en Llambí, un antic molí restaurat. Continuem seguint el camí, en uns minuts penetrarem dins d'un alzinar; quan ens trobem amb la tanca del Mas Sureda, la seguim cap a la dreta fins que arribem a l'entrada principal. Davant hi ha un camí, que ens durà a una zona on a la banda esquerra trobarem una petita clariana plena de matolls; seguim el caminet que s'endevina a l'esquerra, entrem en el bosc fins que arribem a la Torre dels Moros.

Segons una antiga llegenda, aquesta Torre fou l'últim castell que els àrabs tingueren en aquest sector, quan el cabdill que la dirigia la va haver d'abandonar, però hi deixà, com a guardiana per assegurar-se que els cristians no la usessin, una serp gegantina, que alguns que deien que l'havien vist asseguraven que era tan grossa que tirava les alzines a terra a cops de cap. Una altra versió diu que el dirigent musulmà fou capturat pels cristians quan fugia, i mentre es moria, ja que havia rebut una ferida mortal, llançà una maledicció que féu que la Torre mai més fos ocupada. Deixem a part d'aquestes llegendes, que són falses ja que les fortalises mai és construïen en un lloc pla, i Llagostera és lliurà als francesos, que foren els que iniciaren la reconquesta a Catalunya. En unes excavacions efectuades fa un parell d'anys, dirigides per en Jordi Merino, i Lluís Llinàs, es va trobar, a part d'una sèrie de murs desconeguts, ceràmica del s. XIX i

un tall de teula romana. No hi ha més pistes. Hi ha moltes teories sobre el que era. Una torre funerària romana? Una vil·la romana? Un d'aquests masos abandonats quan la Pesta Negra atacà al final de l'Edat Mitjana aquestes contrades?

El camí que hem usat per arribar fins al Mas Sureda era el mateix que a l'època medieval s'usava com a camí principal per anar al pròsper port de Sant Feliu, ja que no n'existia cap per on passa actualment la carretera. Per arribar a Llagostera s'havien d'agafar uns trencants d'aquest camí. Fou ampliat unes quantes vegades i molt usat fins que al final del s. XIX, l'indústria del suro de Llagostera aconseguí que es fes el recorregut actual, davant de les queixes de la gent de Cassà, que en un document exposaven les raons en què es basaven per oposar-s'hi, i n'hi ha una que diu que un dels enginyers que la fan va assegurar que és científicament impossible fer-la.

Aquí s'acaba la nostra ruta pel Pla de Panedes, però jo aconsellaria també que visitéssiu el següent lloc, que és una autèntica meravella geològica. Anem a Mobles Molà, s'agafa la carretera nova que hi ha a la seva dreta, la que condueix a l'abocador de Solius, i al cap de tres o quatre quilòmetres es veu una zona a la banda esquerra més neta de sotabosc. Hi ha al costat un senyal que indica que per allà s'arriba al nostre objectiu. Es deixa el cotxe aquí i se segueix el camí a peu. Al final s'arriba a Roca Ponsa, unes formacions de granit en forma de dit que tenen el seu origen en el clima tropical que regnava aquí fa uns vint milions d'anys. Aquestes formacions només és donen en zones de clima tropical, la més famosa d'aquest tipus és el Pan de Azúcar de Río de Janeiro. Un cas similar al de Llagostera, és va viure a la regió de Meteora, a Grècia, on els blocs són tan enormes que s'hi han construït monestirs a dins.

retales literarios

Sota aquest títol s'hi recullen textos fets pels alumnes en les seves classes de castellà

el día más feliz de mi adolescencia

La mañana pasó demasiado rauda como para recordar algo de ella; me levanté tarde, con los ojos cerrados por la ignorancia; a mi corazón no le atormentaba nada, ni falta hacía para arrancar una sonrisa o una lágrima de mi rostro. Me levanté sin fuerza en los brazos y mis ojos distorsionaban las imágenes en un mundo fantástico. Las palabras llegaban apenas a mis tímpanos resultando difícil responder a preguntas con certeza. Estuve bajo un manto de nubes, perdido en mi propia noción del tiempo, inculcándome un sentimiento incierto y difícil de definir con sólo pocas letras. Con dificultad considerable recuerdo que comí algo, pero aún no sé qué es lo que almorcé.

Ya con la común noción del tiempo y con los pies en la tierra, me puse a escribir; cogí el lápiz y el papel y empecé a dibujar sensaciones que recordaba, estaba tan inmerso en todos mis recuerdos que no conseguía leer lo que escribía, improvisaba, sólo dibujaba versos largos y, a primera vista, sin sentido alguno. En ellos reflejaba imágenes que vagaban entre mis recuerdos y mis sueños, imágenes sin paradero al que dirigirse; algunas eran reales y otras eran fotos residuales de algún sueño que no recordaba con claridad. Miré de nuevo las palabras escritas con mala letra en aquel papel sucio, lo cogí, lo arrugué y lo lancé lejos donde nadie pudiera leerlo. En ellos, de alguna manera, me había descrito a mí mismo con destreza; todo aquél

que leyera el poema sabría quién y cómo soy, y no estaba seguro de mi interés en ello.

Me tumbé en el sofá viejo que desde hacía algún tiempo estaba invisible a mis ojos y a cualquier tipo de implicación sentimental hacia él. El sofá gritó con fuerza y chirrió dolido por mi pesada presencia. El "tic-tac" del reloj me recordaba la fugacidad del tiempo y notaba cómo todo se expandía hacia una realidad infinita y sin muerte. Mis pensamientos, las imágenes, el sonido de los árboles danzando con el viento nómada del invierno, frío y sin contemplaciones hacia ninguna forma de vida que se alzara poco más de dos palmos del suelo, me recordaban la intrascendencia y el insignificante sentido de mi fugaz existencia. Mi cara dibujó una mueca parecida a la de una sonrisa, pero aquella vez no tenía sentido. Cerré los ojos y me dormí sumido en mis ilusiones y en mi yo más íntimo, aquel que había sido plasmado y lanzado en un trozo de papel sucio.

No sé por qué, pero fue el día más feliz de mi juventud.

Aleix Gainza i Guerrero
1r Batx.

Los sentimientos

Era una noche de primavera, cuando me subí a un árbol, yo tenía diez años. En aquel árbol perdía el mundo de vista, era como si estuviera en otro lugar. Cada día de primavera me iba al mismo árbol. Cuando anocheceía, aproximadamente a las ocho de la noche, cogía un libro y me iba al susodicho árbol a leer y empezaba a soñar. Era el día 15 de abril, cuando se levantó una suave y agradable brisa y empecé a sentir que la primavera penetraba dentro de mí. En aquel momento vi los campos verdes, amarillos, rojos, aquello era como el renacer de la vida. Al mismo instante estaba viendo una preciosa puesta de sol. Un haz luminoso se reflejaba sobre mi rostro. Me sentía en otro lugar como si formara parte de una historia de fantasías. Mis sentimientos salían al exterior al saber que contaban con el frescor de la naturaleza. En aquel preciso instante, llegó a mis oídos el cantar de un pajarillo. Luego se aposentó sobre una rama que había justo encima de mi cabeza. Me di la vuelta y vi que era un petirojo muy confiado, que esperaba encontrar su comida: una semilla o un insecto. Las horas me pasaban volando, al saber que la vida brotaba a mi alrededor.

Eduard Carreras. 3r A

La plaza

La plaza de "Sotream" era un sitio muy bonito, con árboles, pájaros, perros y con un lago en el medio con el agua más cristalina que te puedas imaginar. Dicha plaza estaba justo en la entrada de una gran ciudad, en esa plaza convivía mucha gente, como por ejemplo niños jugando, muchos hombres y mujeres de la tercera edad hablando y dando de comer a las palomas, estudiantes de diferentes edades, descansando de una larga clase, mujeres cotilleando después de ir a comprar y hombres relajándose mientras comen durante su media hora de descanso. Allí la gente no tenía ningún problema, convivían en paz y en armonía con la madre naturaleza, o eso creían, olvidando así todas las preocupaciones que tenían. Dicha gente sólo tenía que preocuparse de que cerrasen la plaza, ya que en ese caso tendrían que volver a la cruda realidad. Estaban muertos, la plaza de "Sotream" o dicho al revés "Muertos" la abrían cada día en el imframundo para esa gente que aún no se había acostumbrado a la muerte y que aún creía que estaban vivos, justo como les gustaría estar en el último momento antes de morir. Por decirlo de otra forma, era como una especie de psiquiatría para los recién llegados.

Joan Buhigas

Descripción

Aquel hombre tenía la cara distorsionada por el odio que sentía hacia los humanos. Un hombre con la mirada dura pero compasiva, con cabellos castaños que volaban al ritmo que marcaba el viento. Sus hombros descomunales, dejaban entrever unos brazos cortos y musculados. En el pecho tenía cuatro cicatrices, dos formaban una cruz perfecta mientras que las otras seguían a las costillas, todas ellas hechas con una vieja katana. Sus piernas, robustas y peludas mantenían erguido su enorme cuerpo, pese a estar doloridas.

Enric Xargay . 2n B

sensaciones

Borbotones de espuma blanca salían del agua al chocar contra las rocas. Sonido del líquido elemento al caer verticalmente.

El olor a tierra mojada me producía una agradable sensación. Los árboles que rodeaban la cascada se movían lentamente, con la suavidad de las salpicaduras del agua.

Los animales corrían, volaban y nadaban muy felices. El alegre trinar de los pájaros, el verde color de la hierba y el multicolor de las flores completaban un bello paisaje: el agua azul como el cielo y la espuma blanca como las nubes.

Mohamed Boukabous. 2n B

Descripción de un paisaje

Un día iba yo derecho al cole cuando mi vista nublada por las mañanas de invierno se perdió hacia un bonito paisaje escondido entre un campo enrojecido con miles de pequeñas y diminutas vidas: arañas, pequeños saltamontes, un diminuto mundo a través de unas hierbecillas sin cortar. Aquel paisaje era para mí lo nunca visto, era como un espejismo. Sus flores cultivadas con alegría y buena agua ahora destrozados por tontas máquinas que hoy construyen un bloque de pisos que nunca hubiera tenido que construirse porque era el paisaje que hacia bonito, era el paisaje que alegraba a Llagostera en momentos difíciles, se ha convertido en un montón de ladrillos que han destrozado los orígenes de lo más bonito que poseía nuestro pueblo: LLAGOSTERA.

Víctor Velázquez Del Puerto. 1r

Descripción

En este texto que vais a leer, sólo me limitaré a describir unos hechos, hechos extraños y misteriosos a los cuales no he podido encontrar una explicación plausible y nunca he explicado a nadie menos en las charlas entre los que lo vivimos. Da igual si no lo creéis, no pretendo de ningún modo inculcaros ningún miedo infundado y menos, haceros creer en lo increíble, repito que me limitaré a describir los tenebrosos hechos ocurridos para dar a conocer mi historia.

Era una calle antigua, como el barrio, estrecha y adoquinada y un arroyo inmortal que seguiría en medio de la calzada hasta el fin de los tiempos.

La posada donde debía alojarme estaba entre dos edificios altos y oscuros, de porticotes permanentemente cerrados y misteriosos. Era un inmueble de unos tres pisos, estrecho y poco iluminado, como el resto de la calle, que parecía inmune al abrasador sol de verano que asolaba el resto de París.

Me adentré atravesando una puerta de roble macizo para llegar a un recibidor rústico y de dimensiones ridículas que daba paso a un estrecho pasillo. Las paredes tenían un cubrimiento de madera clara que llegaba desde el suelo hasta aproximadamente un metro de alzada, el resto estaba cubierto con un papel verde oscuro. A mi izquierda había, hundido en la pared un mostrador seguramente de la misma madera que el recubrimiento de la pared y detrás, un casillero de pocas celdas, donde residían un par de llaves. Las pocas luces daban un juego de sombras fascinador y me sobresalté cuando una voz me habló, sacándome de mi asombro. Una mujer, ya anciana, me había llamado apoyada en el marco donde empezaba el pasillo. Se incorporó y dirigiéndose al mostrador repitió:

- ¿El señor Ferrer?- Naturalmente, lo dijo en francés

- Si, yo mismo.- En ese momento se agradecían las clases del idioma en Secundaria.
- Habitación catorce, se desayuna a las nueve y se come a las ocho.- Dijo secamente mientras me acercaba una llave oxidada, con un llavero de madera donde había un catorce grabado.

Me adentre en la penumbra del pasillo y al pasar por una puerta abierta vi una sala llena de ancianos en silencio, jugando a cartas, posiblemente al póquer mientras otros jugaban a domino o miraban un pequeño televisor sin color, pero todo esto, en absoluto silencio, sin decir una sola palabra ni hacer el mínimo ruido. Un anciano de cara alargada y surcada por las arrugas de la vejez, alzó la vista de sus fichas y me miró. Tenía unos ojos vidriosos, verdes con un toque de marrón, pero cansados y somnolientos.

Seguía avanzando por el pasillo cuando una exhalación fría me envolvió como un manto de hielo y con un escalofrío, me giré poco a poco para ver el origen del aire helado. No había nada.

Continué avanzando intentando dar una explicación a este escalofrío inexplicable, y la encontré en la hipótesis de que estuviera cansado del viaje, además del cambio de temperatura que se daba en esa oscura calle donde me encontraba y el resto de la ciudad.

Mi habitación no se encontraba en mejores condiciones que el resto de la casa, era pequeña, olía a coliflor, y el papel de la pared se despegaba en algunos lugares. Pese a todo, tenía una cama cómoda, que siempre me encontraba hecha y un escritorio donde podía escribir los artículos para el periódico.

Mis días allí transcurrieron apacibles, rutinarios pero también descubrías cosas nuevas cada día. El viejo de los ojos cansados respondía al nombre de Gerrard y se auto proclamó mi guía y instructor, dispuesto a enseñarme los más escondidos rincones de la bella ciudad. Un día, como siempre, me esperó a las nue-

ve y treinta y cinco minutos, fuera del establecimiento y con las prometedoras palabras de enseñarme algo que muy poca gente ha visto, me llevó por retorcidos callejones y callejuelos hasta llegar a una plazoleta solitaria y ridículamente pequeña. En el centro había una señora cosiendo unos pantalones muy parecidos a los que le había dado a la posadera para que me arreglase.

Entonces caí en la cuenta que ella era la posadera. Gerrard me empujó detrás de una columna en la pared y sin miramientos me dijo que no planeaba enseñarme nada, solo confesarme su terrible amor por aquella dama.

- ¡Hombre Gerrard! ¡Dígaselo, nunca se es demasiado viejo para esas cosas!

- No puedo- dijo con una expresión fúnebre.

- ¡Claro que puede! Mírela, allí sentada cosiendo, que bonita, ¡si parece que le esté esperando!

- Entonces, dígaselo usted.- Acepté al ver al pobre hombre tan enamorado, parecía un adolescente.

Salí del escondrijo y acercándome a la mujer vi al hombre nervioso, esperando tras la columna.

- ¡Señor Ferrer! ¿Cómo ha llegado usted aquí?-

- OH, me ha llevado un hombre que se hospeda allí- Respondí sin decir quién, con Picardía.

- ¿Perdone? Solo están usted y la señora Platts.-Nunca había visto la señora Platts.

- Si, un hombre de esos que pasan las tardes en la sala de la televisión, jugando a dominó, se llama Gerrard.- a la anciana se le ensombreció el rostro y se produjo un largo silencio.

- Gerrard era mi prometido. Murió en esa sala hace tres años, él y sus amigos siempre jugaban a domino, como usted ha dicho, y también al póquer, pero un día, cuando estaban todos reunidos y apunto de empezar a jugar. Un indivi-

duo enmascarado se presentó diciendo que era amigo de Gerrard, entró y cerró la puerta. Cuando la abrí para ver que pasaba, él y sus colegas habían sido degollados. Nadie había salido de la habitación.

Me giré hacia el escondrijo del hombre pero no había nadie.

Aquella noche desperté por la madrugada y oí unos ruidos extraños en el piso inferior. Bajé empujado por la curiosidad y comprobé aterrado que un hombre enmascarado estaba quieto delante de la sala donde Gerrard y sus amigos solían jugar. Quietos.

Por la mañana siguiente dije a la señora que me marchaba y que muchas gracias por la hospitalidad. Dejé una generosa propina y trastornado y aún preso del pánico, me marché con prisas hacia mi casa, un piso en Barcelona.

Nunca dije nada ni siquiera a los amigos con los que me reunía en el Ateneo.

Ahora ya han pasado seis años desde el incidente. Nunca más he visto a Gerrard, ni a sus amigos ni al hombre enmascarado, ahora solo quiero contar esa historia a alguien, y el papel es el candidato perfecto.

Pol Bordàs Baches. 2n A d'Eso

Les nostres notícies

La Míriam Torrejón i l'Eva P. Romero de 4t d'ESO us fan arribar les notícies més destacades d'aquest curs 2003/04. No dubtem que us serviran per fer memòria dels fets succeïts a l'IES Llagostera. Bona lectura!

- Ara sí, sí que és un fet. L'IES Llagostera ja és un IES de debò. El passat 18 d'octubre va ser inaugurat pel M. Hble. Sr. **Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya**, que conjuntament amb l'Alcalde de Llagostera, Sr. **Postigo, la Delegada d'Ensenyament, Sra. Pilar Sancho, i la Directora de l'IES, Sra Marta Carlos**, va presidir l'acte. Malgrat el mal temps hi van assistir diverses autoritats i molt públic i alumnes. Volem recordar en aquest moment totes els exalumnes que no han pogut gaudir d'un centre com calia. Us tenim presents!
- Aquest any, i potser per sempre, hem hagut de suspendre la típica sortida de principi de curs a la Pineda Fosca. El mal temps ens la va fer ajornar primer al 14 d'octubre, després al 28... Fins que ja no era possible anar-hi. Maleït temps!
- Els de 2n de Batxillerat, acompanyats d'en Josep Genóher i d'en Xus Artiola, van fer el viatge de final de Batxillerat a Canàries. Quina enveja! Esperem que s'ho hagin passat bé!
- Al mes d'agost, en plena calor, naixia la Mar Buch i Eritja, filla de la nostra professora d'EF, la Inés, i d'en Jordi. L'enhonorabona, feliços pares!
- Uns impresentables – com qualificar-los sense perdre les maneres?– van destrossar els arbres que l'Ajuntament havia plantat per decorar el centre. I, si no n'hi havia prou, només va faltar que uns lladregots ens robessin les càmeres de fotos i vídeo. Un altre dia van inundar el menjador amb la mànega de rec...
- Els alumnes de 3r van tenir una brillant idea. Es van mobilitzar en una campanya de recollida de diners per tornar a plantar els arbres destrossats; a canvi, ells donaven uns llaçets verds de record.
- També vam participar en les mobilitzacions per la matança de l'11 M a l'estació d'Atocha. Els de 2n de batxillerat van llegir unes paraules en record de les persones afectades i tot l'IES LLAGOSTERA va guardar 5 minuts de silenci.
- També en l'apartat de nouvinguts hem de felicitar a en Jordi Mis i a la Coral, que han estat pares d'una bonica nena, la Laia. Enhonorabona!
- Els alumnes de 3r d'ESO, dirigits per la Yolanda i la Lúcia, com que les parets de l'institut són molt tristes, de tan grises, van voler donar-hi una mica de color. Només és un bocí de paret, no es podia pas fer tot d'una vegada. Però el que van fer va ser... tota una obra d'art!
- Durant el curs, el centre ha adquirit una sèrie de pel·lícules que començaran a formar part de la *devedeteca* de l'IES. Ens referim a la col·lecció MITOS DEL CINE, que es podia adquirir a bon preu amb «*La Vanguardia*». Títols com *La reina de Àfrica*, *Hamlet*, *55 dies en Pekín* en formen part. Tenim altres títols com: *1492, la conquesta del paraíso*, *Cadena perpetua*, *Mediterráneo...*
- Serà notícia el canvi en l'Equip Directiu que es produirà el proper curs. La Marta Carlos, Directora, en Vicent Colom, Coordinador Pedagògic, la Xon Vilahur, Cap d'Estudis, i en Jordi Collell, Secretari, deixen el càrrec després d'uns anys de servei al Centre. La Marta i en Vicent han format part de l'Equip Directiu d'ençà que va començar l'IES a Llagostera. Juntament amb en Tavi Casellas i la Cati Mora van formar el primer Equip Directiu del centre. A tots el nostre agraïment!

- ❑ Ja tenim taquilles! Això es va semblant a un Institut.
- ❑ El carnaval d'enguany s'ha vist entristit per la mort en accident de carretera de Jordi Coll, exalumne del centre, germà del també exalumne, Marc Coll. Amb aquestes ratlles volem expressar a la família el nostre sentiment i condol com a companys, professors i coneguts. Sempre estaràs entre nosaltres.
- ❑ Volem recordar molt especialment en Mohamed i la Milouda Maaroufi que fa poc més d'un mes han perdut la seva mare. Des del Centre el nostre condol a tota la família per aquesta inesperada i dolorosa pèrdua. Endavant companys!
- ❑ La Diada de Sant Jordi va començar amb la representació de l'obra de Teatre Terra Baixa, d'Àngel Guimerà. Dirigida per la Marta Carlos, va ser representada pels alumnes de 2n del CV de Teatre. Els joves actors ho varen fer molt bé.
ENHORABONA A TOTS!
- ❑ Els dies de pluja, es presenten a la nostra nova casa unes visites d'allò més empipadores, que ja patíem als barracons i es veu que ens han volgut acompanyar, les pesades. Qui són? Les **GOTERES**. Esperem que se'n vagin aviat! Els profes els han fet fotografies. Per què serà?
- ❑ Els de 4t d'ESO han aprofitat la setmana abans de pasqua per fer el seu esperat viatge de final d'ESO. Han anat al País Basc acompanyats de la M. Àngels Llavina i en Bep Grustan. Tots n'han tornat molt contents. No els va fer gaire bon temps, però ells... pluja o sol varen riure molt.
- ❑ Us oferim el nom dels guanyadors de l'IES del Concurs de Narrativa de Sant Jordi, organitzat per l'Ajuntament de Llagostera, la Biblioteca Julià Cutillé, el Butlletí i l'IES:
  - 1a categoria: *La piràmide de diamants*, de Pol Bordàs.
  - 2a categoria: *Llàgrimes de sang*, de Silvia Comas.
- ❑ Els passats 20 i 27 de març va tenir lloc a Girona el 27è Concurs de redacció en català i el 44è Concurs Nacional de redacció en castellà que organitza Coca-Cola. Els nostres representats van anar a la Universitat Politècnica i van fer els seus escrits, els desitgem molta sort!
En l'apartat de català hi van participar Eva Bagudanch i Nissrin Aakid, de 2n A, i Jordi Mir i Vanessa Molina, de 2n B.
En l'apartat de castellà hi van participar Lucía Corral i Enric Xargay, de 2n B, i Marc Ortín i Pol Bordàs, de 2n A.
Enhorabona a tots!

Plaça Catalunya nº 7 Tel. 972 80 56 20
LLAGOSTERA

www.classic-cafe.net

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic

Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972-83.02.04

futurs poetes?

el duende de la poesia

Decir qué es poesía no resulta tarea fácil, y a este propósito resulta muy ilustrativa la respuesta que da **Bécquer** a una bella dama cuando ésta le pide que defina la poesía; el poeta titubea, no encuentra palabras, pero, al contemplar la belleza de la

mujer, exclama: “¡La poesía..., la poesía eres tú!” Bécquer identifica la poesía con el sentimiento y el sentimiento con la mujer.

Otro poeta con duende, **Federico García Lorca**, manifiesta la imposibilidad de definirla con

palabras no poéticas: “Yo tengo el fuego en mis manos. Yo lo entiendo, pero no puedo hablar de él sin literatura”.

En este apartado recogemos composiciones hechas por los alumnos. Encontraréis de todo. Algunos empiezan, otros después de haber leído bastante se atreven a iniciarse inspirándose en los versos de los maestros en este arte. Xema, se ha atrevido, después de leer mucha poesía, a plasmar sobre el papel ese volcán encendido que lleva en su interior.

También nos han pasado sus creaciones Eduard y Nabil.

Xema 2n B

el marinero que zarpó

Jardín que no tiene jardinero
Nave que no tiene marinero
Los dos yacerán para siempre en el olvido
Eso me ha pasado a mí, contigo.
que nuestros sueños sean por fin reales.

Junto al mar parecía que me hablabas
Cuando oía la brisa callada.
En el océano poderoso y a la vez tranquilo
Te amo aún con sigilo.

Giro mi mirada y veo aquella senda
Senda que nunca volveré a pisar
Aquella senda que me recordaba
Cuánto te llegué a amar.

esperándote

Estoy en una habitación, sentado...
Espero que ella me venga a buscar.
Veo la lluvia, mi corazón ahogado...
¡De qué me sirve vivir!, ¡de qué me sirve amar!

Estoy escribiendo algo, difuminado por las lágrimas,
mi lápiz en la mano, empuñado como una espada,
como el bravo guerrero que sobre el campo de batalla
contempla con languidez su alma empalada.

¿cuándo llegará?

Aquel día soñado,
aquel día en que el sol ilumine como nunca,
aquel día en que todos seamos iguales,
que la paz definitiva no se interrumpa,

Aquel día en que no se ponga el astro dueño,
en el que la gran noche sea estrellada,
que no se tenga miedo, que el temor sea un sueño,
que sólo sea una pesadilla aquella viuda,
aquella familia destrozada.

Es difícil, pero lucharemos por ello
saquémosle a la oscuridad un destello
luchemos por un nuevo país sin oportunismo,
digamos no a ETA, digamos no al terrorismo.

Estoy intentando recordar alguna vieja canción
mirando triste la noche, buscando tu sonrisa,
hallar sin éxito algo de inspiración,
buscando algo de aliento, que salga tu risa.

Estoy esperando con delirio tu momento de tornar
viendo cómo tu aire poco a poco va cesando.
Voy a perecer, sin él me voy a ahogar,
y mi llanto por ti con la lluvia se irá apagando.

el rellotge

Tic tac,
canta el rellotge.
Tic tac,
que mai s'acaba
Tic tac,
que m'agrada
si ets amb mi abraçada.

Tic tac,
diu el rellotge.,
Tic tac,
com t'odio a vegades.
Tic tac,
em dius que el temps
Tic tac
va passant.

Tic tac,
passen els núvols,
Tic tac,
i el cel brilla.
Tic tac,
És hora de tornar a casa
Tic tac toc,
hauré d'esperar una altra setmana,
per poder estar amb la meva estimada.

la mímica

Com t'ho fas, arlequí,
que tota la gent t'admira
et toca i al·lucina
quan passa per aquí?

Tu amb les teves mans
tan bé saps expressar
que la vida és molt bella:
la vols aprofitar.

També pots expressar
que la vida és molt trista:
tens ganes de plorar.

Per aquesta raó
admiro el que tu fas:
el teu moviment,
la teva expressió,

que m'indica que tens
una barreja perfecta
d'odi i d'amor.
Arlequí, ets el millor!

seguiré amándote

Cuando el sol salga de noche,
y de él llueva lluvia seca,
y en los desiertos naden peces,
y del mar broten las pirámides,
entonces, sólo entonces, amor,
mi amor por ti dejará de existir.
Pero, mientras el sol luzca de día,
mientras sea húmeda la lluvia,
y del mar salgan los peces,
y de los desiertos pirámides,
yo, sin duda alguna, seguiré amándote.

Nabil El Oumari

donde sea

Soy igual que una gota de agua
que espera con desaliento su caída
esperando el momento de morir
y acabar con su vida.

Soy como un pétalo de jazmín
que no sabe dónde lo llevará el viento,
no sabe dónde caerá por fin
y sigue esperando su momento.

Soy como el viento que riza
y la ola en el mar ondula
y la lleva a morir a la playa
dejando tan sólo precedera espuma.

Esto soy yo, ola, espuma, nada,
No sé a qué estoy destinado.
Sólo sé una cosa, recuérdalo:
Vaya donde vaya, no te olvidaré

Xema 2n B

75è aniversari de Tintín

De la mà del dibuixant Hergé, fa 75 anys naixien els còmics de Tintín, un reporter curiós que, no sense el seu inseparable gos Milú, desbarata plans de mafiosos i malvats de tota mena.

Només per fer-vos una idea del ressò mundial que ha tingut aquest periodista tafaer, us diré que els seus còmics s'han traduït a 50 idiomes diferents i se n'han venut més de 200 milions de còpies arreu del món.

L'autor, amb divertits diàlegs i dibuixos simpàtics, narra les aventures de Tintín, basades en successos internacionals importants.

Personatges:

Per si encara hi ha algú que no conegui els entranyables personatges que componen la història, farem un repàs breu a cada un d'ells.

TINTÍN: Reporter tafaer amb tupè, és el protagonista de les aventures i sempre viatja acompanyat del seu gos Milú a tots cinc continents. Lluita amb el mal, defensa els més dèbils, és honest i valent, simpàtic, sincer, fidel, prudent i intel·ligent. Sap idiomes, domina la conducció amb tots els vehicles, neda, salta, dispara, pega, lluita i sempre,

sempre, sempre, en surt victoriós (tanta perfecció només podria existir en un còmic!).

MILÚ: Què he de dir del petit fox-terrier de Tintín, l'ajuda allà on va deslligant-lo de les cordes, buscant ajuda, despistant els enemics... Però també ha estat en perill en múltiples ocasions, però, per sort, continua sa i estalvi.

CAPITÀ HADDOC: Aquest capità malcarat amb problemes de beguda i un repertori d'insults més gran que a "Cròniques Marcianas", es va convertir en amic del protagonista quan aquest li va fer veure que el contramestre del seu vaixell, Karaboudjan, l'utilitzava per traficar opi a "El cranc de les pinces d'or". Amb ell, el capità va descobrir que tenia una gran fortuna i un castell a

Molins de dalt, herència del seu avantpassat Francesc de Hadoque. Té estranyes amistats com per exemple el professor Tornassol o la cantant Bianca Castafiore.

PROFESSOR TORNASSOL: Un gran científic amb problemes de sordesa, cosa que provoca alguns malentesos. No se separa mai del seu pèndol i sent una gran admiració per les senyores.

DUPOND I DUPOND: Una parella de detectius bessons amb ànsia de fer complir la llei. Amb més o menys sort, intenten ajudar el nostre amic Tintín però, això sí, amb tota la bona voluntat del món.

RASTAPOPOULUS: El principal enemic de Tintín apareix sota el nom de Robert Rastapopolus, un multimilionari malvat com només es pot ser als còmics, que es dedica, entre d'altres ocupacions, a traficar amb opi, a vendre esclaus i a segrestar altres multimilionaris. Sembla que acabà en un plat volador capturat pels extraterrestres. El tornarem a veure?

MÜLLER: Aquest doctor és un altre malvat que té per interessos falsificar bitllets i enriquir-se amb la benzina sabotant les altres companyies.

BIANCA CASTAFIORE: L'únic personatge femení important dels còmics és aquesta cantant de l'òpera Scala de Milà. Es fa acompanyar sempre pel seu pianista i la seva cambrera i té un temperament un tant histèric. La seva interpretació preferida és l'Ària de les joies, de l'òpera Faust.

A part d'aquests també trobem molts altres personatges com Oliveira da Figueira, comerciant fins a la fi dels temps, en Nèstor, el majordom del castell del Molí, Serafí Llantió, agent d'assegurances pesat com no n'hi pot haver un altre i molts altres més.

Autor:

Georges Remi va néixer a Brussel·les el 1907. El seu pseudònim ve d'agafar les seves inicials, posar-les al revés i escriure el nom de les lletres (Her-Gé).

Sense cap fet important a la seva vida, es dedicà a la seva obra i sempre intentava explicar les seves històries al màxim d'entenedores possible i com que l'interessaven les notícies internacionals, anava plasmant sobre el paper part de la història en imatges.

El seu personatge preferit era Tintín, i volia donar exemple de com haurien de ser els joves o com voldria ell que fossin.

Curiositats:

- L'autor es va inspirar en una dona nord-americana integrant del Ku-Klux-Klan per crear el personatge de la Peggy, la dona del general Alcàzar a *Tintín i els pícaros*.
- A Vol 714 a Sydney, a l'última pàgina del còmic, surt un periodista entrevistant Tintín, el capità Haddoc i el professor Tornassol. Doncs bé, aquest periodista es un lector de Talence anomenat Jean Tauré que va sol·licitar a Hergé que el fes sortir en una de les seves aventures. Va tenir el plaer de donar la mà al capità!
- Al còmic *Els cigars del faraó*, el xeic Patràs-Patxà diu a Tintín que és un gran admirador seu i li ensenya un còmic seu. Aquest còmic ha anat canviant al llarg de les edicions. A l'edició en blanc i negre li ensenyava *Tintín a Amèrica*, en color va ser *Tintín al Congo*, que és el que surt a les nostres edicions en català, malgrat que Hergé hagués tornat a modificar la portada mostrant-hi *Objectiu la lluna*.
- Hergé també és un trapella i s'ha fet sortir en més d'alguna ocasió als seus còmics com, per exemple, a la primera vinyeta de *Tintín al Congo*, on surt ell i els seus col·laboradors juntament amb Quico i Flupi de altres còmics seus, en rotllana al voltant de Tintín.
- A *Tintín i els pícaros*, durant la desfilada de carnaval, surten personatges com Mikey, Donald, Snoopy, Astèrix i fins i tot Groucho Marx.

Pol Bordàs 2n A

**Transports Nacionals i
Internacionals**

JAPIC PETIT, S.A.
Transports

C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tels.: 972 83 03 04 - 972 80 52 57
Fax: 972 83 05 55
japicp@wanadoo.es

**RAMIONET
LLOVERAS**
ASSEGUANCES

Enric Ramionet Lloveras
c/ Joan Maragall nº 30.- Llagostera 17240
Tel. 972 83 18 19 Fax. 972 83 18 04
c/ Camprodon nº 16.- Llagostera 17240
Tel. 972 83 00 40 Fax. 972 80 55 39

aprenents d'escriptor/a

el carajo está más cerca

El mundo se va al carajo. Y todo por cuatro gobernantes atontados que no tienen bastante con arruinar a algunas potencias del mundo, que además se cargan a los otros. Como bien dice el refrán: "cuando más se tiene, más se quiere". Y esos quieren tanto, que capaces han sido de cargarse montones de vidas y de familias por dinero.

Cuatro mentiras bien planeadas, cuatro amigos por interés y todo rodando como un carro, no les ha importado que miles de personas hayan salido a la calle, que se hayan manifestado a favor de la paz, no, ellos siguen en sus trece, pisoteándolo todo. Seguimos esperando un cambio radical en esta manera de gobernar los países. No tienen sentimientos, pues si los tuvieran no serían capaces de seguir gobernando así. Los sentimientos desaparecen corrompidos por el dinero.

Ahora entiendo una frase que cuando la oí por primera vez me pareció absurda: "Hay gente y personas, con la experiencia de la vida aprenderéis a distinguirlos". Las personas se están acabando, cada vez hay menos gente que sepa lo que es una sola lágrima de verdad. Se acaba lo que se decía, que todos somos hermanos; ahora todos somos enemigos, ni que sea un poco.

El carajo está ahí, es como un agujero que nos atrae hacia él en forma de dinero. Nos vamos todos al carajo.

Jordi Mir 2n B d'Eso

sería fácil

Si solamente con llorar se remediaran los problemas. Si en cada lágrima se fueran las nostalgias y la tristeza, sería fácil. Si con dormir cambiara todo en una noche. Si al despertar ya no existieran los reproches, sería fácil. Vivir, OH, sería fácil.

Si no doliera el desamor y del amigo la traición, sería fácil.

Si se pudiera detener el tiempo y nunca envejecer, sería fácil. Pero no es fácil ya lo ves, sentimos todo y no podemos evitarlo. Hemos nacido por amor, casi siempre por amor es que lloramos. No es tan fácil si se tiene sentimiento, porque la vida no es como un libro o un cuento y el que no siente su dolor es por una razón, está muerto.

Adrià Bermejo 2n A d'Eso

La Belleza de la mujer

Los hombres, cuando estamos con una mujer, nos sentimos fuertes y alegres a la vez por ser queridos. Al querer a una mujer de verdad, con toda tu alma entera y sentirte atraído por su belleza inmensa, intentas hacer lo que sea por conseguir un pellizco de su amor. Y cada vez que la ves y te mira a los ojos, con su mirada penetrante, te sientes querido por dentro, y de repente te entran unos escalofríos y esa vergüenza traicionera que te hace enloquecer y coger un color de tomate maduro.

Has estado todo el curso detrás de ella y ves que ella sólo te ve como un amigo, no como un ser querido. Tú lo intentas como sea, las veces que haga falta, pero te das cuenta de que ella no siente nada por ti. En esos momentos es cuando peor te sientes y no tienes ganas de hacer nada y te notas muy decaído. Pero en esos instantes es cuando más valoras tener amigos que te dan su apoyo de verdad y te hacen levantar esa moral que parece haberse desintegrado en el aire.

Por eso pienso que la mujer es la cosa más bonita de este universo. Sólo verla, un dibujo de alegría se forma en mi rostro enloquecido de amor. Con sus largas melenas que parecen finos hilos de oro al contraste con el sol y el movimiento que les produce el viento me hace soñar, y ese pestañeo tan refinado e inquieto que hace brillar sus dulces ojos de colores inimaginables, me transporta a otro mundo.

Los hombres no apreciamos las maravillas que nos ofrece este mundo, por eso creo que deberíamos querer a una mujer con toda nuestra alma y dar gracias a Dios por crear tanta hermosura.

Adrià Bermejo 2n A d'Eso

el amor

¿Qué es el amor sino un inocente sentimiento que hace que estemos bien, pero que si no es correspondido nos ataca y nos hiere ahogándonos en unas arenas movedizas de las que sólo el tiempo y el esfuerzo nos pueden ayudar a salir.?

Marc Ortín 2n A d'Eso

la araña

Voy a hablar de la araña que hace dos semanas que corretea por el techo de mi habitación como una estrella lo hace por el cielo. Mi araña en cuestión no tiene nada en especial. Es marrón y mide un centímetro aproximadamente (¿se habrá engordado desde que la conocí?).

Aparte de que no me atrevo a sacarla, la dejo porque me aparta de la vista las moscas y mosquitos, que son los bichos más repugnantes del universo en segundo y primer lugar respectivamente.

Ahora mismo no la veo, vaya, qué lástima, quería describirla mejor, pero debe estar haciendo la ronda por la multitud de pegajosas telarañas que deja en todas las esquinas.

El otro día nos estuvimos mirando mutuamente durante unos ...treinta segundos. Después huyó para esconderse en las sombras de detrás de la estantería. Creo que ese es el inicio de una gran amistad.

Pol Bordàs 2n A d'Eso

ayer soñé

Ayer soñé, ¿qué soñé yo ayer? En realidad no me acuerdo.

Ah, sí, soñaba que estaba en un mundo mágico donde no había ni peleas, ni insultos, era un mundo perfecto. En ese mundo, yo volaba por lo más alto, era el centro de atención y todo el mundo me hacía caso.

También soñé que era una gran jugadora profesional de baloncesto, era un crack con la pelota, nadie me podía vencer, era la mejor.

Después de otro fantástico partido iba para mi casa, cuando de repente se me pone delante un coche deportivo último modelo de color azul, de ese coche sale un chico guapísimo, alto, moreno, ojos oscuros y un detallito sin importancia, es que es el chico más rico del mundo. Me invita a salir y subir en su coche y yo lo rechazo, ¿por qué? Porque es un chulo de pacotilla y un farsante.

¿Fui tonta? Puede que sí, pero me hubiera vuelto como él, una superficial engreída.

Yo seguí con mi vida sin molestar a nadie, haciendo lo que más me gustaba que es lo mejor que te puede pasar en la vida, hacer lo que a ti te gusta, no hacer lo que quieren los demás, si no ser tu misma, tener tu propia personalidad y no dejarte pisar por nadie. ¡Eso es lo mejor!

Judit Padilla 2n A d'Eso

MAS TARRÈ
Restaurant

Crta. De Vidreres a St. Feliu de Guixols. Km 25
Tel. 972 83 14 27

FLECA MONTIEL

PAQUITA MONTIEL

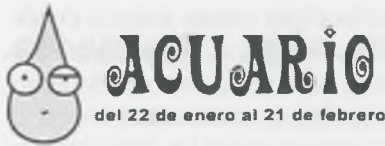
C/. LA COMA, 1
TEL: 972-83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(GIRONA)

el que diuen les estrelles

Vist per ELLS

ACUARIO

del 22 de enero al 21 de febrero

SALUT: No et pots pas queixar: no tens polls, tens més de tres mesos de vida, no tens el mal de san Vito... Però vigila.

AMICS: Quina bona gent! Llàstima que no siguin propensos a fer favors, eh? Perquè en necessites uns quants...

AMOR: Per fi t'arribarà la sort! Després d'anys de desamors, cors trencats i un munt de pots d'axe, algú es fixarà en tu!

DINERS: Veure gent tan forrada com tu ens fa fàstic.

PISCIS

del 22 de febreo al 22 de marzo

SALUT: Para el carro! Abans de tornar a la platja has de saber que les glopades d'aigua salada no provoquen cap efecte beneficiós sobre el cos, i a més, la sal fa pujar la pressió.

AMICS: Està molt bé que vulguis compartir experiències però... no és demanar massa?

AMOR: Cada cop que el/la veus t'entra el cangueli i les ganes d'apretar a córrer. Relaxa't i parla, és el primer pas.

DINERS: Oe, oeoeoe... Visca el consumisme no? Potser que revisis la guardiola, que se t'esborrarà el somriure de la cara.

ARIES

del 21 de marzo al 21 de abril

SALUT: No esperaràs trobar-te bé després del tip de llaminadures, pastissos i dolços en general que vas fer ahir?

AMICS: Per què son el amics sinó per... gravar CD's, deixar-te jocs, donar-te part del seu esmorzar, deixar-te diners...? Tingues en compte que sempre et poden girar la cara d'un mastegot.

AMOR: Vas massa ràpid, tot arribarà. O no.

DINERS: Quant fa que no tens més de cinc cèntims a la mà?

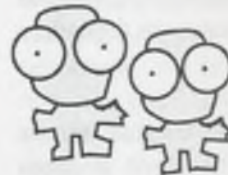
❖ TAURE (Del 21 d'abril al 19 de maig)

SALUT: Fort com un toro, ensopegaràs amb la vorera i et fotogrà un sant mastegot que si et salves de trencarte el nas et pots considerar afortunat, però les dents... sempre que passis per aquell lloc les veuràs al terra, al costat de la farola.

AMICS: Petita llagosta: després de cultivar aquesta amistat, recolliràs el teu fruit... Eecs! Un cuc!

AMOR: La parella del toro es... Premi!

DINERS: La bossa o la vida! L'únic mètode per aconseguir diners és el robatori, pobret.

GEMINIS

del 21 de mayo al 21 de junio

SALUT: Cof... cof... No cola, CAP A L'INSTITUT!!

AMICS: Mira que t'hagin de treure sempre les castanyes del foc... Quina sort que tens.

AMOR: Jo... T'estimo!!! Les paraules màgiques, i ja és al sac.

DINERS: No siguis rata, home! No cal que renunciïs a tot per estalviar una mica, gaudeix!

CANCER

del 22 de junio al 22 de julio

SALUT: Això de caminar enrere no et portarà per bon camí. De fet, no et portarà enlloc, perquè al baixar les escales ensopegaràs amb algú que no veuràs i ... sort que tens la closca dura!

AMICS: Visca la festaaaa! Compte amb les drogues, però, eh?

AMOR: No tindràs problemes, tria i remena, he, he, he...

DINERS: Money, money, has vist Cabaret? Amb els diners que tens podries anar-hi, no?

LEO

del 23 de julio al 23 de agosto

SALUT: Quí t'ha dit que l'speed fos bo pel constipat?

No m'estranya que surti el moc a pressió!

AMICS: Viu i deixa viure! Pesat...

AMOR: Groarr! Salvatge!

DINERS: Perquè et toqui la rifa, primer se n'ha de comprar! Gasta-te'ls que pot valer la pena.

VIRGO

del 23 de agosto
al 21 de septiembre

SALUT: Ai l'esquena! Tan jove i ja estàs cardat? No pots ni jugar a ping pong i l'únic consol que et queda és jugar al parxís amb el gos...

AMICS: No pateixis per ells que ja t'ajudaran en tot el que calgui

AMOR: Potser que deixéssim de fer el Don Juan i intentar estar per tothom perquè al final no et menjaràs un roscó!

Estalvia, que anar sempre gastant no pot anar bé de cap de les maneres!

❖ BALANÇA (Del 24 de setembre al 22 d'octubre)

SALUT: Ja se sap que tens ganes de mostrar els teus atributs però no et destapis tant que fa un vent molt fred.

AMICS: Acaba d'explotar-los, que es deixaran.

AMOR: No cal que fingeixis, que el/la tens al davant, Obre els ulls!

DINERS: No es pot dir que en vagis molt sobrat/da però els astres ens diuen... ara han callat, tu...

ESCORPIO

del 23 de octubre al 21 de noviembre

SALUT: Estàs enganxat al Sunny! El pitjor vindrà quan intentis fotre'n dues caixes al súper pels conductes de ventilació i t'enganxis una cama a la reixeta...

AMICS: Amics? Quins amics?

AMOR: Que romàntic, segueix així que el/la tens ben captivat/da.

DINERS: La teva dèria pel Sunny ha malgastat les teves reserves. Espero que almenys tinguis moltes vitamines!

❖ SAGITARI (Del 23 de novembre al 20 de desembre)

SALUT: Compte amb l'ordinador! Que també te virus.

AMICS: Surt, cuida'ls, mima'ls que vegin que tu també els estimes.

AMOR: Apassionat i ardent, llàstima que anessis borratxo/a i et descuidessis de demanar-li el número de telèfon. Ben mirat, no en saps ni el nom.

DINERS: Es hora de gastar-se els estalvis en un mòbil multimèdia d'última generació capaç de transmetre dades a gran velocitat i bla, bla, bla. Serà una gran inversió fins que decideixis practicar l'escalada amb ell.

CAPRICORNIO

del 23 de diciembre al 21 de enero

SALUT: De conya, només una galipàndria de cal Déu per banyar-te a la piscina plena de merda per no voler esperar que obrissin. T'està bé, per impacient!

AMICS: A veure si te'n busques de millors que els que tens t'estan portant pel camí de l'amargura!

AMOR: No et preocupis, pensa que has tingut l'honor de desmentir el tòpic: "A la tercera va a la vençuda", bé, a la tercera no, ni a la vint-i-novena tampoc però tu no et desanimis, segueix intentant-ho!

DINERS: L'àvia torna!!!!!!!!!!!!!! Visca els calerons fàcils!

Pol Bordàs i Marc Ortín

d'altres ritmes

URI DE LA FUENTE

Un curs més i, ves per on, ja som gairebé al final. Suposo que ben tips d'estudiar i treballar de valent... Doncs, si és així i esteu a punt d'acabar amb èxit el vostre curs, aquí teniu una petita i molt particular llista de discos que us poden fer gaudir d'un estiu ben enriquidor, relaxant, animat i engrescador!

Són molt els artistes i discos que us voldria recomanar, però l'espai és limitat... i molt ampli el mercat musical, alhora que ple de novetats i fantàstiques propostes per a descobrir, tot i que per motius comercials i d'altres aquestes discos, aquestes petites joies, queden en un segon pla i relegades a un públic molt minoritari. Si tu ets d'aquests i no et conformes amb les propostes que sonen pertot arreu, aquí tens unes "miques" d'altres ritmes i d'altres sons. Anima't a escoltar-los i gaudeix en la descoberta!!

Entre d'altres possibles et proposem xiuxiejar les tendres i delicioses cançons de **Carla Bruni**, que tant d'èxit està tenint... tota una delícia:

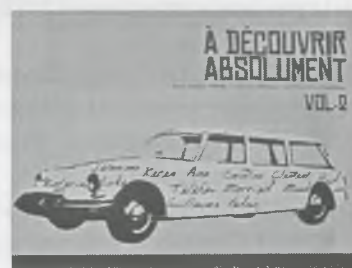
Pots continuar endinsant-te en d'altres ritmes francesos que ha seleccionat el segell Putumayo en el seu recopilatori **FRENCH CAFÉ**.

Però si el que vols és molta més activitat i gresca, escolta el següent... quina canya, oi? Sebadoh, Royal Trux, Pavement, Bonnie Prince Billy, etc.

També en francès, però molt més alternatiu, aquest disc pot ajudar-te a conèixer l'escena independent francesa: és un recopilatori, editat per GEEN UFOS: **"À découvrir absolument" Vol.2**

I de França a Amèrica... un altre excel·lent recopilatori, en aquest cas procedent de l'últim número de la revista **ROKDELUX**.

Una mirada al folk contemporani de la mà de Natalie Merchant amb el seu darrer treball **"The House Carpenter's Daughter"**. Prova també amb Iron & Wine... o amb els ritmes intimistes dels canadencs **SONGS:OHIA**

I també per a ballar, què res millor que música brasilera: reggae, forró scene... atreveix-te a experimentar amb aquest disc de PUTUMAYO "Festa Brasil", per passar després a gaudir amb MANU CHAO amb la RADIO BEMBA SOUND SYSTEM i en directe!!!

No deixis tampoc d'escollar l'últim disc i mcd de La Buena Vida, amb més ritmes i més instrumentació, tot un luxe! I per acabar de relaxar-te... què tal Luis Paniagua? Una delícia, els seus "Fragments".

BOBINATGES FRANCESC

bombas
BOMBES D'AGUA

DOLBY

h
BOMBA PRINZE

Metabo

HITACHI
HERRAMIENTAS ELECTRICAS

PERLES
VIBRACIO DE FORMIGO

KÄRCHER

C/ Gavarres, 24
Tel. 972 83 09 73 - Fax 972 83 18 14
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)

" EL CAU "

tel:972.80.56.11

LLagostera
(girona)

Comercial MESTRES, S.A.

MAJORISTES d'ALIMENTACIO - DISTRIBUIDORS de BENCKISER "CAMP"

ALEX SANCHEZ
Dept. de Compres

Pol. Ind. C/Indústria, 1-3
17240 LLAGOSTERA

Tel.: 972 83 02 95
Fax: 972 83 11 01

e-mail: mestres@gm.es

Ford

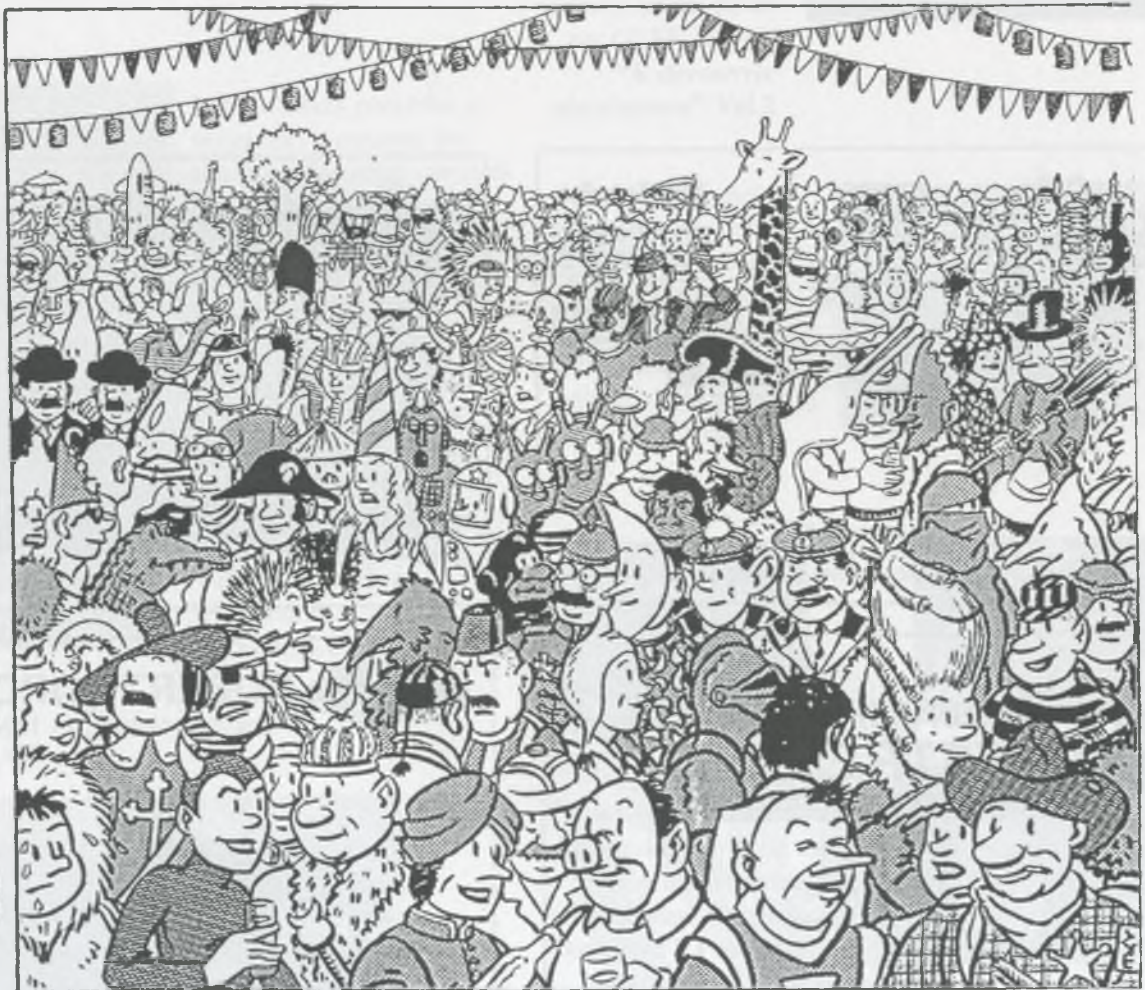
ROBERT COROMINAS

Ctra. Sant Llorenç, 2 - 17240 Llagostera
Tel. 972 830 578

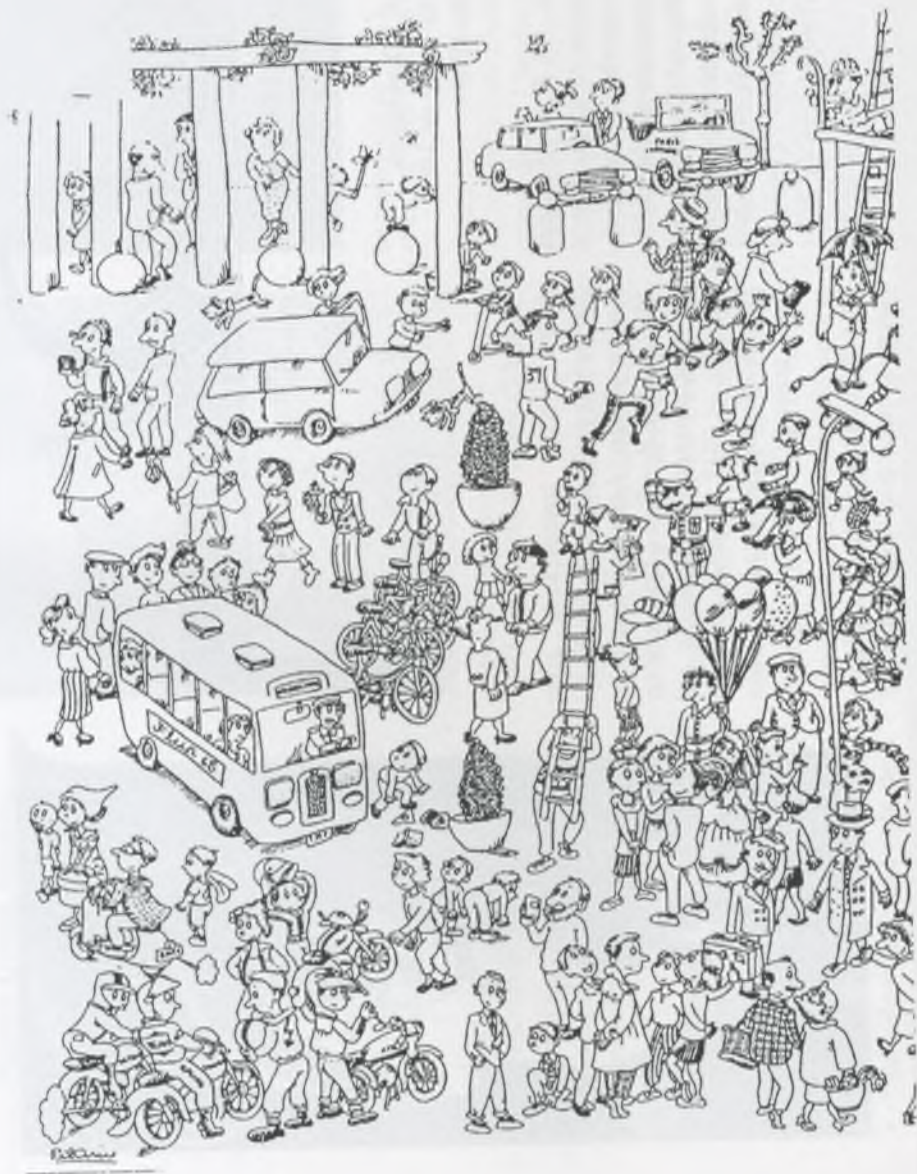
juguem i aprenem

Tots aquests personatges s'han fet famosos aparellats. Us veieu amb cor de relacionar-los correctament?

Els cinc personatges representats al marge assisteixen en aquest gran ball de disfresses. A veure si ens sabeu dir de què van disfressats.

ELS SET TRÀNSFUGUES DEL TEMPS

Salvador Dalí

Berta Peyrecave 2n d'ESO

Salvador Dalí i Domènech
Figueres, 11 de maig de 1904
23 de gener de 1989

Salvador Dalí, fill d'un prestigiós notari de Figueres, va dedicar-se al dibuix i la pintura des de molt jove, i el 1922 va començar els estudis de Belles Arts a Madrid. Durant la seva estada a la Residència de Estudiantes va mantenir una gran amistat amb el poeta Federico García Lorca i el cineasta Luis Buñuel, amb els quals va dur a terme nombrosos projectes artístics avantguardistes.

Després d'estudiar a Madrid i de participar en els debats artístics renovadors dels anys vint a Catalunya, Salvador Dalí va marxar a París i va integrar-se al grup de pintors i escriptors surrealistes. D'aquest període daten algunes de les obres que el convertirien en un dels màxims representants del surrealisme, com *El gran masturbador*, *L'espectre del sex-appeal*, *El joc lúgubre*, i *La persistència de la memòria*. El 1929 va conèixer la jove russa Helena Diakonova, coneguda amb el sobrenom de Gala, que des d'aleshores esdevingué la seva model i companya.

Coincidint amb l'inici de la Segona Guerra Mundial, Salvador Dalí i Gala varen establir-se durant uns anys als Estats Units, on la seva pintura d'estil realista i oníric va tenir molt d'èxit. Va escriure *Vida secreta de Salvador Dalí* i també va treballar per al cinema, el teatre, l'òpera i el ballet. Dels anys quaranta

daten obres importants com *Autoretrat tou amb bacó fregit*, *La panera del pa*, *Leda atòmica*, i *La Madonna de Portlligat*. Convertit en un dels pintors més famosos del moment, el 1948 va tornar a viure a Europa i féu llargues estades a la seva casa i taller de Portlligat.

La religió, la història i la ciència varen ocupar, cada vegada més, la temàtica de bona part de les seves obres durant els anys cinquanta i seixanta; moltes d'elles eren de gran format. Durant aquests anys va pintar obres molt conegudes, com *Crist de Sant Joan de la Creu*, *Galatea de les esferes*, *Corpus Hipercubus*, *El descobriment d'Amèrica de Cristòfol Colom* i *L'últim sopar*.

Durant els anys setanta Salvador Dalí va crear i inaugurar el Teatre Museu Dalí a Figueres, on és exposada una gran col·lecció de la seva obra, des dels inicis i les seves creacions dins el surrealisme fins a les obres dels últims anys de la seva vida. Després de viure durant molts anys a Portlligat, quan va morir la seva esposa Gala va traslladar-se uns anys al Castell de Púbol i va passar els últims anys de la seva vida a la Torre Galatea de Figueres, prop del Teatre Museu Dalí, on va voler ser enterrat.

El 1983 va crear la Fundació Gala-Salvador Dalí, la institució que gestiona, protegeix i fomenta el seu llegat artístic i intel·lectual.

L'agenda de l'any Exposicions

- **“Dalí, cultura de masses.”**
 Comprèn més de 300 obres (pintures a l'oli, dibuixos, pel·lícules i objectes).
  - **Caixa Forum, Barcelona. Febrer-Maig 2004**
  - **Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid. Juny-Agost 2004.**
  - **Salvador Dalí museum, Saint Petesburg (Florida). Octubre-Desembre 2004.**
  - **Museum Boijmans Van Berningen, Rotterdam (Holanda). Febrer - Abril 2005.**
- **“Salvador Dalí, antològica.”**
 Aquesta antològica que pretén ser la més important de les que de moment s'han dedicat a Salvador Dalí, comprendrà unes 150 pintures a l'oli de totes les seves ètapes pictòriques.

- **Palazzo Grassi, Venecia.**
Setembre - Desembre 2004
- **Philadelphia Museum of Arts.** Febrer-Maig 2005
- **“Dalí, Gaudí.”** Aquesta exposició mostra la relació entre Dalí i Gaudí a través de dibuixos, fotos, manuscrits...
  - **Sala Gaudí, Centre Cultural de la Caixa de Catalunya la Pedrera, Barcelona.** Abril-Maig 2004
- **“El país Dalí.”** Dalí va fer universal el paisatge del seu Empordà natal. L'exposició ensenya els secrets locals que s'amaguen darrere les obres de Dalí.
  - **Museu de l'Empordà, Figueres, Maig-Agost 2004**
  - **Museu d'Història de Catalunya, Barcelona, Setembre-Desembre 2004**
- **“Salvador Dalí, una vida de llibre.”** Manuscrits, revistes, catàlegs, manifestos i llibres posaran en evidència la relació del geni amb la lectura, l'escriptura, la il·lustració i el disseny gràfic.
  - **Biblioteca de Catalunya, Barcelona Juny-October 2004**
- **“El manifest groc. Dalí, Gasch, Montanyà i l'Antiart.”** En el més de Març de 1928, el pintor Salvador Dalí, el crític d'art Sebastià Gasch y el crític literari Lluís Montanyà van difondre el Manifest Groc o Manifest Antiartístic Català en defensa d'una modernitat representada pel jazz, l'arquitectura de Le Corbusier, les avantguardes pictòriques i el cine nord-americà. Joan M. Minguet recrea l'entorn i les circumstàncies d'aquest manifest.
  - **Fundació Joan Miró, Barcelona. Juny-Setembre.**

L'espectre del sex-appeal
1932. Oli sobre taula, 17,9 x 13,9 cm

En cap altra ocasió Dalí no va il·lustrar més obertament les seves fòbies envers la sexualitat. En aquesta pintura, Dalí mostra una visió terrible del sexe femení sobre un paisatge del cap de Creus: la imatge d'una dona sense cap, ni mans ni peus, apuntalada en una càdica monumentalitat per dues crosses. L'horror, a més, es fa més greu quan observem que la figura és contemplada per un nen que és el mateix Dalí, a qui el sexe s'apareix com un objecte misteriós i repugnant. “Pintant aquesta obra – va escriure Dalí–, el meu objectiu era dibuixar un sinònim de la iconografia freudiana. Sóc jo mateix a l'edat de sis anys, amb un espectre fòssil. Veig el cataclisme biològic sortint de la femella eterna, descomposta hiperterrorífica.”

La panera del pa
1945. Oli sobre taula, 33 x 38 cm

Aquest oli, que presideix la Sala del Tresor del Teatre Museu Dalí, va ser pintat durant l'hivern de 1944-45 a Del Monte Lodge, a Pebble Beach, Califòrnia. Amb relació a aquesta obra, Salvador Dalí va escriure: “Vaig pintar aquest quadre durant dos mesos seguits, quatre hores cada dia. Durant aquest període van tenir lloc els episodis més sorprenents i sensacionals de la història contemporània. Aquesta obra va ser acabada un dia abans del final de la guerra. El pa ha estat sempre un dels temes fetitxistes i obsessius més antics de la meua obra, aquell al qual he estat més fidel. Fa dinou anys ja vaig pintar el mateix tema. Si es realitza una acurada comparació entre les dues obres, es pot estudiar tota la història de la pintura. Des de l'encant lineal del primitivisme fins a l'hiperesteticisme estereoscòpic. Aquesta obra, típicament realista, és la que més ha satisfet la meua imaginació. Heus aquí una pintura sobre la qual no hi ha res a dir: l'enigma total!”.

Autoretrat tou amb bacó fregit
1941. Oli sobre tela, 61 x 51 cm

El mateix Dalí va definir aquest autoretrat com “el guant de mi mateix”, ja que vol ser un autoretrat antipsicològic en el qual, en comptes de pintar l'ànima –és a dir, l'interior–, l'artista va decidir pintar únicament l'exterior, la pell. “Com que sóc el més generós de tots els pintors, m'ofereixo sempre com a aliment per així nodrir la nostra època de forma suculenta”, va declarar el pintor el 1962.

Leda atòmica
1949. Oli sobre tela, 61 x 45 cm

Aquesta obra es basa en un traçat regular ideal: la divina proporció, batejada així per Luca Paccioli. Leda –Gala– i el cigne s’inscriuen en un pentàgon a l’interior del qual s’insereix una estrella de cinc puntes, de la qual Dalí va realitzar múltiples estudis preparatoris. Va ser el príncep romanès Matila Ghilla qui va calcular l’harmonia de les proporcions per a Dalí. Referint-se a aquest oli, el pintor va escriure: “*Leda atòmica* és el quadre clau de la nostra vida. Tot en ell es troba suspès en l’espai. Fins i tot el mar s’eleva a distància de la terra”.

Galatea de les esferes
1952. Oli sobre tela 65 x 54 cm

Aquest és un esplèndid retrat de Gala que, a més de ser un prodigi tècnic de precisió i delicadesa en la resolució de la doble imatge, també és una de les versions més lluminoses i sinceres de la fase mística de l’atomització i la levitació de la matèria en l’obra de Dalí dels anys cinquanta. El mateix Dalí va qualificar aquesta tela com el “paroxisme de l’alegria”.

neixos

Albert

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

CLÍNICA DENTAL
Dr. Benet Dalmau i Amorós

C/. Francesc Macià, 1, entl. 3ª
17190 SALT
☎ 972 24 29 90

C/. Constància, 3, baixos
17240 LLAGOSTERA
☎ 972 80 55 76

entrevista

en Lluís: el rostre més desenfadat de l'institut

Lluís Batlloera i Ribas neix un 14 de juny de l'any 1968 al poble de Palafrugell. Actualment és professor de música al nostre institut i, fins i tot, des de fa més de dos anys viu al nostre municipi.

Qui el coneix mínimament sap que no és fàcil de descriure: sempre actiu, amb els nervis a flor de pell, movent-se sense pausa, gesticulant com el que més (amb les mans, amb la cara, fent canvis de timbre sobtats amb la veu...) i donant voltes amunt i avall l'institut com si volgués posar a prova la seva resistència anaeròbica. Aquest "no parar" el converteix en un personatge curiós, sempre despert; però molts alumnes estaran d'acord amb mi si asseguro que hi ha coses més importants a conèixer d'en Lluís.

Es tracta d'una persona senzilla, d'aquelles a qui agrada caminar ràpid però de puntetes, sense fer massa soroll, d'algú que no perd mai l'humor ni l'optimisme, d'un home amb caràcter obert i accessible, d'un flautista genial (i si no us ho creieu, demaneu-li que us en toqui alguna!) i d'un professor (recordo els vells temps...) molt divertit.

Potser perquè sóc un enamorat de la música, potser perquè admiro l'alegria inexhaurible d'en Lluís, potser per això he volgut entrevistar-lo, saber més d'ell i compartir aquesta informació recollida amb vosaltres.

1. Lluís, explica'ns una mica com vas iniciar-te al món de la música.

Els meus pares ens van portar a mi i una meva germana a música. Llavors vivíem a Palamós. La *Senyoreta Pepita* (que era la professora) sempre deia que jo desafinava, però vaig anar fent. Vaig tenir la sort de passar per les mans de gent que van tenir molta paciència amb mi. Algú ens va parlar de Montserrat. Jo no me'n recordo, però es veu que em va agradar la idea. Des de llavors no he parat mai de fer música.

2. Parla'ns de la teva carrera com a músic a partir del moment en què et plantejges dedicar-te professionalment a aquest món. (Aquesta és una bona oportunitat perquè facis una mica de propaganda sobre el teu talent) Quins estudis curses? Quan comences a tocar els primers concerts? Amb companyia de qui? A on?

Penso que Montserrat hi va tenir molt a veure. De fet no hi ha un moment concret on decideixo dedicar-me

en Lluís, el nostre protagonista

professionalment a la música. Les coses van venir així, i aquí estic!

Quan tenia nou anys, visc un any a Barcelona per preparar-me molt bé per poder entrar a Montserrat. Va ser molt dur! Però va sortir bé.

A l'Escolania de Montserrat canto, toco el piano i la flauta travessera. Hi passo quatre anys, dels deu als catorze. Allà comencen els primers concerts (a Montserrat mateix, arreu de Catalunya, Holanda, Bèlgica, Luxemburg, Japó...)

Costa molt trobar concerts, però quan es presenta l'oportunitat s'aprofita. La formació pot ser diferent a cada ocasió: cambra (duet, trio, quartet...), orquestra, solista, ...

en llúis i la seva companya en ple concert

A Palafrugell compagino els estudis de música amb l'Institut. Faig fins el tercer de B.U.P. També estudio saxofon i flabiol (primer com alumne de l'Escola Comarcal de Cobla Conrad Saló de La Bisbal d'Empordà, i més tard com a professor).

Quan cursava el setè de piano decideixo deixar-ho. Els estudis de *Chopin* demanen moltes hores... Deixo també el saxo i el flabiol (juntament amb les ofertes de treball de diferents Cobles). Continuo però, amb la flauta.

Els estudis cursats són molts i és complicat d'explicar. Es pot resumir així: Diploma Elemental, Títol de Professor i Títol de Professor Superior de Flauta travessera.

Durant aquests anys, exerceixo també de professor a diverses Escoles de Música. Estalvio el suficient per anar-me'n a estudiar a París durant dos anys. Allà aconseguixo una beca, el Diploma de Flauta i el Diploma Superior de Música de Cambra a l'*École Normale de Musique de Paris Alfred Cortot*. L'experiència és genial.

3. El fet que t'hagis decantat per la flauta travessera i no per un altre instrument qualsevol té una explicació especial? De pianistes, saxofonistes o guitarristes amb renom pràcticament tots n'hem sentit a parlar, però la flauta no ofereix, d'entrada, menors possibilitat d'èxit?

No! De fet vaig començar amb la flauta com podia haver començat amb el fagot (que per cert m'agrada molt!). Si ets flautista pots dedicar-te a donar classes, això és relativament senzill d'aconseguir. També pots decidir ser concertista! Això ja és més complicat. Al món n'hi ha ben pocs que viuen d'això. Fent un concert de tant en tant, no vius! Encara queda l'opció de ser flautista

en una orquestra simfònica. Hi ha poques orquestres, tres o quatre flautistes per orquestra, molt poques convocatòries d'oposicions i molta i molt bona competència. Què més vols que et digui? Has de ser EL MILLOR i això costa molt! Penso, però, que de possibilitats d'èxit tothom té les mateixes. Fer un bon vi tampoc és fàcil.

4. Professor de música a un institut. Què tal l'experiència? No creus que l'ensenyament està estructurat d'una manera que obliga a aquells alumnes amb ganes reals d'assolir un bon nivell musical a "sacrificar" hores fora de l'horari escolar? Per què la música no és aquí una assignatura com les altres tal i com passa a altres països europeus? Com a experiència molt bé i molt interessant. Hi he après moltes coses. D'altra banda considero que fer-ho bé no és gens fàcil.

Sí. Realment és així. Estudiar música comporta una inversió de moltes hores. D'on s'han de treure? Difícil de dir. Una bona part de la formació musical s'hauria de fer de manera individual o grups molt petits. Caldria afegir-hi també les hores de pràctica. Això és el que fan les Escoles de Música.

Hi ha països que des de sempre han tingut una tradició musical molt forta. Suposo que això els ha facilitat les coses.

La solució d'aquest problema és senzilla: diners! I no sé què passa que de diners no n'hi ha mai (per a segons què!).

5. Ara, un tema d'interès més general: què succeeix amb la música clàssica? Com és que no resulta atractiva al jovent? El món del cinema és el fàrmac que garanteix la immortalitat d'aquest estil musical?

La música clàssica sempre ha sigut atractiva per a una minoria de gent. Cal donar-la a conèixer. El jovent hi ha d'entrar a poc a poc i de manera agradable, cosa que no sempre és fàcil.

No voldria ser tan pessimista! Reconec que gràcies al cinema molta gent s'ha introduït a la música clàssica. Simplement és una manera més de conèixer la música.

6. Ja per acabar, tres preguntes sobre actualitat musical. Què opines de tot el boom que ha provocat aquests darrers anys Operación Triunfo? Creus que la música electrònica és música de qualitat? Com valora l'oferta musical catalana del moment?

Com tot, té les seves coses bones i dolentes. Musicalment, és de fàcil accés per a tothom. Soluciona la vida a uns quants, i la destrossa a uns quants més. El temps, com sempre, farà de sedàs si parlem de qualitat musical. Evidentment alguna cosa quedarà.

Sí. Més ben dit, pot ser-ho. Qualsevol tipus de música pot ser de qualitat. Tot depèn de com es treballa.

Crec que hi ha gent que treballa molt bé. Malgrat les poques ajudes, penso que està prou bé tot el que podem gaudir.

a cau d'orella

CUIXA O PETXUGA? La petxuga és eixuta, per tant, sempre cuixa!

UNA PEL·LÍCULA: La vida és bella

UN LLIBRE: Breu història del món. E.H.Gombrich

LA MILLOR CANÇÓ: El cant dels ocells

UN GRUP DE MÚSICA: Qualsevol, mentre ho facin bé!

UN MÚSIC A QUI ADMIRIS: Pau Casals

LA TEVA NOTA MUSICAL PREFERIDA: Si fa no fa, sol! Potser el sol. O... re, de re. Deixem-ho.

EL PRIMER QUE BUSQUES A UNA NOIA: Un somriure bonic

UN PROFESSOR COM A COMPANYY DE FEINA: Que no sigui complicat!

UN PAÍS QUE T'AGRADARIA VISITAR: Àustria

UN POBLE: Pau

UNA CIUTAT: Prefereixo els pobles

UN DESIG PERSONAL: Tranquil·litat

UN DESIG PER AL MÓN, PER A TOTHOM: Bona voluntat

Entrevista realitzada per: Eduard Comas Blanch

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

Marma
Decoració i regals

Pl. Catalunya, 8
17240 Llagostera Tel. i Fax 972 830 795

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
i **ACCESSORIS**

motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

sortida a girona

edat mitjana

Pau Turon

HISTÒRIA

EL 717, els musulmans prenen Girona. El 785, els gironins van lliurar la ciutat als francs de Carlemany. Però els musulmans la van assetjar diverses vegades. El 878 Guifre el Pelós és comte de Girona. El 890 s'instal·la el call dels jueus. El bisbe Pere Roger va començar a construir la catedral romànica al

1015. Al segle XI neix l'estat català. Al s. XII és construïx Sant Pere de Galligants. El 1135 s'esmenta per primer cop Sant Nicolau. Al segle XII es construïx el Palau Episcopal, també es construïx Sant Feliu. El 1194 és construïxen els antics Banys Àrabs. El 1285 el rei de França, Lluís el Piadós, va conquerir

part de Catalunya, a Girona destrueix els Banys Àrabs i el campanar de Sant Pere de Galligants, però la ciutat va ser recuperada poc després. El 1294 es reconstrueixen els Banys Àrabs. El 1348 hi ha la pesta negra, a Girona mor el 25% de la població

En Jofre Saiz de 2n A d'ESO ens explica com va viure la sortida a Girona el febrer.

El dia 5 de febrer els alumnes de 2n A i de 2n B vam fer una sortida al barri antic de Girona. Un cop l'autobús ens deixà a Girona tots els alumnes i els professors vam anar a esmorzar. Tots trèiem els entrepans i a la feina; un cop acabat d'esmorzar, les monitores ens guiaren fins als banys àrabs. Estaven instal·lats prop del barri jueu. Un cop allà ens van començar a dir una sèrie de rituals que feien els jueus abans d'entrar als banys. Havien de tocar amb la mà una pedra que hi havia a la porta principal. També van dir que la primera sala era per fer massatges. La segona era una zona amb poca escalfor. A la tercera s'alternaven els banys d'aigua calenta i els d'aigua freda. I finalment hi havia la sala gran que estava alçada damunt dels pilars que permetien la circulació de l'aire calent.

Un cop acabats de veure els banys, les monitores ens van explicar una sèrie d'histories sobre Girona. Tot seguit vam anar al monestir de Sant Pere de Galligants; aquest monestir es troba situat a la plaça de Santa Llúcia, fora del recinte emmurallat de l'antic nucli de la ciutat medieval.

Un cop a l'interior del monestir ens van començar a dir tot tipus de característiques sobre l'arquitectura romànica. Un cop vist el monestir van anar a la sala del costat dret, on hi havia el claustre. El claustre era un lloc molt important per als monjos, perquè era on anaven fent voltes mentre resaven. Aquest claustre és rectangular, i és diferent dels altres pel fet de tenir quatre pilars en els quatre angles. Als pilars hi ha representats tot tipus d'éssers fantàstics i imaginaris, escenes de la Bíblia, etc.

Un cop vist el claustre, vam anar fins

a la catedral de Girona, que és d'estil gòtic, no fa gaire la van netejar de fora. A l'entrada principal es veuen tot tipus de sants, d'escenes religioses... El primer que vam fer va ser entrar a la catedral, era una cosa meravellosa, perquè només d'entrar ja es veien els vitralls, que eren de diferents colors, el terra estava totalment enrajolat d'unes rajoles magnífiques que estan adornades de color blanc. El resultat no es pot explicar. Després, un cop mirats els retaules i haver-ho vist tot, vam sortir, i els professors van decidir un lloc per anar a dinar. Entre tots vam decidir anar a la rambla perquè és un lloc molt cèntric i molt maco. Allà vam dinar i ens vam retrobar amb els professors i les monitores al punt de trobada. Les monitores prepararen un joc. El joc era que elles et donaven unes pistes en un paper escrit i tu havies de trobar el que et demanaven pels llocs on ja havíem anat al matí. Quan vam acabar de fer el joc, vam agafar l'autobús i vam anar cap a Llagostera.

visitem empúries

Alumnes de 1r d'ESO

El dia 5 de febrer, vàrem sortir de l'institut a les 9 del matí tots els alumnes de 1r, anàvem a Empúries amb l'autocar.

El viatge va anar molt bé però va ser llarg. A mig camí ens vàrem aturar a recollir els monitors.

Arribats a Empúries a les 10, vàrem esmorzar davant del museu i de seguida hi vam entrar a mirar un vídeo de les ruïnes d'Empúries, en una sala gran amb pantalles al davant i als cantons.

Després vam visitar el museu d'Empúries. Era bonic, molt interessant (però una mica avorrit). Al museu hi havia fotos, mapes, ceràmiques, representacions d'estàtues...

En sortir del museu vam anar a veure les ruïnes de la ciutat grega, que és la més pròxima a la platja. Allà vam poder veure la distribució d'una ciutat d'aquell temps, on tot anava a parar a l'ÀGORA.

Després vam pujar unes llargues i pesades escales fins arribar a la ciutat romana, que era quadrada i envoltada per una muralla. Estava distribuïda en carrers rectes; dins la ciutat vam poder contemplar una gran casa senyorial i uns banys termals. Tot seguit vam anar a dinar en un parc davant de la platja, on ens vam estar força estona, i després vam anar a Sant Martí d'Empúries.

A Sant Martí d'Empúries ens van fer una xerrada davant de l'església i després ens van fer un joc que consistia a trobar pel poble, seguint les instruccions del dossier que ens van donar, tots els llocs que ens demanaven. A qui guanyava li donaven una branca d'olivera. Alguna prova era: «Busca tres bombes de pedra incrustades a la paret i anota el nom del carrer on són.» El joc ens va semblar bastant

bé. En acabar la gimcana els guanyadors van ser : Àlex Igareta, Karim Aakid, Xavier Valentí i Rúben Pulido. Vam agafar l'autobús i vam tornar a Llagostera.

Així vam passar el dia a les ruïnes d'Empúries.

carmen laforet, la cronista del vacío

El día 28 de febrero murió en Madrid la novelista Carmen Laforet. Nacida en Barcelona en 1921, saltó a la fama cuando en 1944 ganó el Premio Nadal con *Nada*. Eran los difíciles tiempos de posguerra, donde muchos de los grandes escritores habían sido silenciados o vivían en el exilio, y entonces la joven voz de esta narradora supo llevar a las páginas de su novela toda la desolación y el desconcierto de aquellos dolorosos años. A través de ella, la literatura española atrapó las inquietudes de una generación que se miró en el crudo espejo del existencialismo. Más adelante, siguió publicando diferentes libros, todos ellos presididos por su elegante escritura, pero su nombre seguirá asociado a aquella obra que narró los inciertos pasos de una mujer en un tiempo difícil.

Cuando la noche del 6 de enero de 1945 se dio a conocer, al final de una cena celebrada en el café Suizo de Barcelona, el nombre de la ganadora del primer premio Nadal,

creado por algunos miembros del semanario Destino como un homenaje a su joven redactor-jefe Eugenio Nadal, muerto ocho meses antes, nadie sabía quién era aquella mujer de 23 años, llamada Carmen Laforet, que había logrado el galardón, imponiéndose a autores tan célebres de la época como César González Ruano, con una novela fascinante y de extraño título: *Nada*.

Muy poco tiempo después, la autora y el libro, que trazaba un desolador relato de nuestra oscura posguerra a partir de la historia de una joven, Andrea, que iba a Barcelona a alojarse en casa de unos lóbregos familiares, se habían hecho célebres, *Nada* era considerada la mejor novela española contemporánea junto a *La familia de Pascual Duarte*, de Camilo José Cela, después de ser el libro más vendido del momento y de recibir el prestigioso premio Fastenrah, de la

Real Academia de la Lengua Española, y un torrente de alabanzas que incluía artículos firmados por Juan Ramón Jiménez –de un poema suyo salían el título y la cita inicial de la obra de Laforet-, Azorín –que llegaba a compararla con Dostoievski y con Pío Baroja- o Miguel Delibes.

Hoy día, casi sesenta años después, *Nada* sigue siendo juzgada de forma unánime como una obra ineludible; es la obra más traducida del castellano tras *El Quijote* y *La familia de Pascual Duarte*; ha sido y sigue siendo estudiada en cientos de tesis doctorales en todo el mundo; se reedita de manera continua; ha conocido dos versiones cinematográficas y le ha asegurado a Carmen Laforet un puesto de honor en la historia de la narrativa.

PASTISSERIA

Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
Telèfon 83 11 39
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Lázaro carreter, último dardo

adiós al gran divulgador del castellano

El filólogo y académico fallece en Madrid a punto de cumplir 81 años

Ha muerto un filólogo de primera categoría. Martín de Riquer escribe: me ha dolido mucho la desaparición de Fernando Lázaro Carreter, amigo y colega desde hace muchos años. Fue un gran filólogo, un gran conocedor del idioma y autor de importantes estudios sobre la literatura española. Aparte de su alta categoría intelectual, supo divulgar sus conocimientos a la gente, sobre todo con sus muy interesantes artículos de prensa, luego recogidos en libros, que acogen las incorrecciones lingüísticas, las rectifican y las ponen en su lugar. Su labor fue muy eficaz para que se escriba lo mejor posible. Fue un hombre excelente y un gran prosista. También conoció muy bien la literatura catalana, sobre la que escribió con acierto y afecto.

Si existía alguna constante en la trayectoria y la obra de Fernando Lázaro Carreter era, sin duda, el convencimiento de que la lengua, lejos de ser un residuo arqueológico que queda fosilizado en los diccionarios, tratados y gramática, es un instrumento vivo que se forja continuamente a través del uso cotidiano. Por ello, Lázaro Carreter había orientado sus esfuerzos como director, desde 1991, de la Real Academia Española (donde ocupaba el sillón "R") a implicar a la sociedad en la tarea de la defensa del idioma, promoviendo iniciativas que han acercado la Docta Casa a los hablantes imprescindibles para llevarla a buen puerto, como demuestra la edición del popular *Diccionario Escolar de la Lengua Española* o el esfuerzo por no perder el tren de las nuevas tecnologías.

Las colaboraciones de Lázaro Carreter en los medios de comunicación habían sido constantes en las últimas décadas. Su aportación en ese terreno donde la literatura se funde con el mejor periodismo, le hicieron merecedor de prestigiosos premios. Sus textos agrupados bajo el título común de *El dardo en la palabra* son los que mejor plasman ese compromiso con la promoción de un correcto uso de la lengua.

Victor García de la Concha, director de la Real Academia Española, nos dice: con la llegada de Fernando Lázaro Carreter a la dirección de la Real Academia Española, la docta casa cambió su objetivo fundacional de fijar, limpiar y dar esplendor a la lengua por el de mantener la unidad del idioma.

Los nuevos estatutos definirían exactamente lo que debe ser una academia actual, siguiendo también un antiguo discurso de Dámaso Alonso, y señalan como principal objetivo que la Academia tiene que trabajar al serviciop

de la unidad del idioma. Para conseguirlo hacían falta medios, y Lázaro transforma la antigua Asociación de Amigos de la Academia en la Fundación Pro Real Academia. A partir de aquí comienzan los trabajos para cambiar el Diccionario, se elabora una nueva pauta para su elaboración, se crea el Instituto de Lexicografía, y se modernizan los procedimientos de trabajo. Lázaro sienta las bases de la modernización y la extiende a la rehabilitación física de esta casa, que se caía de vieja.

Joan Martí i Castell nos dice: LE ENOJABA la ampulosidad inoportuna, con frecuencia llena de errores grotescos.

dardos

Una de las obras más célebres de Lázaro Carreter es *"El dardo en la palabra"* el libro que recoge las incorrecciones y gazapos de los medios de comunicación.

DESDE. El académico batalló contra el mal uso de la preposición "desde", que, como en la frase "Toda creación se produce desde el conflicto", acaba "no denotado ni principio de tiempo ni principio de lugar". O como en la frase pronunciada en las Cortes: "Ahora bien, lo que no puede dudar nadie es que esta Cámara, desde una decidida voluntad de colaboración, ejercerá sus funciones desde la cierta significación institucional"

A NIVEL DE. Su batalla no cesó con el famoso y repetido galicismo "a nivel de": "La corrida falló a nivel de picadores", "huelga a nivel de ferroviarios" o "incendios a nivel de librerías"

"COALIGARSE". El autor puso el acento en que "coaligarse" era algo imposible de efectuar teniendo en cuenta que uno tampoco se aliga

RECONducIR. Esta palabra fue otra de sus batallas. "Estoy seguro de que ningún arrendador proponía al arrendatario "reconducir" el contrato: se limitaba a su-birle el importe.

CARISMA. El filólogo se reía del uso del trascendente "carisma" aplicado a "los maradonas y las madonas", e incluso al "squash" y criticaba el dequeísmo o el término "puntual" (sólo se es puntual en el horario), "homólogo", "adolecer" y "un largo etcétera"

CONCURS COCA COLA

Aquests són uns petits fragments de l'esborrall de la redacció en castellà "Mundo solidario: hogar para todos" que van fer els nostres representants.

Todos deseamos tener un techo donde resguardarnos y protegernos del frío o de cualquier cosa que nos asuste, pero no todos tenemos esa seguridad. No tener hogar es no tener protección ninguna y por esa razón tenemos que ayudar a los menos afortunados porque ellos nos necesitan y necesitan protegerse del miedo. Encontrar un plato en la mesa a la hora de cenar es para nosotros lo más normal, pero si ellos tuvieran esa alegría su corazón latiría feliz y no con tristeza...

¿Late tu corazón por solidaridad?

Lucía Corral

Había una vez un joven argentino que vivía en uno de los barrios más pobres del país. Aquel muchacho vivía en la calle. Un día mientras intentaba robar una manzana un coche se paró cerca de él. Era un gran coche. Bajó un hombre alto y flaco, que por la manera de vestir parecía rico. Cogió al adolescente y lo subió al coche. Llegaron a una gran mansión. La casa era blanca como la nieve. Ya en el interior, que era aún mejor que lo que había visto, quedó como atontado y su vista se perdía por las grandes y lujosas estancias llenas de candelabros dorados, cuadros con marcos plateados, butacas de color rojo...

Durant el mes de març es van celebrar els concursos de redacció que cada any organitza Coca cola en les modalitats de Català i Castellà.

Els alumnes de 2n d'ESO de l'IES Llagostera hi han participat en totes dues llengües.

**XXVII Concurs de redacció en Català -20 de març del 2004-
Fase provincial**

- Jordi Mir
- Vanesa Molina
- Eva Bagudanch
- Nissrin Aakid

**44 Concurso de redacción en Castellano -27 de marzo del 2004-
Fase provincial**

- Pol Bordàs
- Enric Xargay
- Lucía Corral
- Marc Ortín

**ENHORABONA A TOTS!
Us desitgem molta sort.**

44 CONCURSO
NACIONAL
de REDACCIÓN

www.conocecocacola.com

Fundación Coca-Cola España

El hombre, un rico sin herederos, le propuso que aceptara toda su fortuna, pues su muerte se avecinaba. El muchacho pensó que con todo aquel dinero podría contribuir a ayudar a su gente.

Construyó casas, escuelas... y dio la felicidad a muchas personas. Y aquello que ocurrió en un pequeño y pobre pueblo, puede ocurrir en cualquier zona del mundo.

Enric Xargay

Había una vez, un hombre terriblemente pobre. Nuestro protagonista vivía en un barrio de barracas cerca de la capital.

Era un hombre feliz. Se levantaba cada mañana en su choza, porque gracias a Dios, tenía suerte, y eso, en la calle, cuesta mucho.

Cada mañana cogía el viejo saxo heredado de su padre y se ponía en marcha hasta el centro de la ciudad, donde demostraba, orgulloso, al mundo que...

Pol Bordàs

El mundo es muy grande y en él hay muchas personas, dentro de cada persona hay una vida. Cada vida es diferente, por eso unos la pueden disfrutar y otros no.

Imagínense por un momento que un pariente, un vecino o un amigo suyo está discapacitado y necesita ir a buscar una barra de pan, necesita lavarse, vestirse, hacerse la comida... Si entre todos podemos ayudar a esta persona le haremos la vida más cómoda y así podrá ser más feliz.

Marc Ortín

tots els alumnes de l'

1r A

1r B

1r Batx.

2n A

2n B

2n Batx.

ies llagostera 2004

la vall de núria

La sortida d'aquest any a la neu l'hem fet a la Vall de Núria. Va ser un dia molt guai! I tots ens ho vam passar d'allò més bé. Aquesta sortida és una activitat d'Educació Física i tots els alumnes la gaudeixen molt.

Us mostrem alguna de les fotografies d'aquell dia.

e'11 M

Text d'opinió sobre l'atemptat de Madrid que el recordarem com a 11 M

Primerament, haig de dir que tots els terroristes en general no se'ls hauria d'anomenar persones, no hi ha paraules per definir aquests éssers..

En segon lloc aquest atemptat ha sigut la major matança d'Europa en els últims anys. Aquells que van posar les bombes són uns bèsties; i a més a més també van posar bombes amb retard perquè morís la gent que anaven a socórrer: veïns, ciutadans anònims, cossos de seguretat, els del Samur. Veure tanta gent jove i nens que anaven a estudiar i molts al seu treball diari...

I en tercer i últim lloc em va avergonyir l'actitud del govern perquè no t'explicaven amb transparència el que estaven fent, insinuant i admetent la possibilitat que havia sigut un atemptat d'ETA, quan els indicis eren totalment diferents.

PSD: Jo també anava en aquell tren, igual que tots.

Marc Torrubiano 3rB

ATEMPTAT A MADRID

En primer lloc, volia donar el meu punt de suport a tots els familiars dels morts i ferits.

Quan vaig saber el que va passar a Madrid el dia 11 de març, em vaig quedar de pedra, perquè no em podia creure el que veia, i menys que existís alguna persona capaç de fer un atemptat tan greu.

També m'ha semblat malament el que vam fer els mitjans de comunicació, perquè deien coses sense cap prova, com ara, quan deien que havia sigut el grup terrorista **ETA**; jo en aquell moment vaig pensar: Quines proves teniu?

I després quan van trobar aquell cotxe amb tot el material àrab i van dir que havien sigut els del **Al-Kaheda**, vaig pensar que tota la culpa la va tenir l'Aznar, per haver dit "**SÍ A LA GUERRA**". La meua deducció és que els àrabs s'han venjat de nosaltres per ficar-nos dins d'una guerra que no era nostra.

Per aquest motiu jo dic: "**NO A LA GUERRA**" perquè primer hauríem d'arreglar els problemes del nostre país abans d'entrar en coses que porten conseqüències com aquestes.

Estibaliz Martin Ramos 3r A

PER QUÈ UN 11 DE MARÇ COM EL D'AQUEST ANY?

El passat 11 de març la gent es va despertar indignada, escoltava el que deien les notícies i no s'ho podien creure. Les notícies de primera hora del matí deien que ETA havia fet un nou atemptat a Madrid, jo en escoltar la notícia em pensava que havien posat una bomba en algun cotxe d'algun polític, com ho feien sempre, però no era així havien posat tres bombes en tres trens de Madrid en els quals milers de persones es dirigien a la feina, a l'institut, o a qualsevol altre lloc; el cas és que havien mort moltes persones de diferents religions que no es podien imaginar el que els passaria aquell matí.

A la televisió ensenyaven la gent completament destrossada, alguns sense cap, sense cames, que havien volat pels aires. Jo en veure tot el que les bombes havien creat, vaig començar a pensar que ETA mai havia provocat una massacre així, i que era la primera vegada que provocava tants morts, però també se'm passava pel cap que ho podrien haver fet altres persones, persones d'Al-Kaheda, que volien fer pagar al país haver anat a favor de la guerra d'Iraq.

Els habitants d'Iraq van començar a deixar casa seva i refugiar-se en uns forats que feien al terra, sabien que a casa no sobreviurien gaire temps, però malgrat això van morir centenars de persones, joves, nens, dones, homes, que ho haurien donat tot per no patir tot allò i perdre-ho tot per culpa de Sadam i Bush i tots els que van recolzar la guerra, que només van mirar pels seus interessos i no van tenir en compte el poble. Finalment la guerra d'Iraq va acabar, però deixant el poble tot destrossat. El meu germà petit, quan veia tota aquella gent morta pels carrers, plorava i em deia que per què feien la guerra, jo li deia que era pel petroli, que era la causa per la qual realment es feia la guerra; innocent, ell em contestava: i per què no se'l reparteixen? Per què s'ha de morir un nen com jo? Ell no te la culpa que el seu país sigui ric en petroli!. El meu germà tenia tota la raó

Sobre les víctimes de Madrid penso el mateix, per què ha tingut de morir gent innocent, nens, joves que en el seu temps es van manifestar contra la guerra? Ells no tenien la culpa que el govern fes el que volgués i no escoltés el que li demanava la gent del seu país.

Una guerra no pot portar res de bo i al final mai paguen els que realment haurien de pagar sinó que sempre morgen innocent, com els que van morir aquest 11 de març. Val la pena aconseguir alguna cosa a canvi de la mort de centenars de persones?

Ilham El Oumari

11 DE MARÇ, ELS ATEMPTATS A MADRID

El que ha passat a Madrid, no m'ha agradat gens. Ha sigut el mateix que va passar a Nova York l'onze de Setembre. Allà varen destrossar 2 torres, "les torres bessones", hi va morir moltíssima gent, va haver-hi moltes famílies destrossades, fills morts, dones, homes morts, va ser terrible a l'igual que a Madrid.

A la capital de Espanya va morir moltíssima gent, també nens, dones, homes... que no en tenien cap culpa, que anaven a treballar o al col·legi i no en sabien res, van morir perquè van fer explotar 4 trens, amb bombes dintre de motxilles.

Sembla ser que els que varen provocar això dels trens, van ser els mateixos que van fer allò de les torres bessones: Els d'Al-Kaheda.

Després diré que jo crec que va passar perquè, quan va haver-hi allò dels atemptats de les torres bessones, doncs Nova York va declarar la guerra i nosaltres, els d'Espanya, hi estàvem a favor; per això crec que han fet explotar 4 bombes a Madrid.

Jenifer Ortega Muñoz 4t B

LA VENJANÇA ARRIBA A ESPAÑA

L'11 de setembre Al-Qaeda va fer esclatar dos avions a les torres bessones, un dels centres financers més poderosos del moment a la ciutat de Nova York.

Després d'aquest brutal atemptat, el president dels EUA, George Bush, va declarar la guerra a Iraq, posant de pretext l'existència d'armes de destrucció massiva que, suposadament, tenia Sadam Hussein.

En aquells moments el president de l'Estat espanyol es va aliar amb els EUA i es va involucrar en aquesta interessada guerra enviant tropes militars per exercir, en terra, la funció d'ajuda humanitària.

Un any més tard de l'inici de la guerra, un grup terrorista iraquí anomenat Al-Qaeda ha decidit atemptar contra els innocents ciutadans espanyols. S'han volgut venjar del que fa un any va fer el nostre expresident. Ens han fet esclatar una sèrie de bombes a tres trens de Madrid, en els quals han mort unes 200 persones no culpables de res.

Sandra Font Téllez 3r B

MANIFEST CONTRA LA VIOLÈNCIA

Com tots sabeu, ahir, 11 de març, es va produir un atemptat a Madrid on van morir 200 persones i al voltant de 1500 més van resultar ferides. A dos quarts de 8 del matí, quan la majoria d'usuaris del transport públic eren estudiants, treballadors i, en definitiva, gent anònima disposada a començar una nova jornada, 13 bombes van esclatar en diferents punts dels trens de rodalies i van acabar així amb la vida d'aquests ciutadans.

Som aquí, reunits, amb la voluntat de condemnar aquest acte terrorista. Som aquí per expressar el nostre condol a totes les víctimes, als familiars i al poble de Madrid. Som aquí per negar la violència com a mitjà que justifica qualsevol fi; per tant, aprofitem l'ocasió per fer extensible arreu del planeta el crit: **NO MÉS MORTS A MADRID, NO MÉS MORTS A IRAQ, NO MÉS MORTS A PALESTINA, NO MÉS MORTS A HAITÍ, NO MÉS MORTS... ENLLOC.**

Som aquí com a estudiants, com a persones indignades davant aquests esdeveniments, com a defensors aferrissats del dret a la vida. Considerem que davant successos d'aquesta magnitud, als instituts i a les escoles hauria de prevaler l'interès per tractar, explicar i debatre

la realitat social que ens afecta. L'educació que volem ens hauria d'encaminar a poder entendre, opinar i actuar amb criteri davant de situacions com aquesta.

Som aquí per exigir al govern transparència, per demanar als mitjans de comunicació neutralitat: els fets són els fets i en moments com aquest hauríem de poder confiar en la certesa de les informacions que ens arriben. Exigim que s'aclareixi qui són els autors dels atemptats per justícia amb les víctimes i per poder fer les valoracions polítiques pertinents. Demanem que no us quedeu a casa, que sortiu al carrer i digueu: **AIXÒ NO POT SER!**

Ara farem 5 minuts de silenci. Abans, però, voldríem compartir amb vosaltres una sèrie de reflexions:

- EN MANS DE QUI ES TROBA LA VIDA DE LES PERSONES?
- PODEM ESPERAR VIURE EN PAU EN UN MÓN PLE D'INJUSTÍCIES?
- QUÈ FEM CADASCÚ DE NOSALTRES PER FOMENTAR UN MÓN PACÍFIC?

HOME AMB ESPERANÇA

Acabarem algun dia, potser demà,
amb les paraules inútils i boniques,
el dring de la porcellana fina
i les marionetes de foscos colors.
I ensenyarem als fills, parits sense dolor,
el com i el perquè de cada cosa,
i els baixarem al carrer sense temor
i jugaran a construir pobles.
i tocaran la terra
i la faran seva i de tots,
i escriuran, amb nous mots,
noves lleis, història i vida.
També vindrà un vaixell de vela àgil,
esquivant tempestes i roques altives,
i s'endurà tot l'or de la terra, mites i falsos déus,
i ens deixarà quieta la mar i una barca petita.
Amb ella anirem a saludar els pobles,
a l'espatlla un sarró amb eines i amb llibres,
als ulls un esclat d'alegria,
i l'esperança en els homes i en els dies.

Joaquim Horta

EL TREN DE LA ESPERANZA

Consigo el billete por el precio de toda una vida,
recojo mi valija llena de recuerdos sin apagar la pipa;
sus largos años humeando entre el abrazo de mis labios
han avanzado mi paso por esta estación.

Considerábame valiente y fuerte como el roble,
labrador de tierra virgen, sembrador de ilusiones;
pensábame hombre con longevidad garantizada
sin mayor disfrute que permanecer en su morada.

Y ahora, aquello que creía una superchería
resulta ser mi nueva realidad,
el motivo de esta larga espera
en medio de desdichada humanidad.

Subo al tren y me asomo a la ventana
despidiéndome de un mundo que no volveré a oler ni sentir,
de personas amadas que no podré pensar ni besar,
de mi propio legado, el camino que durante esos años he logrado trazar.

Y mientras enlazo esos pensamientos ponzoñosos
creando una fila interminable que me consume el corazón,
empieza a oírse el canto de una guitarra,
atabales, tamborines, y un acordeón.

Súbitamente, se empieza a levantar la gente,
desaparecen aquellos rostros carcomidos
floreciendo ahora sonrisas refulgentes,
mientras danzan moviendo el cuerpo libremente.

Hablan distintas lenguas pero se entienden,
son de pueblos enemigos y no se pegan,
sus pieles no comparten un mismo color pero se quieren,
su Dios no era el mismo señor y se abrazan.
Quizá este trayecto conduzca al arquetipo de la felicidad...

Eduard Comas Blanch Batxillerat

ensem-hi!

Pau Cañiguer

herois

Any rera any, mes rera mes, dia rera dia, hora rera hora, minut rera minut, respiració rera respiració... Tot això, ho passem tancats en un lloc d'on hauríem de sortir formats, preparats per la vida, realment ens ensenyen el que necessitem?

Sota pressió durant el curs; aprovar, suspendre. Alguns estudien sense parar, d'altres passant el temps. Ens trobem tancats en un lloc amb molts amics, quantes vegades no ens hem sentit sols?

Mentint, robant idees, barallant-nos, estimant, pensant i raonant. Passem la joventut i amb ella el somni de fer-se gran. Un somni que comença a

decebre, ens confon i a vegades ens allunya dels altres envoltant-nos en un núvol gris; no hi veiem bé, tot és borrós.

Ens queixem d'alguns i amb altres pagaríem per poder-los mirar n'hi que fos un cop al dia. L'amor és dur, ens dóna cops, altres vegades alegries. Pocs són els que troben l'equilibri. La seducció s'intenta pertot arreu, el desig és més gran que la vergonya.

Les primeres festes cauen, discussions amb els pares, la primera borratxera, el primer bes... Val la pena.

Ens vestim com adults, fem com

adults, però al despertar, encara som nens. Nens despullats que miren la societat amb recel de participar-hi i modificar-la. A vegades no l'acceptem, i d'altres ella no ens accepta.

La televisió ens manipula, intenta vestir-nos tots iguals; el menjar preferit, les pel·lícules més divertides i els jocs més emocionants, ja ens els tria. Fins i tot el llenguatge, determinat pel que els fan dir als nostres herois que es passen per la pantalla.

Fan de nosaltres un motlle, tots intentem ser d'una determinada manera, cultiven l'enveja i fan créixer l'egoisme.

Qui diu que no existeixen els herois? Jo crec que superar l'adolescència, la part més excitant de la vida, adonant-se de tot el que ens envolta, només ho pot fer un heroi, sobreviure a aquesta etapa sense pressionar-se un mateix, té un gran mèrit.

Viure en aquest món no és tant fàcil, us necessitem, amics.

Per tu, Iris Teixidor, gràcies per tot.

el món

Veig que ens trobem en un món cada vegada més incompetent, on les persones ens deixem endur massa per les opinions dels altres sense procurar de crear les nostres teories, hipòtesis i fins i tot filosofies sense saber què diu el blanc i què diu el negre. I dic "ens deixem" perquè em considero víctima d'aquesta manipulació que ens condemna.

Per si encara no ho he ressaltat prou, em refereixo - com als agressors - als mitjans de comunicació i a la política, els quals poden semblar dues coses sense cap tipus de similitud però que en tenen moltes, i no especialment bones.

11 de setembre de 2001, uns atemptats terroristes dirigits per Osama Bin Laden causen la destrucció de les torres bessones i la

mort de 3.000 persones aproximadament. Casualment no hi havia cap jueu (principals aportadors de capital als Estats Units d'Amèrica) dels que acostumaven a estar en el recinte; seguidament Bush ataca Afganistan i mata civils, excusant-se que buscava la venjança envers Osama Bin Laden.

Guerra a l'Iraq; Bush demana als països més desenvolupats ajuda per establir un atac a l'Iraq necessari ja que Sadam Hussein, el dictador d'Iraq, amaga unes "perilloses armes de destrucció massiva" Poc més tard, Aznar i Blair responen afegint tropes per ajudar a eliminar aquestes "armes". Arreu del món es porten a terme manifestacions contra els atacs, constituïdes per milions de persones. Però els polítics no en fan cas. La guerra comença, més de

10.000 persones aproximadament d'Iraq hi moren, juntament amb 500 soldats americans. Seguidament les armes de destrucció massiva no apareixen; els americans s'apoderen de les centrals petroleres d'aquell país. Com a refugi Aznar, Blair i Bush diuen que volen eliminar la dictadura que imposava Sadam. Però aquest "s'evapora". Finalment, gairebé després d'un any, el troben amagat en un forat tapat per deixalles. Sense fer cap judici, el porten a qui sap on per fer-li qui sap què, perquè, és clar, a nosaltres sempre ens mantenen informats.

Bé, ara, després d'un any de la guerra, les matances continuen,

l'horror continua i la misèria regna a l'Iraq.

11 de Març, Madrid, a les vuit del matí. Estudiants, turistes, empresaris, treballadors, nens... que es dirigeixen cap al seu destí amb tren, es troben amb un gran entrebanc en el qual 200 persones aproximadament hi deixen la vida. Es van produir 13 explosions, de les quals 3 en un tren que arribava a l'estació ferroviària d'Atocha, 4 al carrer Telléz molt a prop d'allí, la vuitena en un altre tren a l'estació de santa Eugènia, dos en un tercer comboi a la Plaça del Pozo i les restants van resultar fallides. Immediatament, per interessos clarament polítics, el Partit Popular (que governava en aquells moments Espanya) acusa ETA, la qual es declara innocent dels càrrecs de

l'acusació. Alguns mitjans de comunicació afirmen l'acusació.

El grup terrorista islàmic Alqaeda envia una carta a un diari afirmant que aquells atemptats eren obra seva. El govern segueix afirmant que és ETA tot i que, com explica, manté una via d'investigació oberta a altres opcions. Els investigadors del cas aporten proves que afirmen que els actes corresponen a Alqaeda, davant d'un jutge, ja que estaven desesperats perquè tots els avanços en la investigació que havien fet, no s'havien tingut en compte.

La gent demanà resposta al govern manifestant-se. Finalment arriben les eleccions i el PSOE les guanya.

I ara digueu-me: podem parlar de democràcia? El que opinen tres persones val més que el que opinem

milions? Som prou conscients de la manipulació a què estem sotmesos? Quan hi reflexiono em sento impotent, impotent amb un món immens i ple d'injustícies, un món capitalista i fals, un món ple de mentides, un món en el qual jo puc cridar, puc cridar juntament amb milers de persones però el silenci és la resposta. Crec que sempre tindrè els meus ideals (oberts a altres expectatives, clar), el meu pensament i sempre seré JO, i a mi aquests drets ningú me'ls traurà i si cal sortir al carrer a cridar per defensar-los ho faré. Però la corrupció, el poder, els interessos, els diners etc. mai em guanyaran, és a dir, simplement seré persona.

Iris Teixidó, 24/03/04

l'11 M va marcar les eleccions

"Sembla mentida que 202 persones hagin hagut de morir perquè ens recordem de la guerra". És amb aquesta frase que vull començar, ja que diu amb poques paraules el que penso. Si no hagués estat pels terribles atemptats de Madrid ara mateix tindríem un govern de dretes, amb Rajoy com a president.

Sobre l'atemptat de Madrid vull remarcar el fet que tothom s'hagi solidaritzat tant amb els madrilenys, i és que és l'únic cop que m'he sentit tan a prop de Madrid. Contínuament no paraven de sortir imatges per la televisió de ferits i trens rebentats, i m'horroritzava només de pensar que això li podria haver passat a qualsevol, que la gent que ha mort eren simples treballadors i estudiants que anaven a la feina o als seus centres d'estudis, i sobretot pensava en el que hauria passat si els hagués sortit tot com ho havien planejat: per un cop la impuntualitat de la Renfe ha servit per evitar una matança encara més gran. I em vaig emocionar en veure les multitudinàries manifestacions que

es van fer a totes les ciutats de l'estat, jo vaig ser a la de Girona, i puc jurar que mai havia vist la plaça de la constitució i l'avinguda Jaume I tan plenes. En arribar a casa vaig engegar la televisió i vaig veure la de Barcelona, i la de Madrid, on encara que plogués més de 2 milions de persones van assistir, i amb pancartes la gent cridava "no està lloviendo, Madrid està llorando". I vaig pensar "com pot ser que el govern estigui enganyant aquesta gent i ens hagi amagat informació?". Al migdia en arribar a l'IES comentant l'atemptat amb els amics tots coincidíem que segur que Al-Quaeda estava darrere de tot, perquè no som beneïts, i sabem que al PP no li interessava que sabéssim que havia estat aquesta organització terrorista pocs dies abans de les eleccions; però un cop més el poble ha demostrat que vol saber la veritat i al final tot ha sortit a la llum. El nou govern crec que serà molt millor. Pedro Almodóvar fa pocs dies va dir: "Ja és hora que torni la democràcia a aquest país", i crec que té raó,

perquè aquests últims vuit anys hem estat en un país més proper a una dictadura que a una democràcia, no se'ns ha fet cas, se'ns ha amagat informació, i això no es fa en cap lloc. La veritat és que em sento alliberada, i espero que el senyor Zapatero sàpiga aprofitar la confiança que li hem donat i en el futur l'Estat Espanyol torni a ser el que era abans.

Per finalitzar vull escriure una frase relacionada amb els atemptats de l'onze de Març, que una persona em va dir "Si hagués estat ETA em manifestaria contra el terrorisme, però ha estat Al-Quaeda i em manifestaré contra el PP". Amb aquesta frase vull donar a entendre que estic en contra dels atemptats, però que en el fons tots sabem que a l'Iraq estan fent el mateix amb les famílies dels terroristes, i que en el fons això és una guerra, i que, si no hi posem fi, coses com a Madrid tornaran a succeir.

Júlia Turon 3r B

Silhouette

(Centre d'estètica)

- ✓ Depilacions amb cera (un sol ús).
- ✓ Tractaments facials i corporals
- ✓ Massatges corporals.
- ✓ Manicures i pedicures.
- ✓ Tint i permanent de pestanyes.
- ✓ U.V.A. (solàrium vertical).
- ✓ Peelings corporals.
- ✓ Maquillatges.
- ✓ Decoloracions.

Cristòfol Colom, 6
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
TEL. 972 80 55 06

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació

Llantes d'Alumini

Cargols Anti Robatori

Recautxutats

CIF: B-17691130

C/ Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tels: 972 805 085
Mòbil: 677 579 471

PLANXISTERIA i PINTURA **ALBERT**

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. i Fax 972 80 53 09

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

AQUAPLANT DISSENY VERD, S.L.

Torrent del Meniu, s/n - Apdo. 130
08349 Cabrera de Mar - Barcelona
Tel.: 93 759 32 71 - Fax: 93 750 01 38
E-mail: aquaplant@aquaplant.es
WEB: www.aquaplant.es

HIDROPONIC®

PINTURES,
ESTUCATS
i DECORACIÓ

LUCIO GONZALEZ

C/ Lacustaria, 12, 2º, 1ª
Telèfon 80 54 10

17240 LLAGOSTERA

GRUP VILANOVA

Assessorament Administratiu - Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses

Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17228 ST. FELIU DE GUIXOLS • Rdna. Vrdel. 39.1r - Ap. 47 • Tel. 972 32 07 67 • 972 32 10 76 • Fax 972 82 03 69

17240 LLAGOSTERA • Carrer Álvarez de Castro, 10 • Ap. Correus, 60 • Tel. 972 83 02 29 • Fax 972 80 52 22

17244 SANTA CRISTINA D'ARO • Carrer Teudern, 39 • Tel. 972 83 71 65 • Fax 972 83 75 51

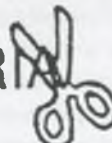
Nuria Ortí

Tel. 972 831 808

C/. Garbí, 11
(al costat de la SEAT)
17240 Llagostera

Tintoreria Bugaderia
NET AL SEC ... TONI

PERRUQUERIA ROSER

Passeig de Pompeu Fabra n.º 9
Telèfon 972 80 57 38

17240 LLAGOSTERA - Girona

traca i el cinema

la gala dels OSCAR

Per Anna Mallorquí Molina

El diumenge 29 de febrer, més aviat que de costum, es van celebrar els premis cinematogràfics anuals amb més prestigi: els Oscar. La veritat és que aquest any la cerimònia no fou gens inesperada i si no arriba a ser per la presentació amena i divertida de Billy Cristal, potser, fins i tot, ens hagués semblat avorrida.

Els premis principals que concedeix l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques van anar a parar a mans de Sean Penn i Charlize Theron. Sean Penn, per la seva banda, és un actor amb una carrera consolidada en el món del cinema i amb una trista història de nominacions sense Oscar al darrere; és lògic, doncs, que al pronunciar Nicole Kidman el nom que l'acreditava com a guanyador de l'estatueta pel seu paper a *Mystic River*, el públic s'aixequés concedint-li una gran ovació. Pel que fa a Charlize Theron, el seu premi era cantat. La seva interpretació plena de força dins la pel·lícula *Monster* la feia favorita a endur-se l'estatueta. No obstant, molts crítics de cinema han considerat precipitada l'elecció dels directors de l'acadèmia a l'atorgar-li l'Oscar sent tan jove.

Els Oscar al millor actor i actriu secundaris se'ls endugueren Tim Robbins i Renée Zellweger respectivament. Respecte al premi a actor secundari, no hi havia cap aposta segura; al final se l'endugué Tim Robbins pel seu paper dificultós a *Mystic River* de noi problemàtic per haver patit abusos durant la seva infància. Al rebre l'Oscar, l'actor tingué el detall de

dirigir unes paraules d'esperança, durant el seu discurs de gratificació, a tot aquest col·lectiu. Pel que fa a Zellweger, aquest any 2004 la seva trajectòria de nominacions augmentava a tres, per tant, un cop dit això, era fàcil de pensar que la Rudy de *Cold Mountain* s'enduria el preuat Oscar.

El punt malenconiós de la nit va arribar amb el recordatori dels actors americans que havien mort durant l'any 2004. Entre ells, Katherine Hepburn, de la qual en parlà, amb una espontaneïtat ben planificada, l'oscaritzada actriu Julia Roberts. Així com també, el punt divertit arribà a l'hora de concedir l'Oscar honorífic, que aquest cop requeia en mans del mític creador de La Pantera Rosa, Blake Edwards, que protagonitzà una còmica escena en ple escenari.

L'altre Oscar i fracàs a destacar foren: d'una banda, el premi a millor guió que rebé, per *Lost in Translation*, la petita dels Coppola, Sofia Coppola; de l'altra, el curtmetratge dels catalans Balseros, la nominació del qual no arribà al premi.

La trilogia *El senyor dels anells* fou la gran triomfadora de la nit, emportant-se els 11 Oscar als quals aspirava. Alhora que *Master and Commander (Al otro lado del mundo)* i *Seabiscuit* s'emportaven grans decepcions. Cal afegir, però, i segons el meu parer, que caldria que es fes una separació entre pel·lícules d'alt pressupost i pel·lícules d'extraordinari pressupost, ja que si no és així, la intriga dels premis en aquestes gales serà mínim.

electrodomèstics
Codolar

Carrer Camprodon, 11
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. - Fax 972 83 04 77
e-mail: jcodolar@terra.es

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

APA

I.E.S.
LLAGOSTERA

I.E.S.
Llagostera

música

CANTANTE: Hilary Duff

NOMBRE DEL DISCO:

Metamorphosis

ESTILO: Pop

COMENTARIO: Con tan solo 16 años, Hilary Duff, ha sacado a la luz su tan deseado disco “Metamorphosis” Con su primer sencillo “So yesterday” triunfa en las listas norteamericanas.

CANTANTE: ALEX UBAGO

NOMBRE DEL DISCO: Fantasía o realidad

ESTILO: Pop

COMENTARIO : Es un disco romántico, con canciones de mucho sentido en las cuales la letra explica historias de amor. Es muy sentimental, con lo cual ten cuidado, no vayas a llorar...

CANTANTE: Estopa

NOMBRE DEL DISCO: ¿La calle es tuya?

ESTILO: Rumbitas/ pop

COMENTARIO: Cacho a cacho nos dieron Estopa mientras se partían la pana por los escenarios españoles. Ahora, tras una parada voluntaria de un año, suman doce nuevas canciones a sus repertorio y siguen asaltando la calle con su inagotable “Fuente de energía”. ¡Esto sí que es triunfar! Los hermanos Muñoz se lo están currando mucho...

CANTANTE : DAVID BISBAL

NOMBRE DEL DISCO: Bulería

ESTILO: Pop / Rumbas

COMENTARIO: Este almeriense, con su primer trabajo, consiguió hacerse de oro en España pero también en la lejana América!! Con este disco esperemos que también consiga llegar hasta América nuevamente. Ya que allí tiene tantos fans o más que aquí. Todos adoramos el esfuerzo que pone en los escenarios para darlo todo y si puede mucho más.

CANTANTE: Paulina Rubio

NOMBRE DEL DISCO: *Pau-latina*

ESTILO: Pop

COMENTARIO: Este nuevo trabajo cargadito de exitazos, Paulina, Pau para sus amigos, refleja sus más claras influencias desde sonidos de mariachis, reggaeton, dance, hip-hop, e incluso ritmos gitanos.

CANTANTE: TIZZIANO FERRO

NOMBRE DEL DISCO: 111

ESTILO: Pop

COMENTARIO: Este tío es la caña total!!!!!!!!!!!!!! Ha sacado su segundo disco en poco tiempo, el cual se llama 111 o, lo que es lo mismo, en italiano “Cento undichi”, viene cargado de numerosos éxitos muy pegadizos con los cuales disfrutarás en las discotecas.

CANTANTE: BEYONCÉ

NOMBRE DEL DISCO: DANGEROUSLY IN LOVE

ESTILO: HIP-HOP

COMENTARIO: Con su primer disco en solitario ha alcanzado la cumbre del hip-hop, pero Beyoncé conoce más que nadie el amargo sabor del éxito. Su carrera empezó cuando era una niña de 8 años y se subió por primera vez a un escenario para participar en un concurso.

CANTANTE: EL CANTO DEL LOCO

NOMBRE DEL DISCO: ESTADOS DE ÁNIMO

ESTILO: POP ROCK

COMENTARIO: Si te hablamos de Daniel Martín García, un Piscis de 26 años que ya ha hecho sus pinitos como presentador y que es un actor con una extensa trayectoria a sus espaldas... todos / as sabemos que hablamos de El canto del loco!!

LAS CANCIONES QUE NOS HACEN VIBRAR Y QUE NOS HACEN SENTIR LA MÚSICA EN LA SANGRE VAN ASÍ:

- 1 - O-Zone
- 2 - Britney Spears
- 3 - Tiziano Ferro
- 4 - Beyoncé
- 5 - Kylie Minogue
- 6 - Evanescence
- 7 - Chenoa
- 8 - Café Quijano
- 9 - El canto del loco
- 10 - The Rasmus

LAS CANCIONES QUE NOS HABLAN DEL AMOR Y DE LOS SENTIMIENTOS, LAS CANCIONES QUE NOS HACEN REFLEXIONAR VAN ASÍ:

- 1 - Alex Ubago
- 2 - Hilary Duff
- 3 - Queco
- 4 - Alejandro Sanz
- 5 - Andy y Lucas
- 6 - Fran Perea
- 7 - Manu Tenorio
- 8 - La oreja de Van Gogh
- 9 - David Bustamante
- 10 - Enrique Iglesias

Cristina García 2n ESO

informació acadèmica

comiat

Després de vuit cursos lluitant per portar a bon port el que avui sí que és un institut com cal, l'equip directiu actual plega d'aquesta tasca i passa a formar part del claustre de professors de l'IES Llagostera.

Els que som més veterans –malgrat que no hàgim sigut dels pioners–, coneixem prou bé la quantitat de coses, cosetes i més... per les quals s'ha hagut de lluitar a fi de tirar endavant i arribar a aquest centre nou que tant ens havia fet sospirar.

No m'hi estendré gaire, però no puc deixar de recordar companys com en Tavi Casellas i la Cati Mora, membres del primer equip directiu d'aquest centre i que avui, per raons alienes a la seva voluntat, es troben en altres IES seguint la seva tasca engrescadora. Gràcies, companys!

El primer equip directiu al davant de l'IES Llagostera estava format per: Vicent Colom –Director, avui Coordinador pedagògic–, la Marta Carlos –Coordinadora pedagògica, avui Directora–, la Cati Mora –Cap d'Estudis–, i en Tavi Casellas – Secretari.

L'equip actual, que aquest final de curs acomiadarem, és format per Marta Carlos –Directora– Xon Vilahur –Cap d'Estudis–, Vicent Colom –Coordinador Pedagògic– i Jordi Collell –Secretari. A tots ells els donem les gràcies i els desitgem molt èxit en les seves noves tasques.

comenius

EDUCANT EN LA MULTICULTURALITAT

Visita a Malmö (Suècia) dins del COMENIUS 3: MIR “MIGRATION AND INTERCULTURAL RELATIONS”

Caminem vers una societat multicultural, entesa com un element enriquidor per a tots, que permet conservar el que és propi de cada cultura i alhora descobrir, conèixer, observar..., en una paraula, sintetitzar i fer nostres els nous colors, aromes, sabers, valors, formes i costums de les diferents realitats culturals amb què convivim.

Com a individus i com a col·lectiu social estem immersos en un procés d'aprenentatge i de creixement personal constant, anem construint una nova forma de viure i conviure en què integrem passat, present i anhels de futur. Aquí hi tenen un important paper l'educació i els educadors. Com tota la societat, la comunitat educativa dels centres del Gironès viu un procés de canvi: la realitat multicultural és com més va més present, la migració és avui molt més heterogènia del que estàvem acostumats fins fa ben poc. Aquest fet planteja nous reptes pels educadors i hi hem de trobar resposta.

Des de fa temps, el claustre i tot el centre, treballem per entendre i atendre aquesta nova situació a les nostres aules, buscant recursos, estratègies, metodologies, formació, analitzant la pràctica educativa i proposant canvis per millorar-la.

Aquest curs hem volgut veure com afronten aquesta realitat altres països d'Europa on ja fa temps que les societats multiculturals són un fet. Hem assistit a un curs de la xarxa Comenius 3 sobre migracions i relacions interculturals, impartit a Malmö, Suècia, l'octubre de 2003.

El programa del curs combinava sessions teòriques sobre migració i conflictes ètnics amb l'explicació del que fan a la ciutat en relació a la multiculturalitat, així com visites a barris i observació de recursos educatius.

A tall d'exemple, us explicaré com la ciutat de Malmö, de 263 000 habitants, amb una població escolar que és estrangera en un 50%, que prové de 160 nacionalitats d'arreu del món i que té 115 llengües maternes diferents, treballa per aconseguir una societat multicultural. Els objectius polítics que s'ha plantejat són bàsicament tres: en primer lloc, que no es formin guetos; en segon lloc, aposten per una societat realment multicultural, és a dir, no es tracta de veure com els nouvinguts esdevenen suecs sinó com construeixen una ciutat on tothom hi pot trobar el seu lloc; i finalment dotar la ciutat de suficients recursos d'integració laboral, escolar, d'oci, etc. per a tots.

Com es concreta això a l'escola? El primer pas és tenir-ho present en la formació del professorat, tant en la formació continuada com en la de base.

El segon pas és dotar de recursos els docents: CRP multiculturals, biblioteques, escoles de natura, xarxa d'internet per a tots els professors i alumnes de Malmö, i dotar de recursos materials i personals, així com d'aules preparatòries, els centres educatius, amb gestió autònoma dels recursos en funció de les necessitats i prioritats de cada centre.

També han dissenyat com ha de ser l'acolliment dels alumnes estrangers. Hi ha una oficina única on es fa un registre de tots els alumnes nous d'entre 0 i 20 anys, es recull la seva situació legal –ja que d'aquesta depèn l'obligatorietat o el dret d'anar a l'escola–, es valora el seu nivell d'aprenentatge, es realitza una revisió mèdica, i s'assigna centre escolar en funció del lloc de residència.

En les aules preparatòries s'atenen com màxim 10 alumnes, cada alumne hi pot estar fins a dos cursos, mentre realitza una integració gradual a l'aula ordinària i adquireix competències bàsiques en llengua sueca i en les àrees instrumentals. A més reben fins a 8 hores setmanals de classes en la llengua materna de cada alumne, algunes d'elles fora de l'horari escolar.

Un altre aspecte interessant fou visitar els centres escolars de Malmö i la Universitat, on vàrem poder conèixer alguns projectes molt interessants, com ara el NIGHTINGALE PROJECT, on els alumnes universitaris reben una beca per fer d'acompanyants dels alumnes nous en algunes de les seves activitats durant tot un curs escolar, amb l'objectiu d'incrementar la seva motivació per l'estudi.

I a nivell municipal, el projecte de treball amb pares i el projecte YALLA impulsat per Anna Lindh

L'assistència de docents de molts països d'Europa feia possible conèixer d'altres projectes i el treball que es fa en cada país en relació a la multiculturalitat, així com endegar nous projectes comuns per innovar i compartir la construcció de l'educació multicultural a Europa.

L'IES de Llagostera ha iniciat el curs 2003-2004 un projecte Comenius1 conjuntament amb centres de Noruega, Irlanda i Txèquia, on participen els alumnes de batxillerat, anomenat YES! Young Europeans? Sure!

Del 21 al 23 d'Abril del 2004 s'ha realitzat a Girona la 2a Conferència anual de la xarxa Comenius 3, sobre "*Fills i filles de famílies immigrades. Un repte per a les escoles europees*". Com a conclusió, que compartim amb els participants en aquestes jornades, l'actitud de les societats d'acollida i d'arribada és essencial. Continuar parlant de segones generacions d'immigrants, en lloc de reconèixer que ja formen part de la nostra societat com un més, és mantenir la diferència i les dificultats en la convivència. Pensem que el millor recurs d'integració és el reconeixement de l'altre com a persona, més enllà de la raça, del color o de la religió. També sabem que les actituds personals només les podem canviar nosaltres mateixos. Tot un repte, sí.

M. Àngels Llavina

última hora

EL PUNT Dimarts, 8 de juny del 2004

Els centres de secundària es bolquen a participar en les beques de recerca de la UdG

S'han presentat 208 projectes, un 60 per cent més que l'any passat

- La iniciativa de convocar unes beques per fomentar els treballs de recerca a batxillerat, posada en pràctica l'any passat amb el nom d'Ajuts Botet i Sisó, ha aconseguit un èxit que ha superat les previsions més optimistes: 208 projectes optaven a les 50 beques que es concedeixen en aquesta segona edició, un 60 per cent més que en la convocatòria inaugural. "Alguns treballs podrien ser tesis doctorals", va afirmar ahir el vicedirector David Brusi.

Ens omlpe de goig trobar entre els seleccionats a:

Joel Cañigueral
(IES Llagostera)

- ✓ Procés de construcció de la variant de Llagostera

Estel Mallorqui
(IES Llagostera)

- ✓ Diferències de gènere a l'esport educatiu

Jordi Oliveras
(IES Llagostera)

- ✓ Creació d'una aplicació de Física amb Visual Basic

enhorabona a tots!

pastisseria i forn de pa
SAN7 ANTON9

C/ Sant Antoni, 47 Tel. 972 23 18 05 SALT	Rambia Xavier Cugat, 6 - 10 Tel. 972 22 74 90 GIRONA	C/ Perelló, 69 Tel. 972 40 20 77 VILABLAREIX
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 83 00 73 LLAGOSTERA	C/ Mare de Déu de la Salut, 33 Tel. 972 23 36 12 GIRONA	

PS

PAUHER SCHOOL, C.B.
IDIOMES / TRADUCCIONS
Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

L'Àgora

Centre Educatiu

- *Classes personalitzades*
- *Grups reduïts*
- *Assessorament psicopedagògic*

Un servei d'

972 80 55 25
carrer Girona, 31 Llagostera

CONFECCIONS
J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves.

- Monitoratges
- Guiatges
- Sortides
- Animacions...

ACTIESCOLA S.L.

Carrer Girona, 31 - 17240 Llagostera
Tel. i Fax **972 80 55 25**
E-mail: actiescola@telefonica.net

Gim

C/ Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Elvia

c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

"la Caixa"

La nostra diada

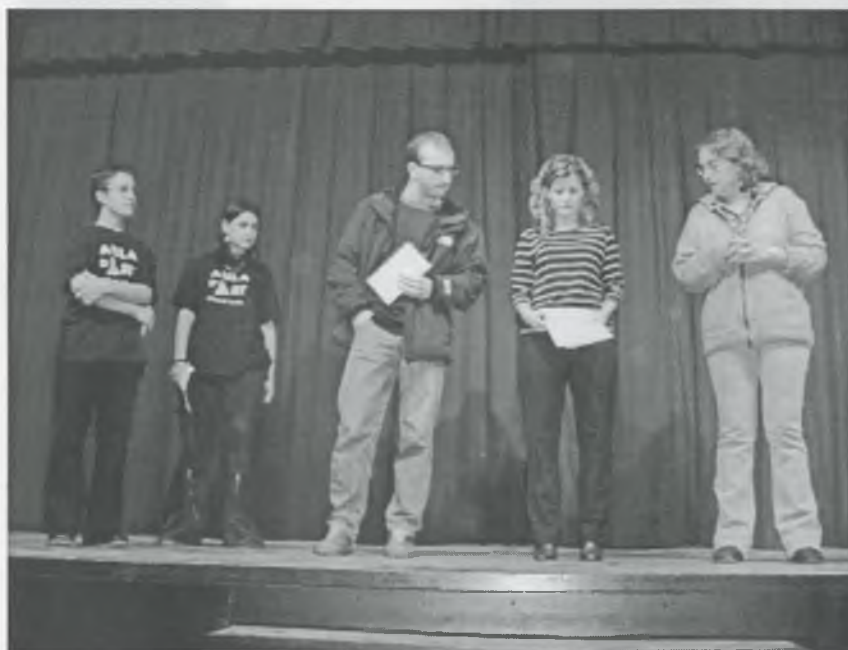
La diada de Sant Jordi 2004 ens va portar un munt d'activitats que van culminar amb una bonica obra de teatre representada pels alumnes de 2n d'ESO i la proclamació dels guanyadors dels premis del IX Concurs Literari Sant Jordi 2004. També es va presentar el n. 10 de la revista «Traca», que tens entre les mans.

Amb un caire festiu i de bon rotllo els alumnes van seguir les següents activitats:

- ✓ A 2/4 de 9 Trobada de tots els alumnes al Parc de l'Estació de Llagostera.
- ✓ A les 9 Representació de l'obra Terra Baixa per part dels alumnes del CV «Fem Teatre» de 2n d'ESO.
- ✓ A les 10 Repartiment de premis del IX Concurs Literari Sant Jordi. Presentació del número 10 de la revista «TRACA».
- ✓ A 2/4 d'11 Sortida cap a Girona amb autobús.
- ✓ A les 11 Arribada a Girona per viure la Diada de Sant Jordi. Els alumnes podien recórrer la zona de venda de llibres, proveïts d'un petit plànol orientatiu.
- ✓ A les 13 Concentració per tornar cap a la parada de l'autobús.
- ✓ A 1/4 de 2 Tornada cap a Llagostera, per arribar-hi cap a les 14h.

Us mostrem un recull de fotografies d'aquest dia

els llibres

Com cada any per la Diada els carrers es tornaran a omplir de gent i llibres. Gent que tot portant la rosa a la mà remenarà per les moltes paradetes que els llibreters, estudiants, entitats... posen al nostre abast per Sant Jordi. TRACA us vol fer arribar un llistat de les novetats que la primavera amb el seu marevellós esclat ens ha deixat.

Gaudiu d'una bona lectura, un bon llibre és un bon amic!

LA GALERA

ESO

Col·lecció GRUMETS

- o *Història d'un cap tallat*, Antoni García Llorca. Premi JM Folch i Torres 2003

Col·lecció EL CORSARI

- o *El centaure*, Jaume Cela
- o *El silenci i la pedra*, Joseph Vallverdú
- o *La closca pelada dels cretins*, Jaume Copons
- o *Ossos al soterrani*, Eduard José
- o *L'home que es va aturar davant de casa*, Joaquim Carbó
- o *M. A. X.*, Àngel Burgas. Premi J Ruyra 2003

BATXILLERAT

Col·lecció ABRIL

- o *La balada d'Inesa*, Hasier Etxebarria

Col·lecció JOVES ADULTS

- o *L'estiu de 1948*, Patxi Zubizarreta
- o *Dama blanca, merla negra*, Miquel Rayó

Col·lecció LLEGENDES

- o *Dadahwat*, Llegendes índies

Col·lecció Grumets

- o *La Paraula de Cent Països*, Marta Mata

Col·lecció Singlars

- o *Sóc molt Maria*, Mercè Anguera

jo us recomano

Joel Cañiguer, 1r Batxillerat

FOLLET, KEN. *Els pilars de la Terra.*
Edicions 62.

Una obra mestra molt completa que dóna voltes a l'accidentada construcció d'una catedral a l'Anglaterra de l'Edat Mitjana. Al llarg de l'obra, l'autor crea una col·lisió entre les vides dels més més humils, que intenten subsistir en condicions molt dures, i els personatges poderosos (comtes, reis i eclesiàstics), gent ambiciosa i sense escrúpols, fent-ne de tot això una barreja on els sentiments més intensos i els pecats més malvats són el pa que s'hi dóna cada cop que es col·loca un bloc de pedra sobre un altre per bastir la catedral gòtica.

Aquest llibre té més de mil pàgines, però no us amoïneu perquè és entenedor i quan el comenceu ja no el podreu deixar.

PULLMAN, PHILLIP. *Luces del Norte.*
Ediciones B.

Una trilogia anomenada La materia oscura on *Luces del Norte* és el primer volum d'una història amb molts móns. En una Terra tan semblant a la nostra, però al mateix temps completament diferent, la Lyra, acompanyada del seu daimonion, inicia una aventura per diferents territoris amb uns amics veritablement inversemblants i poc comuns. En un món on regna tanta maldat i egoisme com fidelitat i amistat, diverses espècies d'éssers intenten conviure mentre en la ignorància de la majoria, molt al Nord, una esclatxa s'obre al cel.

Si ets curiós i amant d'aparells i personatges inquietants, i tens ganes de conèixer nous móns, aquest és **AFÓN, CARLOS.** *L'ombra del vent.* Planeta.

L'any 1945 al cor de Barcelona, un llibreter acompanya el seu fill al Cementiri dels Llibres Oblidats on un llibre fa que la vida del noi canviï de rumb i el condueixi a una vida plena d'intrigues, misteris i on l'amor també acapara part de protagonisme. El suspens es manté fins al final.

Per qui vulgui saber més sobre la ciutat i els secrets d'alguns dels seus habitants i conèixer una història fascinant.

què llegeixen els nostres professors

Eva Bagudanch i Miriam El Hadj Taib 2n B

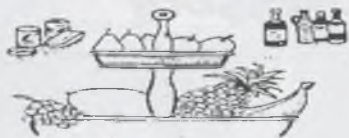

Aprofitant l'ambient que hi havia el dia de Sant Jordi, vam decidir fer una petita enquesta entre el professorat de l'IES per conèixer què llegeixen els nostres educadors en el seu temps lliure. La pregunta era senzilla: Quin llibre estàs llegint? Quin llibre recomanaries?

Xus Artiola:	1.- <i>Les obres completes de Dalí</i> 2.- <i>Cercamón</i> , Lluís Racionero
Joan Carles Baone:	1.- <i>La tierra permanece</i> 2.- <i>La tierra permanece</i>
Pitu Basart:	1.- <i>El manuscrit de Virgili</i> , Miquel Pairoli 2.- <i>Qualsevol d'en Jesús Moncada</i>
Lluís Batllósera:	1.- <i>Vida</i> , Marcel Moyse 2.- <i>Petit príncep</i> , Saint-Exupéry
Marta Carlos:	1.- <i>El código Da Vinci</i> , de Dan Brown 2.- <i>Els pilars de la terra</i> , Ken Follet
Montse Casadevall:	1.- <i>Es va fent més i més tard</i> , A. Tabucchi 2.- <i>La sombra del viento</i> , Carlos Ruíz Zafón
Jordi Collell:	1.- <i>La filla del Ganges</i> , Asha Miró 2.- <i>Mecanoscrit del segon origen</i> , Manuel de Pedrolo
Vicent Colom:	1.- <i>O rei o res</i> 2.- <i>La sombra del viento</i> , Carlos Ruíz Zafón
Rosa Colomer:	1.- <i>Esclavos de Nueva York</i> , Tama Janowitz 2.- <i>El violí d'Auswitz</i> , M. Àngels Anglada
Inés Eritja:	1.- <i>La vieja sirena</i> 2.- <i>El último catón</i>
Josep Genóher:	1.- <i>Foteu canya</i> 2.- <i>No ho sé!</i>
Moisés González:	1.- <i>El arpista ciego</i> 2.- <i>Juan Salvador Gaviota</i>
Bep Grustan:	1.- <i>L'ombra del vent</i> , Carlos Ruíz Zafón 2.- <i>Els soldats de Salamina i L'ombra del vent</i>
Assumpció Gonzalo:	1.- <i>Quadern venecià</i> , Alex Susanna 2.- <i>On hi hagi un amic</i> (Poesia), Rafael Bertran
Isabel Jódar:	1.- <i>Línia blava</i> , Ramón Solsona 2.- <i>La sonrisa etrusca</i> , Sanpedro
Montse Jorba:	1.- <i>L'ombra del vent</i> , Carlos Ruíz Zafón 2.- <i>El camino de la autodependencia</i> , Jorge Bucay
Laura Manero:	1.- <i>Saber dir no</i> , Asha Philips 2.- <i>El perfume</i> , Patrick Suskiend
Lídia Masllorens:	1.- <i>Noa Noa</i> , Paul Gauguin 2.- <i>La noia de la perla</i> , Tracy Chevalier
Maria Masoliver:	1.- <i>Senyor director</i> 2.- <i>Código Da Vinci</i> , Dan Brown

Jordi Mis:	1.- <i>A través de Tartria</i> , Robert Kasplar 2.- <i>El perfume</i> , Patrick Suskiend
Jordi Nierga:	1.- <i>Los perros de la guerra</i> , Frederick Forsythe 2.- <i>Los pilares de la tierra</i> , Ken Follet
Montse Noguera:	1.- <i>T'estimo si he begut</i> , Empar Moliner 2.- <i>La noia de la perla</i> , Tracy Chevalier
Susanna Pla:	1.- <i>El rojo y el negro</i> 2.- <i>La literatura de Quim Monsó</i>
Albert Prat:	1.- <i>Solitud</i> , Victor Català 2.- <i>Qualsevol llibre de Quim Monzó</i>
Elisenda:	1.- <i>La filla del Ganges</i> , Asha Miró 2.- <i>Corazón</i> , Amicis
Rosa Santos:	1.- <i>Código Da Vinci</i> , Dan Brown 2.- <i>Código Da Vinci</i> , Dan Brown
Yolanda Sediles:	1.- <i>Vivir para contarla</i> , Gabriel García Márquez 2.- <i>París no se acaba nunca</i>
Carme Serrat:	1.- <i>Las cadenas de sultana</i> , testimonios de mujer 2.- <i>El senyor dels anells</i> , J.R.R. Tolkien
Xon Vilahur:	1.- <i>Blanco sobre negro</i> , Ruben Gallego 2.- <i>Cuentos de Eva Luna</i> , Isabel Allende
Eva Moreno:	1.- <i>Soldados de Salamina</i> 2.- <i>Diario de una Gueisha</i>
Xevi Carbonés:	1.- <i>Código Da Vinci</i> , Dan Brown 2.- <i>Código Da Vinci</i> , Dan Brown
Susanna Vidó:	1.- <i>El profesorado de apoyo</i> , Asunción Moya Maya 2.- <i>Déjame que te cuente</i> , Jorge Bucay
Fabiola Sanz:	1.- <i>La sombra del viento</i> , Carlos Ruíz Zafón 2.- <i>El código Da Vinci</i> , Dan Brown
M. Angels Llavina:	1.- <i>Societat limitada</i> , Ferran Torrent <i>Espècies protegides</i> , Ferran Torrent 2.- <i>El alquimista</i> , Coello
Assumpta Roqueta:	1.- <i>El llibreter de Kabul</i> , Sierstad Asne 2.- <i>La meitat de l'ànima</i> , Carme Riera

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

*Clinica Dental
Llagostera*

*Dr. Jacinto J. Ortiz
Odontòleg-Ortodoncista*

*Dr. Rómulo Ortiz
Odontòleg-Implantòleg*

Teléfono: 972 80 54 86
Fax: 972 83 17 99
Plaça Catalunya, 8 - 1r. 1a.
17240 LLAGOSTERA (Girona)

*Calçats Àries
C/ Àngel Guimerà, 14
Tel. 972 83 11 35
Llagostera
Enriqueta Vergés*

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA

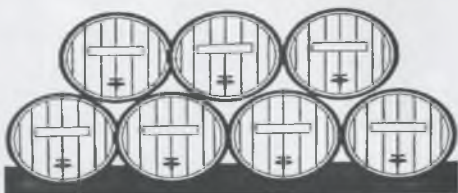
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

Mercè Salvadó i Berenguer

Assegurances **CATALANA
OCCIDENT**
Asseguradors des de 1864

Àngel Guimerà, 21- bis
Tel. i Fax 972 80 53 70
17240 LLAGOSTERA

*Celler Can
Ramiro*

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT
*Cuina casolana
Servei de carta i menú*

C/ Sant Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona
Telf: 972 83 11 25 / 972 83 01 29

més teatre

terra baixa

CRÈDIT VARIABLE DE TEATRE

Els alumnes de 2n d'Eso en el crèdit variable de Teatre van representar una adaptació de l'obra *Terra Baixa* d'Àngel Guimera, dirigida per la Marta Carlos, amb la qual van fer xalar els altres alumnes i els professors el dia de Sant Jordi. Enhorabona als alumnes i a la Marta. Tots ens ho vam passar molt i molt bé.

Els actors van estar distribuïts de la següent manera:

Manelic	Albert Turon
Marta	Natalia Malagón
Sebastià	Pol Bordàs
Toni	Jordi Mir
Pep	Jordi Corominas
Xeixa	Enric Xargay
Nuri	Yasmina Belhaj
Josep	Jofre Sais
Nando	Marc Ortín
Ermità	Lluís Martí
Mossèn	Aleix Rodríguez
Perruca	Eric Tirado

taller de romanços

jaume arnella

Una de les moltes activitats que es promouen des del Departament de llengües, va ser el Taller de romanços que va córrer a càrrec del cantant Jaume Arnella. El dijous, 19 de febrer.'

En Jaume va saber captar l'atenció dels alumnes de 1r Cicle d'Eso que van gaudir, tot aprenent, d'unes hores diferents i d'una manera molt engrescadora van anar coneixent una part de la Literatura. Després de la seva sessió oral i molt gràfica, els alumnes, per grups, van intentar compondre algun romanç.

En les fotografies es pot apreciar com estaven interessats amb aquesta nova manera d'ensenyar:

carregat de romanços

un horòscop "sui generis"

Vist per elles

Natalia Malagón Lázaro
Mònica Raurich González

❖ AQUARI

(Del 21 de gener al 19 de febrer)

SALUT: Estàs bé però vegem si t'acabes de treure aquest constipat que arrosegues des de fa tant de temps, fes cas a la mare, i pren-te aquest xarop que tant odies!!!!!!!!!!!!!!
AMICS: Segueix amb els amics que tenies de la guarderia, pensa que són els que més t'estimen, no et deixis influir pel que et diguin els altres, que tot just els coneixes de fa 1 any o 2! Recorda: el que es perd no es torna a recuperar mai!!!!
AMOR: Recorda que, perquè la teva noia no estigui al mateix poble que tu, la tens i no juguis tant amb aquestes amigues que tens, que poden ser TRAÏDORES!!!!!!
DINERS: Sempre dius que no tens cales però en realitat estàs folrat.

❖ PEIXOS

(Del 20 de febrer al 20 de març)

SALUT: Cuida't més; tindràs mals d'esquena.
AMICS: Vigila amb els amics, més d'un et fallarà.
AMOR: Vigila amb les amigues de la teva germana. Més d'una està boja per tu.
DINERS: No en tens!

❖ ÀRIES

(Del 21 de març al 20 d'abril)

SALUT: N posis tntes abre x el mob xk t faran ser + curt/a
AMICS: Diem que la teva relació amb els amics no és gaire bona, "potser és culpa teva"
AMOR: Mira al teu voltant: tens bastants oportunitats.
DINERS: A part de quedar-te curt/a, per culpa del mòbil et quedaràs arruïnat/a.

❖ TAURE

(Del 21 d'abril al 19 de maig)

SALUT: Tapa't més, que encara és primavera.
AMICS: Tens uns amics com Déu mana. No els deixis escapar.
AMOR: La veritat és que no et pots queixar. Però no deixis escapar aquell/a que coneixes des de fa tant de temps.
DINERS: La teva família està folrada, però tu no pots dir el mateix.

❖ BESSONS

(Del 20 de maig al 21 de juny)

SALUT: Estàs una mica podrida deixa ja de fumar, que "mata". En tot estàs perfecta! Però cuida't.
AMICS: Tens molts amics, però en realitat no tots ho són. Quan passis un mal trangol veurem qui és que t'ajuda, només t'ajudaran els amics de veritat, els altres et deixaran de costat. Però tranquil·la que ja s'adonaran del que acaben de perdre.
AMOR: Has aconseguit el que volies! El teu príncep blau ha aparegut, se t'ha encès la bombeta! Felicitats, tens molta sort!
DINERS: No saps d'on treus els cales, però la veritat és que no et pots queixar! Però no et gastis tants diners, que cosa que t'agrada cosa que et compres! ESTALVIA!!!!!!!!!!!!!!

❖ CRANC

(Del 22 de juny Al 23 de juliol)

SALUT: Tu vés fent, que ja t'has constipat, però, tranquil, que a tu te duren molt poc.
AMICS: No crec que els importis gaire perquè mai et diuen per quedar, sempre ets tu que els has de preguntar si volen quedar amb tu!!!!
AMOR: Deixa-la, aquesta, que ja te xicot/xicot, pensa que hi ha moltes més ties/us en el món! No et desesperi!
DINERS: No et pots queixar, que tens de tot i els papes tot el que vols t'ho compren!

❖ LLEÓ

(Del 24 de juliol al 23 d'agost)

SALUT: Estàs bé però vas massa del pal, tingues en compte que algú et fotrà una pallissa algun dia.
AMICS: No pensis que tothom és bo en la vida, que hi ha gent dolenta i altres que no ho són tant.
AMOR: Felicitats! On vas, triomfes! Aquestes vacances tothom et va venir a demanar el mòbil. Felicitats!
DINERS: Sempre dius al xicot o la xicoteta que no tens calés i després te'n vas amb els amics i els convides a unes quantes copetes! Ull que no t'énxampin, que serà la cabrejada de l'any!

❖ VERGE

(Del 24 d'agost al 23 de setembre)

SALUT: No sé com t'ho fas però no et constipes mai! Felicitats.
AMICS: Tens molt bons amics però no t'hi regalis, maça! Que els pots perdre per sempre!
AMOR: Diuen que "quien la sigue la consigue."
DINERS: Encara demanes diners als papes, eh?

❖ BALANÇA

(Del 24 de setembre al 22 d'octubre)

SALUT: Estàs molt bé, no sé com t'ho fas, però no et constipes ni que t'ho demani el metge! jeje
AMICS: Cada dia tens més amics i amigues. Tothom t'aprecia i tens l'honor de triar amb qui vols anar, tothom desitja ser l'elegit!
AMOR: Tots els tius van darrera teu, i quan els aconsegueixes dius que ja no vols embolicar-te. Caram, l'has deixat ben fotut.
DINERS: Encara que ho reconeixes, tens més diners que el rei d'Espanya.

❖ **ESCORPI**

(Del 23 d'octubre al 22 de novembre)

SALUT: Estàs molt bé, segueix així
AMICS: Ets el rei, segueix així, tothom està desitjant perdre't de vista.

AMOR: No et desesperis, aviat arribarà aquella persona que desitjaves tant tenir des de fa tant de temps.

DINERS: Ara estàs passant un mal trágol però tranquil, te'n sortiràs prou bé.

❖ **SAGITARI**

(Del 23 de novembre al 20 de desembre)

SALUT: No fumis tant, aquesta pneumònia trigarà molt a curar-se
AMICS: No canviïs d'amics, és el millor que tens.

AMOR: No et preocupis, aquesta relació pot tornar a reviure.

DINERS: Compra loteria, pots tenir sort.

❖ **CAPRICORN**

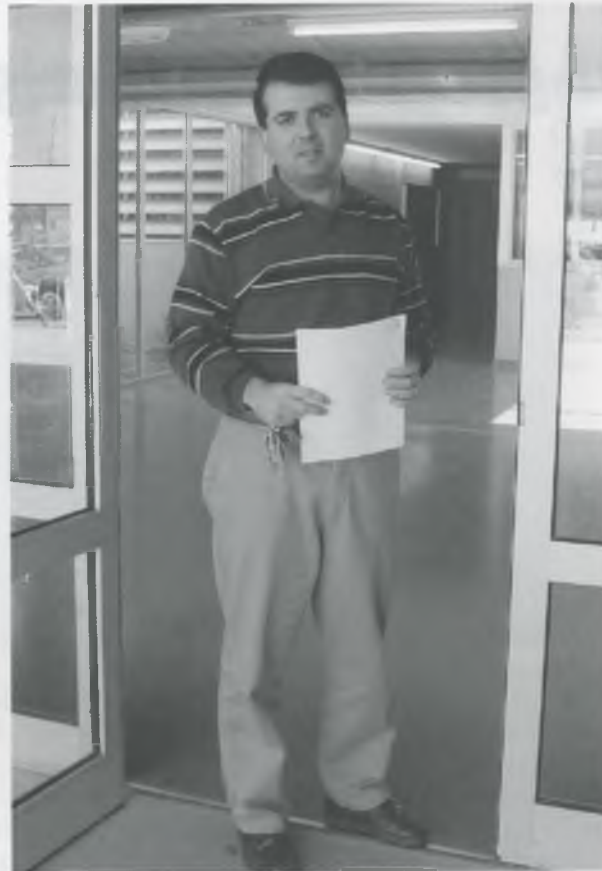
(Del 21 de desembre al 19 de gener)

SALUT: No beguis tanta beguda freda, pot ser perjudicial

AMICS: No intentis ser el centre d'atenció, les teves bromes no fan gràcia.

AMOR: Ja has aconseguit el que volies, no el deixis escapar.

DINERS: Pensa que hi ha gent que no té diners, tu que en tens no te'ls gastis tan aviat.

una entrevista guai

Per Jordi González i Cròmar Polinario 2nA

1.- **¿Cómo se te ocurrió trabajar de conserje?**

Es la pregunta que me hago todos los días.

2.- **¿Te gustaría hacer otro oficio?**

No es un oficio, es un arte.

3.- **¿Es cansado hacer este trabajo?**

Más bien CANSINO.

4.- **¿Cuántas horas trabajas al día?**

Hago un horario intenso.

5.- **¿Te deben pagar bastante bien, no?**

Siempre he tenido la ligera impresión de que no, y la firme convicción de que tampoco.

6.- **¿Cómo es que escogiste trabajar en Llagostera?**

Supongo que sentí la llamada de la selva.

7.- **¿Qué instituto te gusta más?**

Siempre sentí predilección por el instituto de la mujer.

8.- **¿Has de hacer muchos kilómetros para venir?**

Los mismos que para ir.

9.- **¿Has trabajado en otro instituto o colegio?**

Sólo espero sobrevivir a éste.

10.- **¿Cuántos años hace que trabajas de conserje?**

Nunca he trabajado de conserje.

exalumnes

Continuem amb la pàgina destinada als nostres exalumnes. Avui continuen estudiant o ja participen en el món del treball. «Traca», la revista de l'institut de Llagostera, els convida a explicar-nos moltes coses de la seva nova etapa. Els recordem molt!

tres historietes

Per Lara Turon

EL PAS DEL TEMPS

En la immensitat del temps hi ha quelcom que no em lliga. A vegades és el seu pas lent, etern, a vegades la rapidesa que porta a l'oblit, a un moment irrecordable, aparentment llunyà, imaginari. És, doncs, quelcom mesurable? La relativitat del temps em porta a dubtar fins i tot de la seva existència, convertint-lo en un gran engany del qual jo formo part.

CARTA DE AMOR

Me invade cada noche la nostalgia de tu recuerdo. Perdida en las nieblas de mis sueños no dejo de pensar en ti. Me siento a la vez tan lejos y tan cerca que no puedo pensar claramente, no sé si me dejaste o te dejé, sólo sé que hoy no estamos juntos y que te echo de menos.

Nunca antes he enviado mis sentimientos plasmados en papel y cerrados en sobre pero siento que es la única manera de intentar recuperarte, de intentar volver a tu lado. No pido un regreso duradero, para siempre, ya que, aunque me duela pensarlo, supongo que me has reemplazado... Sólo pido verte una vez más.

Espero equivocarme y que en lo más profundo de tu alma aún quede algún sentimiento hacia mí. Desde el primer día que te vi supe que sentía amor, así que aproveché al máximo el tiempo que estuve a tu lado ya que sabía que algún día se iba a acabar, como todo lo bueno. Desde entonces no dejo de soñar en el día que volveré a verte y me sonreirás y me acogerás calurosamente como lo hiciste en el pasado, sin guardar ningún rencor sobre nuestra separación.

No dejaré de esperar este día, te quiero, Buenos Aires.

TRANQUIL·LITAT

Escolto el silenci i per un moment noto com si hagués sentit el so més fort captable pel sentit humà, complexa ironia.

Segurament és l'estrident soroll de la tranquil·litat que intenta hipnotitzar-me bruscament.

Tot i així em deixo enganyar i conservo el silenci ja que en el moment que jo caigui ja no sabré de la seva existència, serà incontrolable a les meves mans.

«UNE ENFANCE D'AUJOURD'HUI»

Borja García Vilallonga

La vida no es construeix de grans frases, ni de grans heroïcitats lingüístiques. La vida, més aviat, és un

ventall monocromàtic, format d'espessos texts, difícils de digerir, plens de frases tendencioses, pomposes, que queden diluïdes entre la tinta i les lletres i les frases del riu de paraules que afaïçonen texts feixucs, com la vida mateixa, i que la fan llarga i monòtona, sense cap mena de sobresalt, avorrida, trista, repetitiva, monòtona i llarga, trista, avorrida de pauses que no arriben mai i que costen de pair, perquè el ritme, no pas incessant que porta la vida, sinó lent i carregat d'un llast inútil no ajuda la persona a fer lleugera la seva existència abocada a un seguit de curtes ordres que es repeteixen ençà i enllà de la rutina diària de l'individu que puja al metro, mira les cares dels viatgers, s'asseu i sospira; arriba a la feina, s'asseu de nou i, com un robot, tecleja, escriu, telefona i es troba amb ell mateix, de la mateixa manera que es troba quan és al metro, quan va a al feina o quan en torna; quan dina, menja només amb ell, perquè l'existència no permet gaire comunicacions; i torna a la feina, ja que cal tornar-hi si és el nostre deure encomanat per la Santa Mare Societat que també ens ordena de deixar-la, anar cap a casa dins un metro ple de gent grisa i negra, trista i monòtona –com tots els dies–, arribar a casa, anar a la nevera i treure alguna cosa per menjar, per tal com cal sopar amb si mateix, atès que no hi ha companyia possible en una nit fosca, semblant a l'anterior, que ens avisa que ja és hora d'anar a colgar-nos, que arriba el moment d'enfrontar-nos a l'únic moment del dia que no estem lligats a la cadència del llarg text, feixuc, repetitiu, feixuc, llarg, monòton, gris, ple de frases que dilueixen les grans frases, pomposes i tendencioses, dins el riu de la mediocritat que no deixa respirar la persona que vol ésser i no pot ésser a causa de les cadenes que el lliguen a uns engranatges que menysprea i que no li deixen dir: «Jo sóc!» En fi.

Nogensmenys, al món encara sobreviuen petits bassiols que deixen pas a les grans frases. No els cal, d'altra banda, el mite de les paraules, puix que amb

l'eloqüència dels actes poden expressar tota la coneixença que la persona que vol ésser necessita. I és aquesta mateixa eloqüència dels actes la que permet a les gentes d'estimar sense necessitat de provar aquest amor amb discursos i amb fràgils mots que el vent s'endú. Amb el silenci, hom referma l'amor d'alenades de serenor, tranquil·litat i missatges carregats de tota l'essència que ha de tenir el no-res. Si estimem, les portes d'una gran bassa plena de buits i espais plens de silencis s'obren. Cal saber trencar. Cal saber dir «prou». Més aviat, cal saber dir, perquè en dir trenquem els mecanismes que podríem considerar alienants. I cal saber no-dir. Si sabem no-dir, això significarà que sabem escoltar. La vida contemplativa apareixerà en aquesta bassa plena de pàgines de no-res, silencis, converses i més silencis. Les mirades s'ensenyoriran d'un espai que es pot mirar. Estimar, mirar, parlar, callar. Escoltar. És possible que un món bicrom es teixeixi sobre un entramat de fils negres. És provable –i és provable perquè tenim la prova que ens permet de certificar que allò pot ésser– que la persona que ja es troba a la bassa descobreixi una finestra. Posem que sigui una d'aquelles finestres que no té pany, que és d'aquelles americanes. Les finestres americanes requereixen un esforç per poder obrir-les. La persona que viu a la bassa s'esforçarà a obrir-la. Oberta la finestra, la persona hi veurà un món, un horitzó. Uns amples horitzons empenyen la persona vers el coneixement. I un coneixement empeny vers una comprensió de les coses. Estimar, mirar, parlar, callar, escoltar, conèixer. Comprendre. La bassa haurà deixat pas a un gran estany, ple de persones que estimen, miren, parlen, callen, escolten, coneixen i comprenen. Tots plegats, ensem, l'estany creix i amb la força de tothom, tal volta l'estany algun dia sigui mar. Aleshores les persones seran felices i esbossaran un somriure. Potser aniran fins a trobar la vida bella?

Donna's
Delors Pico
COSMACTIVE
CHOUY
C. Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 Llagostera

Floristeria
Cal-Ri
C/Concepció, 4
LLAGOSTERA 972 83 09 88
Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

coneixem-la una mica

Josep M. Torrent 2nB d'Eso

A continuació en aquesta entrevista coneixerem una mica millor una de les veteranes del centre: Assumpció Gonzalo i Casas, coneguda per molts com l'Asun

Nascuda a Girona el 27 d'agost de l'any 1948, la nostra profe de Llengua Castellana va fer Magisteri i anys més tard es va llicenciar en Filologia Hispànica.

Ha treballat 6 anys a Girona, 1 a Barcelona i 3 a Palamós en el món de l'ensenyament privat. Fa oposicions l'any 1977 i comença una nova etapa en l'ensenyament públic. Està 20 anys a Calonge i pensa acabar els seus dies com a docent a l'IES Llagostera.

- Comencem?

- Endavant, Xema.

1.- Si no em descompto, són una pila d'anys, no?

Trenta sis! Trenta sis cursos donant classes.

2.- T'agrada aquesta feina?

Sens dubte, però últimament la societat ha canviat molt i em costa conviure amb la mala educació d'alguns alumnes.

3.- Quants anys a l'ies Llagostera?

Amb aquest 7. Vaig venir el 2n any que funcionaven els barracons.

4.- Alguna vegada has tingut algun problema amb algun alumne?

Del que jo entenc per problema, diria que no, discrepàncies sí, moltes, però qui és que no discrepa i s'enfada alguna vegada amb els adolescents?

5.- Tornaries a ser professora ?

Sí, sempre. Per a mi ha estat una vocació.

6.- Un consell pel centre?

No sóc amiga de donar consells, potser sí algun suggeriment si es dóna l'ocasió i me'l demanen. Penso que l'experiència m'avalava, però...

Seré més concreta: potenciar l'educació i el respecte envers persones, edifici... no estaria gens malament, això afavorirà sens dubte millorar la convivència.

7- Esports: algun en especial?

M'agrada el futbol, mai és igual. També havia jugat a andbol.

8.- Tenim entès que eres entrenadora d'handbol, durant quants anys i a quin equip?

Sóc entrenadora d'handbol, però fa molts anys que no m'hi dedico.

Vaig entrenar uns 8 o 10 anys. L'equip era el de l'escola " Pere Rosselló " de Calonge. Va ser una època molt feliç i els nois eren molt trempats. Els pares van col·laborar molt. Un record molt especial pel Sr. Morales, vam formar un bon tàndem.

9.- Els teus ideals?

Han anat variant a mida que els anys van passant. De molt jove: lluitar per

un món millor. Ajudar els altres en tot el que pogués. Centrar-me més amb els meus, els més propers. Família, amics... Seguir sent persona però disfrutar més de les coses. Que els que m'estimo estiguin bé. Contribuir amb el meu gra de sorra per seguir evitant les injustícies, la violència, la xenofòbia... I gaudir el temps que pugui de tot el que de meravellós encara hi ha en aquest món.

10- Tens algun desig pendent o algun somni impossible?

Sí, m'agradaria poder compartir moltes més hores i silencis amb els meus amics. Somni impossible? Si és impossible ja no el somio. No m'han agradat mai les coses sense horitzó.

11- El teu concepte de "amor"?

Sublim! És el millor de la vida. Tots necessitem estimar i ser estimats. L'amor és el sentiment més important que hi ha. L'únic capaç de canviar les persones. El més meravellós que li pot passar a una persona és enamorar-se. Si tens la sort de ser correspost és el non plus

ultra, si és al contrari, pots patir molt. Però malgrat tot, jo sempre trencaré una llança a favor de l'amor. Crec que era en Rabindranath Tagore (un poeta hindú) que deia: una pedra va sentir amor i es va tornar cançó.

12- Un ídol

Cap.

13- Un tirà

Només un?

14- El teu concepte de món perfecte

No existeix un món perfecte. L'home és un devorador d'homes.

15- Sobre la passada guerra d'Irak

Què més voldríem que fos passada. És una mostra més de la prepotència d'alguns homes que han perdut l'oremus. Sento vergonya!

16- A què et dediques en les hores lliures?

Fa bastant temps que no tinc hores lliures. Et diré a què les dedicaria o dedicaré quan pugui: a contemplar la natura, fer fotografies, enregistrar paisatges, gaudir de la natura i del silenci, escoltar música, escriure, llegir, compartir temps amb els amics, reflexionar...

17- Per què professora i no alguna cosa de les que m'acabes de respondre?

Ser mestra m'ha agradat sempre, i ho tornaria a ser, però també és la meva professió, la manera de guanyar-me la vida. La resta ho deixarem per quan em jubili.

18- El teu somni d'infància?

Ajudar a qui em necessités.

19- Què faries si poguessis fer marxa enrera en el temps?

Recuperar el temps que vaig passar a casa quan encara hi havia la mare. Només el dia que la vaig perdre – ja fa 21 anys – me'n vaig adonar de les poques coses de la meua vida que li havia deixat compartir.

Intentar vèncer la timidesa, encara que no ho sembli, és una de les meves assignatures pendents.

20- Tres desitjos

- Salut per a tothom
- Enterrar les injustícies
- Morir dignament

21- El teu actor preferit

Dels actuals: Harrison Ford

Dels antics: Spencer Tracy

22- Escriptor, algun en especial?

Últimament no he llegit gaire, espero fer-ho aviat, però m'agrada en Josep Pla, com relata els seus viatges l'Alex Susanna, la poesia...

23- T'han tancat una porta alguna vegada pel fet de ser dona?

No! Fins i tot vaig ser l'única dona que es va treure el títol d'entrenadora d'handbol en un curs fet a

Palafrugell ón hi havia una trentena de nois, però cal dir-ho: no vaig anar al sopar de cloenda – m'hagués sentit molt sola .

24- Si poguessis denunciar algun fet?

La intolerància, la prepotència... amb les conseqüències que provoquen.

25- El teu concepte de tranquil·litat i pau interior?

Un passeig vora la mar, trepitjant la sorra, notant l'aigua, deixant-te portar pel soroll de les ones... "cavalcant l'aigua com un genet es mou l'onada, la seva cursa és llarga, i mor suaument a la platja."

Un passeig pel bosc tot sentint les teves petjades i el soroll matiner dels ocells... "Trepitjo les pedres, les sento rondinar, però es tornen a oferir per ajudar-me a caminar."

Escoltar música i escriure... "Caminante, son tus huellas el camino, y nada más; caminante, no hay camino, se hace camino al andar. Al andar se hace camino, y al volver la vista atrás se ve la senda que nunca se ha de volver a pisar. Caminante, no hay camino, sino estelas en la mar". A . Machado

26- Canviaries la vida que tens ara?

Sí!

Gràcies, Asun!

- Ha estat un plaer, Xema.

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

GEMMA
PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTES

ÀNGEL QUIMERA, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

el nostre saló del manga

El saló del Manga es fa cada any a l'Hospitalet de Llobregat. És doncs, en importància, el segon saló de dibuixos japonesos a nivell mundial per darrera del que es fa a Japó.

És una cita indispensable pels fanàtics i fanàtiques d'aquest univers.

Ve proporcionat pel programa 3xl.net, que hi aporta la seva part en català.

OPINIONS DELS QUE HI VAN ANAR

Pau Cañigueral Batllósera:

Per causes majors, no vam poder-hi anar el dissabte. Creia que hi hauria menys coses, m'havien dit que el dissabte s'acaba tot. Em vaig quedar impressionat de la quantitat de gent que hi havia. Com en l'any anterior que hi vaig anar, hi havia el taller de dibuix, es va fer la final de Tekken 4 i de Karaoke, i vam poder comprar molt manga...

Dani Argelina Fors:

Va ser una passada, un dels millors dies de tot l'any, només a l'entrar ja et regalaven un còmic manga i a primera plana veies en Shin Chan, causava un afecte impressionant. Després de dinar van fer una presentació d'arts marciais i van fer les finals de tekken 4, quina passada veure experts lluitant entre ells.

VICIATS DEL MANGA, A LA PRÒXIMA NO US HO PERDEU!!!

Les nostres amigues OTAKU

Iris Vilà Masferrer:

Emoció, curiositat, nerviosisme,... i algunes coses més vaig sentir abans d'entrar. En arribar a la porta, un gran sentiment de felicitat esclatà dins meu. Allí davant meu m'esperava el saló del manga.

Què em va semblar? Seria difícil descriure-ho. Sincerament, aquell espai ple de gent corren, rient, parlant, comprant, mirant, se'm va fer petit. M'ho imaginava més gran, amb més vida, més moviment. Quan t'esperes una cosa, la tens guardada en el teu món de les idees, creus plenament en el que t'imagines i que ningú ho modificarà, però arriba la realitat i preferiries haver-te quedat amb el món de les idees.

Escassejaven els còmics, a cada botiga on anaves es veien els mateixos manga, però a pesar de tot no em vaig endur cap decepció, tot era perfecte i genial. I per anar bé s'hi ha d'anar els tres dies que el fan, ja que un dia és concurs de disfresses i un altre el de cançons i és molt bonic poder presenciar

aquests fantàstics moments on veus com la gent d'allà és ella mateixa, disfruta fent una cosa que els agrada i s'entreguen al cent per cent, per oferir el millor d'ells mateixos. He arribat a una conclusió... l'any que ve hi tornaré! (i potser em disfressaré).

Marc Ortín:

Hi havia de tot i més; còmics, ànimes en VHS i DVD de tota mena, concursos, tallers, reproduccions "d'ànimes" i... en general molt manga.

Per contra era lluny, hi havia molta gent i ja està. És molt difícil trobar una cosa dolenta en una activitat tan fantàstica.

David Triguero Vidal:

A les sis de la matinada em vaig llevar, mig adormit, i un cop en va venir a buscar en Turon, vam anar a Caldes per agafar el tren en direcció a l'Hospitalet de Llobregat.

Vam fer cua, moltíssima cua, i per fi vam entrar.

Era la cosa més guapa que he vist mai, tot estava ple de botigues, noies "otaku"... Era el paradís del manga.

Vam mirar tot el que vam poder.

Com a anècdota; quan els meus companys van anar a la sala de projeccions, em vaig perdre entre tant "Hentai", XD, XD!!!

FINS AL PRÒXIM SALÓ!!!

Les nostres amigues OTAKU

**X SALÓ DEL MANGA
NO TE'L PERDIS
OCTUBRE 2004
A LA FARGA DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
US HI ESPEREM!!!**

Tello
CONSTRUCCIONS

Avda. de L'esport, 41 Mòbil 620 846 559 Tel. 972 831 408
17240 LLAGOSTERA

CANIGÓ
bar - restaurant

Avda. Canigó, 5. 17240 Llagostera
Tel. (972) 83 04 84

Humor

MASCLISTES:

Les manies de la majoria de dones:

- **Per què les dones es casen de blanc?** Per fer conjunt amb la rentadora, el rentaplats, la nevera...
- **Què fa una dona quan surt de la cuina?** Turisme.
- **Quin es el plaer de la dona?** Que li ampliïn la cuina.

Els defectes de la majoria de dones:

- **Per què s'assemblen les dones i les gambes?** Perquè s'aprofita tot menys el cap.
- **Què són uns dobles mixtos de tennis?** Un duel d'homes amb obstacles.
- **Per què es diu que la cervesa té hormones femenines?** Perquè quan en beus condueixes malament.
- **Per què l'estàtua de la llibertat és dona?** Perquè necessitaven un cap buit pel mirador
- **Per què les dones tenen una neurona més que els cavalls?** Per no cagar-se al mig del carrer.

Historietes:

Això era un dia que una dona s'empassa una mosca i tenia més cervell a la panxa que no pas al cap.

Són dos extraterrestres que baixen a la terra i com que són molt tafaners, van obrir el cap d'un home, per saber què hi tenia, però com que era molt complicat, ple de fils i conductes, van tornar a tancar. Van obrir el cap d'una dona, i hi van trobar un fil, el van tallar, i... li van caure les orelles.

FEMINISTES:

Les neurones dels homes:

- **Què fa una neurona al cap d'un home?** Eco, eco, eco...
- I dos neurones?** Parlen de futbol
- I tres?** No se n'ha trobat mai cap cas.
- **Per què els homes mouen el cap quan pensen?** Perquè facin contacte les dues neurones.

Els defectes de la majoria d'homes:

- **En què s'assemblen els homes i els pianistes?** Que arriben, toquen i se'n van.
- Els homes són com els lavabos. Sempre estan ocupats, o fets una merda.
- **En què s'assemblen els homes i les bombolles?** Que els tires "polvos" i desapareixen.
- **Quan perd un home el 90% de la seva intel·ligència?** Quan es queda vidu.
- I el 10% restant?** Quan se li mor el gos.

- **Què fa un home sobre un burro?** Un burro de dos pisos.

- **En què s'assemblen els homes i les escombres?** Que sense el pal no funcionen

Historietes:

- **Un home pregunta a la bibliotecària...El llibre "L'home, un ser perfecte"?** Al fons, a la dreta, a la categoria de ciència-ficció.

Els alumnes de 4t d'ESO que fan francès: Edu, Sílvia, Dani, Eva, Zohra, Nabil, Hassan i Abderrahim. Hem volgut utilitzar amb clau humorística l'enrenou que hi va haver en el trasllat de tot el material escolar cap al nou institut que per fi te parets de debò.

viatge al país Basc

Ti, tic, tic, tic, ti tic... Les 5:00 h. del matí. Son i ganes de sortir de casa. Teòricament el bus hauria d'haver sortit de l'IES a les 6:00 h., no va ser així.

Dues parades... o eren tres?... Bé, unes quantes parades per l'autopista descobrint àrees de servei i San Sebastià. Després de sopar, a la platja!

Nabil: "No n'hi ha prou de treure'ns les sabates i mullar-nos els peus..." (10 minuts més tard) Tot el grup amb els pantalons molls i arremangats corríem i jugàvem per l'aigua.

Nabil El Oumari

I va arribar el dia! A tres quarts de sis del matí havíem de ser a l'entrada de l'IES. A aquestes hores de la matinada la puntualitat i la rapidesa no són el nostre fort i en comptes de les 6 vam marxar mitja hora més tard.

Durant les primeres hores del trajecte no es movia ni una ànima, tan sols el conductor (només faltaria). I quan més còmode i endormiscat estava ja ens havíem de parar en un altra estació de servei, on si volies un sol paquet de xiclets o una coca-cola t'havies de deixar mitja setmanada. **Dani Maré**

L'autobús era espaiós (per la poca gent que érem), i no sé si era còmode o que jo estava molt cansat, perquè vaig passar la meitat del viatge dormint. També vam estar explicant coses i buscant maneres de matar el temps. En arribar a l'hostal vam poder comprovar que les habitacions eren minúscules, excepte alguns afortunats que van estar al primer pis que estava bastant millor. **Sergi Coll**

En Navarro va arribar tard i ben adormit, tots el vam escridassar (amb carinyo, eh!). El viatge d'anada se'm va fer molt llarg, amb les ganes d'arribar que tenia!

Vam arribar a San Sebastià! De camí cap a l'hostal Bahía (de dues estrelles) anàvem veient alguns allotjaments de moltes estrelles que havíem descartat (sort que els havíem descartat!). Algú va veure un rètol on posava "Hostal Bahía" i vam entrar com xaiets en un portal que ens va semblar molt guai. Quan tots estàvem convençuts de la nostra bona sort amb l'hostal, resulta que era un bloc de pisos, i ja ens veieu a tots, maletes incloses, buscant el que seria el nostre refugi durant el viatge. Era gairebé al costat, i també tenia i s'assemblava molt al bloc de pisos. No era d'estranyar que ens equivoquéssim. No érem tontos! **Cristina Puig**

Cuando nos hubimos instalado en las habitaciones, por cierto la nuestra era muy grande, nos fuimos a dar una vuelta por san Sebastián, por su playa, y más tarde nos encontramos con toda la clase y nos subimos a los caballitos. Más tarde, ya en el hostel, nos sirvieron la cena que estaba buenísima. Por la noche algunos decidieron ir a pasear, pero Miriam, Joel, Dani, Eva, Edu y Andrés nos quedamos viendo la peli "De ladrón a policía" y en los intermedios empezamos a hacer tonterías, a chillar, a reir..., con tanto jaleo tuvo que venir el botones y nos advirtió que si no nos comportábamos íbamos a dormir o a la calle. **Eva Paniagua**

Bon dia! Ja som al País Basc! El segon dia de viatge vam anar a visitar diferents pobles de la costa: Zumaia, Zarauz, Motrico i Getaria. Va estar bé. Vam menjar molt bé, no m'extranya que la majoria de la gent que corria pels carrers era bastant obessa.

Els pobles... què us diré... eren bastant avorrits. Vam tenir la tarda lliure.

El tercer dia vam anar a Guernica, l'arbre de Guernica estava quasi mort. Ens van explicar que allà s'hi reunien des de l'any 1000. Vam dinar a Bilbao. És una capital molt maca. Vam tenir temps lliure: gelats, platja...

El quart dia vam visitar el Museo Chillida de 10 a 12 i vam agafar el bus per anar a Vitòria, plovia molt i feia vent i només ens vam quedar per dinar. A la nit vam anar a una discoteca que es deia Tic-Tac.

I ja tocava fer les maletes. Havíem arribat al cinquè dia de la nostra aventura per terres basques. Maletes, cares de son... Direcció a Pamplona, vam parar en un poble que no ens va fer ni fred ni calor, però la Cristina li va trobar totes les gràcies perquè va comprar unes pastes que eren molt bones. I amb cares de son i de poques ganes de tornar vam començar a desfer camí per arribar a Llagostera sobre les 21,45h.. I així va acabar el nostre viatge.

Eduard Díaz

videojocs

Per **Jordi Corominas, Arnau Barceló, Aleix Rodríguez i Enric Xargay**

Els jocs més venuts:

TOP 5 (General)

- 1- Final Fantasy X-2 (ps2)
- 2- Counter-strike (pc)
- 3- Far cry (pc)
- 4- Metal gear solid: Twin snake (Game cube)
- 5- Castlevania: lamen of innocence (PS2)

TOP 5 (Esports PS2)

- 1- Pro Evolution Soccer 3
- 2- Fifa 2004
- 3- NBA Live 2004
- 4- Tony Hawk's Underground
- 5- SSX 3

TOP 5 (x-box)

- 1- Steel battalion: line of contac
- 2- GTA (double)
- 3- DEUS EX2. Inbisible war
- 4- Projest gotham racing 2
- 5- Splinter cell

TOP 5 (Game cube)

- 1- Metal Gear Solid: Twin Snake
- 2- Final Fantasy: Crystal Chronicle
- 3- Sonic Heroes
- 4- James Bond 007: Todo o nada
- 5- R: Racing

Els favorits de l'any

- 1- Final Fantasy X-2
- 2- Socom 2
- 3- Need for speed Underground
- 4- Price of Persia
- 5- 007: Todo o nada

ENQUESTA:

Fifa 2004: 50%
PES 3: 50%

Need for Speed Underground: 100%
Grand Turismo 3: 0%

Final Fantasy X-2: 60%
Misión imposible 3: 40%

F.C. Barça: 90%
R. Madrid: 10%

SSX3: 50%
Tony Hawks Underground: 50%

Els millors trucs:

PS2:

Comandos 2

Els passwords que et donaran el poder a les pantalles que tu vulguis:

- Missió 1: XHGDR
- Missió 2: WKUC4
- Missió 3: YSM51
- Missió 4: B7D8F
- Missió 5: 3GHSL
- Missió 6: AZLM1
- Missió 7: JAHSG
- Missió 8: UN63A
- Missió 9: VAZ2P
- Missió 10: 9TT5W

GTA Vice City

Aquests trucs els poses quan juguis.

Blindatge: R1,R2,L1,X,esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta, amunt.

Vida: R1, R2, L1, O esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta, amunt.

Armes: R1,R2,L1,R2,esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, avall, avall.

Cotxes roses: O, L1, avall, L2, esquerra, X, R1, L2, dreta, O.

GAME CUBE:

Die hard Vendetta
Tots els nivells: X, Y, Z, Z, X, Y, Z, Z.
Temps bala infinit: B X Y Z L R
Incendiar enemics: B Y L L

XBOX

Hitman 2
Invencible: R L amunt avall A R L
Salut: R L amunt avall A amunt R R
Megaforça: R L amunt avall A R R.

pinzellades literàries

pell sobre pell

A l'amor i totes les seves formes de manifestar-se (l'amor efímer, l'amor cec, l'amor etern, l'amor passatger, l'amor insegur, l'amor madur...), ja que qualsevol d'elles no deixa de ser el resultat d'una respectable mescla d'estimació, orèxia incontrolable i devoció.

No sóc jo qui et parla,
 ho fa la fredor de la mà que ara t'acaronà;
 no és la meua veu ni tampoc les meves paraules
 sinó el caminar que el gest dibuixa sobre tu.

El sents?

Respira al ritme del silenci
 tot traçant línies i cercles,
 resseguint les teves corbes perfectes,
 com si modelés una peça simètrica de fang.

Pell sobre pell,
interessant, vehement diàleg,
conversa interminable amb codi impenetrable,
magnetisme carnal entre càrregues de desig.
 Signes esplaiant-se en un camp sense fronteres,
 combinant formes que sols limita la imaginació;
 afalacs, moixaines, carantoines:
 la dolça lletra d'una íntima cançó.

L'escoltes?

T'arriba el missatge amb delectació morosa,
 el guardes cautelosa sens poder amagar un somris;
 jo vull a canvi aquesta rialla teua,
 que la faré bandera del nostre confidencial país!

Eduard Comas Blanch

ies llagostera

FADES...

Iris Teixidor 3r A

El nan Sant Jaume, guardià de la fondejada de les fades, ens delata l'arribada d'un intrús a aquesta pàtria celestial, en el seu diari trobat als encontres del Bosc de les Tenebres (Gran Bretanya). Tal i com ja deveu saber, les goges són uns éssers amb poders màgics desconeguts, però delatats alguns en certes ocasions. Bé, com deia, un homenot (que així és com el nan definí l'intrús) va subornar Sant Jaume oferint-li un sac ple d'or i menjar a canvi de deixar-lo entrar en aquella vall i, com no és d'estranyar, el guardià acceptà.

Per no deixar-vos a mitges jo seguí buscant informació en relació amb aquesta història. La vaig trobar al gloriós llibre Hadas y Camaleones, de Asunción Romero l'Orca, on d'alguna manera inhòspita l'autora ens seguia la història.

L'homenot, el qual s'anomenava Isaac Albèniz, anà a topar amb tres fades de classificació Humonita, les quals no semblaren sorpreses per la seva visita.

Elles es presentaren: Àgora, Atanaïa i Sushi. Tot i que les tres tenien ales, els cabells llarguíssims, orelles punxegudes i un bon cos, no ens enganyem, es podien distingir perfectament. L'Àgora era rosseta amb les ales daurades i duia un preciós vestit de color blau igual que la seva pell; l'Atanaïa anava nua, la seva pell era lila, les ales malva i els cabells negres amb uns rínxols admirables; i, finalment, Sushi era morena amb la pell rosa fúcsia, les ales platejades entre d'altres colors i duia un bonic vestit fet de diferents tipus de flors.

Llavors va ser quan Isaac, deixant a part la seva presentació, els va dir que ell era un literat i que l'interessava saber més coses en relació amb les fades, ja que per a ell eren una dèria, i així poder escriure més històries amb coneixences reals. Elles mostraren una actitud força amigable, li confessaren que de tant en

tant s'escapolien d'aquella vall i li explicaren més d'una aventura i alguna anècdota que havien tingut amb els humans.

I així va ser com finalment Isaac Albèniz es convertí en un famós escriptor de grans obres, entre les quals podem destacar: Ventafocs, La bella dorment i Peter Pan.

UNA MICA DE LITERATURA

Pau Cañigual

Ens fa sentir, pensar, abraçar, plorar, somiar, parlar, estimar...

De la soledat, a la calidesa. Plorar, riure, viure...

Ens treu alè de vida; per continuar, a vegades ens n'envia onades. Mai se sap; quants no volen saber els pensaments dels altres?

El respecte es perd, la vergonya, també. Els sentiments embogeixen, un esclat de plors; el mar és petit, l'amor molt gros.

Ens perdem en la mirada, no hi veiem bé. Una silueta sobresurt; és blanca, pura, plena de vida. Volem agafar-la, acariciar-la, estimar-la... Una paret impertorbable ens separa. No hi a res a fer.

A vegades l'esperança floreix, les barreres desapareixen. La podem tocar, abraçar i estimar. El somriure esclata, el cos demana; acaba de passar per davant...

Estimar per viure o viure per estimar? Els sentiments no són un joc.

Ahir hi vaig parlar, no em puc aguantar. Ja estic fart de fer comèdia. No vull pensar-hi més, no puc.

Em refugio al meu món. Per un instant, tot és transparent, li puc veure el cor...

Especialment per l'Ènia.

**PEIXATERIA
PLANA**

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

FRUITES

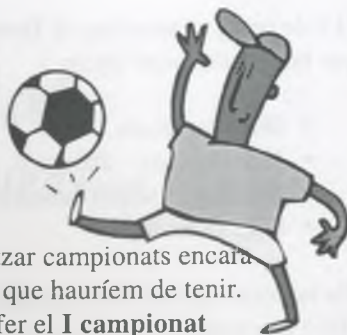
PUIG LLAGOSTERA, S. A.

Plaça Mercat, 1 - Teléfons: Magatzem 830041 / Particular 830263
17240 LLAGOSTERA (Girona)

esports

Robert Montiel 3r ESO

Amb un IES nou ens podem permetre organitzar campionats encara que ens manqui molt material del que creiem que hauríem de tenir. Els profes – **Xavier i Fabiola** - van suggerir fer el **I campionat de futbol sala** i els alumnes no ens vam fer pregar.

Atenció a les següents normes:

- Aquest campionat es realitzarà a les hores d'esbarjo.
- La durada dels partits serà de 15'.
- El nombre de jugadors per equip 7.
- Hi haurà un capità responsable del grup.
- Els equips hauran d'estar formats per alumnes del mateix cicle.
- Podran ser femenins, masculins o mixtos.
- Els fulls d'inscripció s'han de recollir a consergeria.
- Cal que cada equip es posi un nom.
- Es tindrà en compte l'esportivitat.
- Els alumnes es podran inscriure fins al 21 de gener a consergeria.
- Es disposarà de pilotes de futbol sala.

ANIMEU-VOS!

I tant que ens vam animar, aquesta és la relació dels equips participants:

▪ Hig voltage	2n B d'ESO
▪ The hot shots	4t d'ESO
▪ Los 7 guerreros	2n d'ESO
▪ Els choup my ass	1r d'ESO
▪ Les couillons chauds	2n A d'ESO
▪ Saturday night	1r Batxillerat
▪ Los petetes	1r d'ESO
▪ Els il·luminats	3r d'ESO
▪ Five girl two boys	3r d'ESO

Després de jugar tots els equips 8 vegades s'ha decidit, per allargar més aquest campionat, fer unes eliminatòries en les quals es classifiquen els equips guanyadors i un dels perdedors que es triarà per sorteig.

També s'ha elaborat una llista amb els màxims golejadors d'aquest torneig; són aquests :

✓ Salvador Malagón.....	17
✓ Lluís Santamaría.....	11
✓ Aleix Rodríguez.....	7
✓ Rubén Pulido.....	6
✓ Jordi Mir.....	5
✓ Pere Freixes.....	5
✓ Alex Sánchez.....	5
✓ Eduard Díaz.....	5
✓ Aitor Santamaría.....	5
✓ Joel Rodríguez.....	5
✓ Robert Montiel.....	5

Alguns partits van estar molt igualats, algun partit s'ha hagut de resoldre amb llançaments de penals. Fins i tot un dia que havia plogut i la pista estava una mica molla va haver-hi força cops de cul i relliscades. "Sort que nosaltres som com de goma".

Els partits van estar majoritàriament arbitrats per nois d'altres equips o simplement per nois i noies que hi estaven interessats.

Una de les coses que em van agradar més va ser la presència d'un equip integrat per 5 noies i només 2 nois, està molt bé que les noies s'hagin fet un equip, a veure si les altre noies del centre agafen el seu exemple i l'any que ve es pugui comptar amb molts més equips de noies. Esperem que tots els equips tinguin molta sort i que es pugui veure una final molt bonica.

torneig coca cola

Josep Lluís Santamaría
2n A d'ESO

El 9 de maig va tenir lloc el **Torneig Coca-cola 2003-04** de futbol. Els centres que hi participàvem érem:

- IES Llagostera
- IES Vedruna – Palamós
- IES Sant Josep – Sant Feliu de Guíxols
- C.E. Maristes

Els resultats de les fases eliminatòries van ser:

IES Llagostera.....9 gols
 IES Sant Josep.....0 gols
 IES Vedruna.....7 gols
 CE Maristes.....1 gol

A la final l'IES Llagostera va perdre per penals davant l'IES Vedruna de Palamós. Els jugadors premiats van ser:

- Josep M. Torrent - millor porter - IES Llagostera
- Josep Lluís Santamaría - millor jugador - IES Llagostera

L'IES Llagostera va fer un gran campionat. El campió del torneig, - L'IES Vedruna de Palamós, viatjarà a Sevilla.

interculturalitat

entrevista a Rafael Villena

Júlia Turon
Míriam Boadella
Àfrica Ramis
3r ESO

Rafael Villena, portaveu de Llagostera solidària, ens ha cedit uns moments per fer-li unes quantes preguntes. Primer de tot, doncs, volem agrair-li que ens hagi pogut atendre durant aquesta estona.

De qui va ser la idea de formar una entitat solidària a Llagostera?

La idea en concret no va ser de ningú.

Com es va formar?

Vaig fer la carrera d'arquitecte i vaig anar a fer el projecte de final de carrera a Nicaragua. Allà vaig fer diferents projectes sobre cases, camins... I vaig veure de quina manera hi viu la gent. Quan vaig tornar, junt amb un grup de persones, vam decidir anar a "empipar" l'alcalde per formar una entitat solidària i no va costar gaire convèncer-lo. A partir d'aquí vam començar a fer reunions i a convocar diferents associacions de Llagostera per veure si volien participar-hi.

Ha estat fàcil formar-la?

Hi ha hagut problemes

Com ho feu perquè la gent de Llagostera s'assabenti de les activitats que feu i hi puguin col·laborar?

Al principi vam començar a enganxar cartells fets per nosaltres per tot el poble, però ara a més a més portem els cartells a una coordinadora d'ONG de Girona i allà ens els pengen a internet i un cop per setmana ens els publiquen al diari. I, com sempre, comptem amb el butlletí de Llagostera.

Quins projectes realitzeu a Nicaragua?

Ara tenim un projecte d'alimentació per als nens d'un institut de San Nicolás de Oriente, ja que els nens per anar a l'institut han de caminar uns cinc quilòmetres cada dia i com que no podien menjar a l'institut, directament ja no hi anaven. Primer vam començar a donar menjar a uns 35 nens i ara hem augmentat fins a 75. Ens han demanat que augmentem la xifra però de moment no hi ha prou pressupost.

Un altre projecte és el de formar una biblioteca en aquest mateix poble, gràcies a la col·laboració de la biblioteca

de Llagostera, de particulars i amb la recollida de diners de la festa del Solstici d'Estiu.

També fem recollides de material sanitari.

I finalment el projecte d'alfabetització de gent gran.

Com a futur projecte, hi ha el de "grano básico" que consisteix a fer que el gra es compri i es vengui en un preu just.

I al Sàhara?

L'acollida de nens saharauis durant dos mesos. El que pretenem amb aquestes acollides és que els nens, a part de descobrir com és el nostre país, es facin revisions mèdiques, dentals...

També recollim aliments i en financem el transport fins allà. Aquest any hem recollit fins a 200 quilograms de menjar (mongetes, arròs, cigrons, oli...).

Hi ha altres països amb els quals col·laboreu?

Estem intentant començar un projecte al nord del Marroc i Gàmbia però encara està molt verd.

I altres projectes que fem des de Llagostera són els de "No a la guerra contra l'Iraq" i la presentació, cada any, de l'Agenda Llatinoamericana.

Com està responent la gent a les ajudes que feu?

La gent de Llagostera cada vegada respon millor. Si t'hi fixes en els primers actes hi havia unes 20 persones, i en els últims, aproximadament 80.

Quina és la primera impressió que teniu quan arribeu a un país del tercer món?

Primer de tot tens moltes contradiccions, ja que venim d'un dels països més desenvolupats del món. Però allà tot és diferent. Per exemple, una família que només té un plat d'arròs per menjar i tu t'allotges a casa seva, et donen el plat d'arròs i ells no mengen res. I això fa que quan tornes cap aquí tens un nivell de consciència molt alt.

gastronomia d'aniversaris

delicatessen

Les obsessions gastronòmiques del geni de l'Empordà

Revista "Descobrir Cuina" n. 35
Tana Collados

Tot i les continuades excentricitats gastronòmiques de l'artista de Figueres, Dalí no era partidari de les sofisticacions a la cuina. Era dels qui gaudia amb les menges humils com unes truites, unes sardines, unes garoines o un bon plat de caça. Els restaurants que més freqüentava ens han preparat els plats que veritablement hi menjava el geni. No són, però, receptes inspirades en el surrealisme dalinià, sinó simplement plats per llepar-se els bigotis.

- ✓ MOTEL EMPORDÀ
- ✓ CAN ROCA D'ESPONELLÀ
- ✓ HOTEL DURAN

GAROINES DE PORTLLIGAT AMB GELEA DE FONOLL

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES

- o 16 garotes
- o 2 fulls de gelatina
- o 10 cl d'oli d'avellanes
- o suc d'una llimona
- o gelea de fonoll
- o 3 fulls de gelatina
- o ½ cullerada de feunollette (licor de fonoll)
- o ¼ de bulb de fonoll
- o ¼ d'aigua mineral
- o 1 cullerada d'oli d'oliva
- osal i pebre

TRUITA DE BOTIFARRA NEGRA I MONGETES DEL GANXET

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES

- o 8 ous
- o 500 g de mongetes del ganxet
- o 300 g de botifarra negra

ÀNEC DE L'EMPORDÀ AMB PERES

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES

- o 4 cuixes d'ànec
- o 2dl de vi blanc sec
- o 6 dl de brou d'ànec
- o 2 cebes de Figueres tallades a tires fines
- o 50 g de sucre
- o 50 g de mel
- o 1 dl de vinagre de xerès
- o 2 dl de brou fosc (brou d'ànec fet amb ossos rostits)
- o 4 peres tipus blanquilla
- o 1 canonet de canyella
- o la pell d'una llimona
- o la pell d'una taronja
- o oli d'oliva
- o sal

popeye

Enguany es celebra el 75 aniversari de Popeye i hem volgut esbrinar si realment menjava tants espinacs com diuen.

El n. 36 de la revista *Descobrir Cuina* dedica unes pàgines als nostres personatges del còmic més famosos. Aprofitant que aquest any es commemora el 75 aniversari de Tintín i Popeye, la nostra revista us farà cinc cèntims, d'euro és clar, de les preferències gastronòmiques dels nostres personatges.

Sota el títol **ÀPATS de CÒMIC** "Un homenatge gastronòmic als personatges de paper", la Claudia Pujol, en Pep Nogué, la Becky Lawton i l' Esther Garcia els dediquen una interessant secció gastronòmica.

Ens diuen: potser perquè el menjar és un símbol d'humanitat –i de debilitat-, els guionistes no s'han preocupat gaire de la correcta nutrició dels seus personatges, però

sí que han canalitzat a través d'ells les angoixes i els somnis dels lectors. Tintín, Popeye han representat el termòmetre alimentari del segleXX.

Els personatges de les tires còmiques tenen desajustaments nutricionals seriosos.

No podem qualificar d'equilibrada la dieta del mariner mundialment més conegut. Les desorbitades racions d'espinacs que ingereix el nostre personatge per defensar la flaca i histèrica Olivia del malvat Brutus ens fan detectar el primer cas de vegetarianisme estricte en el món del còmic.

Aquests desajustaments a què fem referència no només es plasmen en el menjar, sinó també en la beguda. Les cerveses no tenen aturador en la inclinació del foxterrier Milú i, especialment, del capità Haddock per l'ampolla. Són memorables els graciosos miratges en què Haddock veu el seu amic Tintín convertit en una ampolla de vi del Priorat (vg. *El cranc de les pinces d'or*). La desintoxicació del capità, però, es començarà a fer efectiva en la forçosa travesia pel desert del Sàhara d'aquest àlbum. Es considerava que uns còmics que llegien tantes persones, sobretot nens, havien de donar bon exemple.

També per pressions de la premsa, el mariner va haver de suavitzar la seva postura de tipus dur, antipàtic i antisocial, encara que li van respectar la seva carismàtica pipa.

TERMÒMETRE ALIMENTARI

I és que no podem oblidar que els còmics estan molt lligats als avatars socials, culturals i econòmics del moment i que, sovint, el menjar dels seus personatges –per la seva absència o ostentació– ha servit als il·lustradors per fer crítica política. El vodka i el caviar que Tintín

esmenta a El país dels soviets seran el pretext per criticar la lamentable situació que han deixat els consells obrers o camperols creats a Rússia durant la revolució. Hergé, però, aviat va reconduir aquesta crítica del règim comunista.

Amb la mateixa finalitat d'incitar el consumisme aprofitant els valors positius dels personatges, s'explica que altres marques comercials hagin apostat pels herios del còmic. Així trobem Popeye anunciant des d'espinaacs fins a patés rics en ferro La Piara. Tintín ha estat l'aposta, entre d'altres, de refrescos com taronjades o de la coca-cola.

LA POCIÓ IMPRESCINDIBLE

Segurament, però, no ha estat la radiografia quotidiana de les tires còmiques el que ha delectat persones de totes les generacions i països, sinó el comportament heroic dels seus protagonistes. En aquest sentit, Popeye ha estat una espècie d'Hèrcules invencible, símbol de les virtuts de la marina nord-americana, gràcies als efectes produïts per uns espinaacs màgics.

El personatge, però, més intrèpid dels còmics de tots els temps ha estat Tintín, que, tot i no comptar amb cap elixir miraculós, s'ha entregat al llarg de 25 àlbums a la noble tasca de salvar el món dels gàngsters de la Llei Seca, dels traficants d'esclaus o de diamants, o dels comerciants d'opi.

Esperem que l'heroi que s'acabi imposant en les tires còmiques del segle XXI no sigui un samurai, sinó un hàbil diplomàtic, ni excessivament bel·licós ni excessivament ingenu, que aportí una poció de serenitat, dignitat i respecte en les seves aventures globalitzadores.

Les aventures de tintín

Un viatger precursor de l'exotisme

AMANIDA DE PINCES DE CRANC AMB FRUITES TROPICALS I SALSA ROSA

– Una opció ben refrescant –

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES:

- o ½ enciam (tipus trocadero)
- o 200 g de mayonesa
- o 20 g de quetxup
- o 1 llauna de carn de cranc
- o 1 cullerada de café de brandi
- o 1 rodanxa de pinya
- o 1 tall de papaia
- o 1 mango
- o el suc de mitja taronja
- o porradell picant

En aquesta amanida de pines de cranc és convenient que la fruita tropical estigui al punt just de maduració, així es podrà gaudir d'unes aromes més dolcenques.

llibres

- *Tintín. El somni i la realitat.* Michael Farr. Editorial Zendera Zariquey. Barcelona, 2002.
- *El taller del còmic. Aprenc a dibuixar i a contar una història.* Ed. Zendera Zariquey. Barcelona, 2003
- *Cavall Fort. Número 1000.*
- *Todo Mafalda.* Quino. Editorial Lumen. Barcelona, 1992
- *30 anys amb la Mafalda.* Quino. Editorial Lumen. Barcelona, 1995

popeye el marí

Un vegetarià estricta, devorador d'espinaacs

COMBI DE BUNYOLS D'ESPINAACS AMB HAMBURGUESA DE POLLASTRE I PÈSOLS A LA MARINERA

– Mar i vegetals en harmonia .

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES

Per als brunyols d'espinaacs:

- o 250 g d'aigua mineral
- o 250 g d'espinaacs bullits
- o 100 g de mantega
- o 150 g de farina
- o 4 ous
- o 25 g de panses de Corint
- o 25 g de pinyons torrats
- o 30 g d'olives negres sense pinyol
- o oli d'oliva I sal

Per a les minihamburgueses de pollastre:

- o 1 cuixa de pollastre
- o 1 all
- o 3 fulles de julivert
- o sal i oli d'oliva

Per als pèsols i els musclos a la marinera:

- o 300 g de pèsols
- o 1dl d'oli d'oliva
- o 2 alls
- o 1 ceba petita
- o 1 tomàquet madur
- o 1 dl de vi blanc
- o 4 fulles de julivert
- o 8 musclos

Botigues

- *ANTIFAZ.* Gran de Gràcia, 205. Barcelona. Tel. 93 237 81 19
- *CONTINUARÁ.* Via Layetana, 29. Barcelona. Tel. 93 310 43 52
- *NORMA CÒMICS BARCELONA.* Passeig de Sant Joan, 7-9. Barcelona. 93 244 84 23

webs

- www.editorialjuventud.es/tintincatala.htm

Un sumari on apareixen resumits tots els còmics de l'heroi francobelga i els seus principals protagonistes.

**AUTOESCOLA
LLAGOSTERA**

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972 165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

Pizzeria La Lluna

Ctra Sant Llorenç, 3 Llagostera (Girona) - Tlf. 972 80 55 66

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Ilosera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

☎ 972 83 09 07
Fax 972 83 10 66

LLAGOFINQUES

COMPRES
VENDES
LLOGUERS
ASSESSORAMENT
IMMOBILIARI

SERVEIS IMMOBILIARIS

DELEGACIÓ LLAGOSTERA
Consellers, 21 (Baixos)
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
E-mail: llagofinques@teleline.es

DELEGACIÓ GIRONA
Impressors Oliva, 1-3 Local 9
17005 GIRONA

Tel. 972 225431 Fax. 972 207131
E-mail: llagofinques@telefonica.net

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI

- Matí: de 11.30 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: de 11.30 a 13.30 h.

(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

C/ Fivaller, 2 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972 83 10 53

**CALÇATS
LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 • Tel. 972 80 52 91
LLAGOSTERA

C. Alta Riera, 6 • Tel. 972 64 32 22
LA BISBAL

C. Sant Joan, 43 • Tel. 972 32 13 55
ST. FELIU DE GUIXOLS

MARGARITA DARDER ESTEVE

Pla. Campmany, nº 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972830002 - 649632898

D'SPORTS

**farmàcia
Joan Saurí Masgrau**

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

meteorologia popular

L'observació, per una banda, i la superstició, per l'altra, han donat el refrany català, en allò que a la terra, al mar o als canvis atmosfèrics fa referència, un caire meteorològic força curiós. Hi ha en el nostre refranyer afòrismes referents a la pluja, els vents, les diferents manifestacions físiques de la naturalesa, en tanta abundor, que estem segurs que una recerca curiosa a cada comarca, des de l'Ebre al Pirineu ens donaria un veritable tractat de meteorologia simplista, digne, però, d'ésser estudiat. Ací en donem unes quantes mostres.

- Sant Ramón tapat, segur aiguat.
- Quan Sant Llorenç porta capa, la pluja no escapa.
- Quan el Montseny fa capell, no et fiïs d'ell.
- Tarda roja, senyal de bon temps.
- Quan Déu ho vol, sense vent i sense núvols, plou.
- Quan els núvols fan bassetes, a la terra hi ha pastetes.
- Si el núvol ve de Sant Feliu del Pinyó, tingueu-li por.
- Si Montserrat els núvols han tapat, aigua del Llobregat.
- Núvols d'Aragó, pluja en abundor.
- Cel roig al matí, pluja en camí.
- Cel empedrat, camp mullat.
- Núvols en creu, aigua tindreu.
- Quan fa banyes el sol, pluja assenyala.
- Núvols barbats, camps mullats.
- El dia nuvolós, enganya el peresós.
- En temps de fred, val més una gorra que un barret.

- De ponent, ni vent, ni gent, ni casament
- Vent del Canigó, no duu res de bo.
- Cel rogeno ixent, vol dir vent.
- La tramuntana no és bona ni sana
- Vent de llevant, porta l'aigua al davant. Vent de llebeig, d'aigua no en veig.
- Vent berguedà, ni plou ni se n'està.
- De vent moliner, molta feina i poc diner.
- Quaresma ventosa, collita grossa. Però si massa en fa, ni palla ni gra.
- Llevant té una filla casada a Ponent. Quan ell la va a veure se'n torna plorant.
- Vent narbonès, ni plou ni aclareix.
- El bufarut, al pagès deixa fumut.
- Cant de la rana, crida tramuntana.
- Quan el vent baixa del Port, no falta mai neu a Sort.
- Vent marí sobre gelada, pluja o nevada.
- Si vent del Nord trobeu, bolets calceu.

calendari de refranys

- Sembraràs quan voldràs, però pel juny segaràs.
- Pel juny, la falç al puny.
- Fins al 10 de juny, no et llevis la roba ni et descordis el puny.
- Pel juny, cada gota com el puny.
- El sol de juny estalvia llum.
- El juliol, l'amo del sol.
- Pel juliol, damunt l'era fa bon sol.
- Pel juliol, pesca qui vol.
- Si vols una bona col, planta-la pel juliol.
- Pel juliol, qui es tapa és un mussol.
- Migdiada d'agost, emborratxa més que el most.
- Per la Mare de Déu d'agost, a les set ja és fosc.
- Per l'agost, el bestiar de llana es mor de gana.
- L'agost és aquí? L'ametlla a collir.
- Si per l'agost se senten trons, els raïms seran bons.
- Pel setembre, vi per vendre.
- El setembre s'enduu els ponts o eixuga les fonts.
- Pel setembre cull les pomes, abans que no vinguin les bromes.
- De setembre enllà, prou navegar

dites

- Correr més que el vent.
- Bon vent.
- Bon vent i barca nova.
- Fa un vent que no se sent res.
- Estar ple de núvols.
- Com aquell qui sent ploure.
- Mai no plou a gust de tothom.
- Ploure sobre mullat.
- Adéu-siau! Que és tard I vol ploure I la burra no es vol moure.
- Com un llamp.
- Va passar com un llampec.

fem vela i xalem!

El passat dimarts 25 de maig els alumnes de 2n d'ESO van realitzar una sortida a Sant Feliu de Guíxols, on van fer activitats de vela i volei platja.

Us mostrem fotografies d'aquesta apassionant activitat.

de contraban amb josep pla

Un petit memoràndum de la sortida del dimarts dia 24 de maig. Els alumnes d'humanitats de 1r de batxillerat i els alumnes voluntaris de 2n vam fer una sortida ambientada en la narració *Contraban* de Josep Pla. Primerament vam visitar la fundació Pla (al carrer nou) de Palafrugell, on Momo (la nostra guia durant tota la visita) ens va introduir en l'obra de Pla mitjançant unes diapositives i ens va interpretar l'obra de manera diferent (en certs punts de la narració) de com nosaltres l'havíem interpretat a classe. Vam fer una sèrie d'exercicis sobre l'obra de *Contraban*. Acabada la sessió d'exercicis, en els quals havíem d'identificar uns vins, produïts als escenaris de la narració, i després de fer uns exercicis sobre l'obra en si vam agafar de nou l'autocar i ens vam dirigir a Llafranc, on vam iniciar una ruta d'aproximadament cinquanta minuts a bord d'una barca motora de poc més de 10 metres; durant el trajecte, alguns van aprofitar per bronzejar-se sota el sol de la particular Costa Brava, d'altres vam admirar el paisatge i el litoral rocós característic de la zona. Mentrestant, Momo ens feia una introducció a tots els paratges que vèiem. Acabada la visita, ens vam acomiadar de Momo i vam disposar d'una bona estona de relax. Molts van gaudir de la platja i del sol (no pas de l'aigua, per falta de permís), altres van dinar sota l'ombra d'algun bar o d'algun restaurant de la zona. Personalment, crec que la visita va ser molt interessant i divertida: jo repetiria sens dubte el trajecte amb barca, que a molts se'ns va fer curt.

Aeix Gainza 1r Batxiller

L'ampa informa

Volem dedicar aquest espai a fer un petit recordatori de les activitats realitzades aquest curs 2003-2004 per l'AMPA, així com un avanç de propostes per al curs vinent.

Assemblea General de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes

El dia 28 de novembre es va celebrar l'Assemblea General, on es van presentar tant el balanç del curs anterior com el pressupost d'enguany. En aquest darrer estaven previstes les noves despeses per les taquilles, per les aportacions a l'Institut, (donades les necessitats d'enguany derivades del nou edifici) i per la col·laboració amb les famílies de 4t d'ESO i 2n de Batxillerat per als viatges de fi de curs.

Seguidament, es va procedir a la renovació de tots els càrrecs de la Junta. Es va parlar també de diverses qüestions de la vida escolar, com la compravenda de llibres, els nous estatuts, la nova quota anual.

Taquilles per als alumnes

S'han instal·lat 72 taquilles noves d'ús personal per als alumnes, 68 de les quals estan sent utilitzades. Constatem que molts alumnes se'n beneficien i que ha sigut, doncs, una novetat positiva i pràctica.

Xerrada informativa "La problemàtica de l'adolescent"

A inicis del primer trimestre vàrem assistir a una interessant xerrada a càrrec del mestre i pedagog Ramon Casadevall, que va fer una àgil exposició sobre el perfil de l'adolescent, il·lustrada amb anècdotes i amb recomanacions i orientacions per als pares i mares en la relació amb els fills. L'exposició va ser seguida d'un diàleg distès amb preguntes i aportacions dels pares i mares presents.

Xerrada informativa "Responsabilitat penal en l'adolescència"

Amb la col·laboració dels Serveis Socials de l'Ajuntament, a finals del segon trimestre va tenir lloc aquesta conferència a càrrec del jutge de menors Sr Jordi Carrera. Vàrem escoltar una detallada exposició sobre com actua el món jurídic davant les conductes delictives d'adolescents, sobre diferents alternatives correctores i de reintegració, i mesures de prevenció. L'assistència va ser nombrosa, cosa que va propiciar un torn de preguntes i un debat força interessant.

"Trocallibres"

Per tal de reutilitzar els llibres de text, us recordem que tornem a fer el "Trocallibres". A la segona meitat de Juny ja us informarem d'aquesta interessant manera de vendre els llibres de text usats per després rebre importants descomptes en adquirir els llibres pel proper curs.

Propostes per al nou curs (per als alumnes)

Recollint algunes sol·licituds, s'està pensant d'engegar algunes activitats extraescolars per al proper curs. Les activitats serien les següents: Teatre, Mecanografia, Anglès. Es passarà properament un full de consulta o de preinscripció per anar donant forma a aquesta idea.

"Deures" per al nou curs (per a nosaltres, pares i mares)

Aquest ha sigut un curs de moltes incògnites per al món educatiu, per als professors, i per als alumnes i famílies: inicis del desplegament de la LOCE, polèmica al voltant de les escoles concertades, interrogants entorn de l'any polític (eleccions catalanes, eleccions generals, etc.). Aquestes incerteses han generat polèmiques i debats al voltant de fets concrets de la vida escolar. Temes tan variats com la immersió lingüística a Catalunya (hores de castellà i de català), com el sistema de subvencions, el grau d'autonomia dels centres o la capacitat decisòria de les famílies, qüestions com la integració d'alumnes immigrants, com la promoció automàtica d'alumnes amb dificultats, com la disciplina a les aules i la qualitat laboral del professorat, com religió i laïcitat... han tingut molta presència, durant aquests últims mesos, en els mitjans de comunicació.

Fem els deures, nosaltres també, amb regularitat i constància. Reflexionem sobre aquestes qüestions que afecten de manera directa la vida dels nostres fills i que encara estan obertes i a la recerca de solucions. Ens cal buscar i trobar opinions pròpies, compartir-les i fer-les valdre, sense oblidar que el debat social pot ser motor de decisions.

Recordeu que L'AMPA pot convertir-se en una via útil de comunicació. Esperem, doncs, que ens arribin les vostres inquietuds i suggeriments, i no dubteu d'enviar propostes per al curs vinent (idees de noves xerrades, temes de debat...), A l'Institut es recullen i se'ns fan arribar puntualment al nostre correu. Animeu-vos!

èmfasi en els diferents protagonistes d'aquest procés.

7. **L'espiritualitat.** Parlament de les Religions del Món, diàleg sobre la cultura, els valors i l'espiritualitat. Milers de persones de tot el món es reuneixen amb l'objectiu de fomentar la comprensió i el respecte mutus i aprendre a viure en harmonia en un context de diversitat per prendre consciència de l'existència de l'altre com a diferent i acceptar-lo en la seva totalitat.
8. **Algunes veus no escoltades.** L'èxit dels programes desenvolupats per diferents organitzacions depèn de la incorporació completa de la dona i els joves a la vida cultural, política i econòmica, entre altres col·lectius.
9. **El paper de l'educació i la cultura en el desenvolupament.** L'educació i la cultura juguen un paper fonamental en la construcció del futur. Un futur en el qual la diversitat i l'ètica han de tenir un paper essencial.
10. **La ciutat:** entorn de convivència. La ciutat té un paper essencial com hàbitat que afavoreix la diversitat cultural i contribueix a crear les condicions de la pau i el desenvolupament sostenible.
11. **Nous actors, noves dinàmiques.** El futur contemplarà l'entrada en escena de nous actors, noves relacions i noves formes de govern. És, per tant, necessari el reconeixement del paper dels nous moviments socials i culturals i del debat sobre els reptes i les oportunitats que sorgeixin en el segle XXI.

Per assistir a Fòrum Diàlegs, el visitant s'haurà d'inscriure prèviament a través de: www.barcelona2004.org, aquí també pot trobar més informació sobre els programes.

LES EXPOSICIONS

4 GRANS EXPOSICIONS EN EL RECINTE FÒRUM

Al recinte del Fòrum, el visitant hi trobarà quatre grans exposicions de gran format encarregades a reconeguts especialistes i produïdes per al Fòrum.

1. **VEUS.** Ens descobreix la riquesa de la comunicació humana com a expressió de diversitat de les cultures i com a pont de diàleg entre elles.
2. **GUERRERS DE XI'AN.** Una reflexió sobre un dels sentiments més extensos en totes les èpoques i

cultures: la necessitat de transcendir la pròpia mortalitat.

3. **HABITAR EL MÓN.** Aquesta exposició, la més gran del recinte del Fòrum, mostra com ens hem instal·lat els humans en el planeta, com ens hi relacionem i el perquè dels problemes socioambientals actuals.
4. **CIUTATS, CANTONADES.** Una reflexió sobre les ciutats com lloc de trobada, un elogi a les ciutats com encreuament de cultura, comunicació i intercanvi.

FÒRUM CIUTAT

El Fòrum s'esdevé a Barcelona, durant 141 dies, tota la ciutat se sumarà a la celebració, Barcelona seguirà el ritme del Fòrum. Podrem gaudir de 23 exposicions, 1.500 representacions, 10.000 intèrprets, 180 espectacles de música, teatre, dansa i actuacions en la ciutat, inclòs un inèdit Festival del Mar.

FÒRUM VIRTUAL, porta el Fòrum al món i porta el món al Fòrum.

www.barcelona2004.org

I DESPRÉS DEL FÒRUM, QUÈ?

La Declaració de Barcelona, que sintetitzarà les principals aportacions i les coincidències més significatives de tota l'experiència del Fòrum, quedarà com a testimoni del treball realitzat, com a referència per a la labor de les persones i les institucions implicades en la missió de construir un món millor i com a punt de partida per a la ciutat que sigui seu de la segona edició del Fòrum Universal de les Cultures.

tv i família recomanacions

Des del fòrum d'Entitats de Persones Usuàries de l'Audiovisual ens fan arribar un decàleg de recomanacions adreçades a les mares, pares, i persones que tenen cura dels nens i nenes sobre com els infants han de veure la televisió.

TRACA vol divulgar aquest document perquè el considera una bona eina per els pares i mares.

RECOMANACIONS:

- 1.- La responsabilitat del que veuen els infants a la televisió és bàsicament de les persones adultes que hi conviuen. És bo pactar amb ells la selecció de programes adequats a la seva edat i als seus interessos. Ensenyem-los a triar.
- 2.- Limitem el temps que els infants dediquen a la televisió. El televisor no ha d'estar tot el dia encès. Apaguem-lo quan el programa seleccionat s'hagi acabat.

- 3.- Procurem mirar la TV amb els nostres fills i filles i comentem els programes i la publicitat. Aprofitem els valors de la televisió.
- 4.- Ensenyem als infants a qüestionar i valorar allò que veuen a la televisió, estimulant la seva capacitat crítica. Ajudem-los a entendre la diferència entre realitat i ficció.
- 5.- Si no podem estar amb els nostres fills i filles, interessem-nos pel que miren i pels motius de les seves preferències.
- 6.- Mirar la TV no ha de treure hores de son, que són necessàries per al bon desenvolupament físic i psíquic d'els nostres infants.
- 7.- Traurem més profit del TV utilitzant el vídeo o el DVD per enregistrar els programes que puguin interessar més al nostres infants.

- 8.- Busquem alternatives al consum televisiu: jugar, llegir, fer esport, anar amb els amics/amigues... Hi ha moltes coses a fer a més a més de mirar la TV.
- 9.- No deixem que la televisió sigui l'única font d'informació i l'única opció cultural dels nostres infants. Ajudem-los a interessar-se per la premsa, la ràdio, el cinema, el teatre...
- 10.- Recordem que els infants tendeix a imitar la manera de fer dels adults també pel que fa a la televisió.

Consell de l'Audiovisual de Catalunya
www.audiovisualcat.net

REGALS
Anna

972 83 12 83
LLAGOSTERA

sortida de clàssiques a Girona

El dia 21 d'abril els alumnes de 1r de Btx i els professors de clàssiques vam anar al teatre a Girona per veure una comèdia d'un autor llatí, Amfitrió de Plaute.

Abans, però, i amb la intenció de completar el matí vam fer una visita a l'església de Sant Fèlix. Mossèn Alfons Riera ens va fer una explicació molt amena dels sarcòfags de l'altar major i de l'església en general. Hi havia molts turistes que feien fotos, potser perquè el temps era força bo.

Després vam anar a esmorzar a la plaça de Sant Doménech i a les 12'00h. va començar la funció al convent de Sant Domènech. Hi havia alumnes de tots els IES de Girona i província. Sempre va bé conèixer gent! L'obra era una comèdia llatina de malentesos i enrenou; com la majoria de les de Plaute. Déus que agafen l'aparença d'algun mortal i que amb aquesta duplicitat de personatges creen situacions còmiques i de disbauxa. Malgrat això no vam riure gaire, potser perquè entre els actors, que eren alumnes de la Universitat Rovira i Virgili, alguns no van tenir el seu millor dia. Evidentment l'obra va tenir un final feliç, com escau a una comèdia, i tot va tornar a la normalitat.

A la sortida no ens vam poder parar a parlar amb la gent, ni a fer comentaris sobre l'obra, perquè havíem d'anar a l'estació de Girona a agafar el bus regular que ens portaria de nou a Llagostera.

La uec de l'ies de llagostera

Aquest curs la UEC de l'IES Llagostera esta formada pels alumnes Tony Gámez i Christian Rodríguez. Aquests nois vam a Girona a realitzar activitats pròpies de la seva escolarització compartida i a les tardes van a l'institut fent un altre tipus de feina.

La UEC és una escolarització compartida, amb dependència per part de l'alumne, del centre on està matriculat -l'IES Llagostera. Aquests alumnes realitzen una ESO adaptada amb activitats de caràcter globalitzador i aplicació pràctica.

Els alumnes treballen dirigits per professors del centre en diverses matèries. Enguany dos companys s'han donat de baixa abans d'acabar el curs, i en Tony i en Christian s'han sentit com si fessin classes particulars.

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

**FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA**

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

no us trobem a faltar!

Nissrin Aakid - 2nA

Després de tants anys, podem gaudir d'un nou institut; en especial els professors que han passat més anys en els barracons que els alumnes. Des de sempre l'institut de Llagostera han sigut uns barracons. Però ara podem dir que l'IES Llagostera és un institut de veritat.

El nou institut ha entrat en servei en el curs 2003/04. Aquesta notícia ha sigut una alegria per tots.

QUINA DIFERÈNCIA HI HA ENTRE EL NOU INSTITUT I ELS BARRACONS?

- L'espai és més gran, això significa que hi ha més aules i són més espaioses per poder treballar més còmodament.
- No hi ha goteres en aquest institut en l'època de pluja, als barracons hi havia algunes goteres, que molestaven els alumnes.
- Al nou institut hi ha un gimnàs juntament amb les dutxes, cosa que en els barracons no hi havia, per això, ens havíem de desplaçar al pavelló de Llagostera per poder fer la classe d'educació física.
- En el nou institut, disposem d'un menjador gran. Als barracons l'aula del menjador era alhora dos coses, una aula d'audiovisuals i el menjador.
- En aquest institut hi ha labavos a cada planta, als barracons n'hi havia dos.
- La incorporació de taquilles per als alumnes.
- I també els ascensors.

Aquestes són algunes de les diferències entre el nou institut i els barracons, potser n'hi trobaríem més, però està clar que **els barracons no els trobem a faltar.**

DE DIA

DE NIT

L'ESCÀNDOL

C/ COLOM, 6 - LLAGOSTERA

MULTIPREU _____ _____ LLAGOSTERA

Passeig Pompeu Fabra, 17
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. i Fax 972 832 936

Subministres de ferreteria
i maquinària

**ERRERIA
DICOR, S.L.L.**

Pg. Romeu, 20
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 53 63 Fax 972 83 18 42

BAR - CERVESERIA

**EL RACÓ DE
LLAGOSTERA**

TELÈFON: 972 831 672
C/ CONSTÀNCIA, 1
17240 - LLAGOSTERA

Jamones i embutidos Cary

Productos típicos de Andalucía

Tel. 677 428 423
17240 LLAGOSTERA
C/ Mossén Cinto Verdaguer, s/n

Taller Mecànic

Servei de Grua 24 hores
Venda i reparació de maquinària de jardí

Ctra. de Tossa, 13
Tel. i Fax 972 80 56 84

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

JOSEP MIR MIQUEL

C/ CONSELLERS n° 21

17240 LLAGOSTERA

TELF: 649 74 95 57

Taller

Brugulat, s.l.

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/. Camprodón, 27 i 29
Telèfon 972 83 01 30
Fax 972 83 01 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

